

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης τραπεζών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Όπως περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «Χάρτης πορείας προς μια τραπεζική Ένωση»¹, στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «σχέδιο στρατηγικής για μια βαθιά και ουσιαστική οικονομική και νομισματική ένωση έναρξης που δρομολογεί ευρωπαϊκό διάλογο»² και στην έκθεση των τεσσάρων προέδρων με τίτλο «Προς μια ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση»³ το 2012, ένα ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο ή «τραπεζική ένωση» αποτελεί ζωτικής σημασίας στοιχείο των μέτρων πολιτικής ώστε η Ευρώπη να επανέλθει σε πορεία οικονομικής ανάκαμψης και ανάπτυξης.

Η ταχεία πρόοδος προς μια τραπεζική ένωση είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της ανάπτυξης στη ζώνη του ευρώ και στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς. Καθοριστική σημασία έχουν η υπέρβαση του σημερινού κατακερματισμού και της αβεβαιότητας, η διευκόλυνση των όρων χρηματοδότησης για το εύάλωτο κρατικό χρέος και τις τράπεζες και η αποσύνδεση μεταξύ τους, και η επανεκκίνηση των διασυννοριακών τραπεζικών δραστηριοτήτων στην εσωτερική αγορά, προς όφελος των κρατών μελών της ευρωζώνης καθώς και των κρατών μελών εκτός αυτής. Βασιζόμενη στο κοινό πλαίσιο των κανονιστικών ρυθμίσεων στα 28 μέλη της εσωτερικής αγοράς (ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υιοθέτησε συνεπώς συνεκτική προσέγγιση και πρότεινε ένα χάρτη πορείας για την τραπεζική ένωση με διαφορετικά μέσα και μέτρα, που ενδέχεται να είναι ανοιχτή σε όλα τα κράτη μέλη, αλλά σε κάθε περίπτωση, στα 18 κράτη μέλη που σήμερα συμμετέχουν στη ζώνη του ευρώ.

Τον Μάρτιο του 2013, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέλαβε τη δέσμευση να ολοκληρώσει την τραπεζική ένωση στο πλαίσιο των εξής βημάτων. Πρώτον, οι εναπομένουσες νομοθετικές διαδικασίες για τη δημιουργία Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού (ΕΕΜ), με τον οποίο προβλέπεται η ανάθεση εξουσιών στην ΕΚΤ για την εποπτεία των τραπεζών της ζώνης του ευρώ⁴ θα πρέπει να ολοκληρωθούν κατά προτεραιότητα. Δεύτερον, θα πρέπει να επιτευχθεί συμφωνία κατά τους θερινούς μήνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ΕΜΣ) θα μπορούσε, μετά τη δημιουργία του ΕΕΜ και την επισκόπηση των τραπεζικών ισολογισμών συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των «κληροδοτημένων στοιχείων του ενεργητικού», να ανακεφαλαιοποιήσει άμεσα τις τράπεζες. Ομοίως, το καλοκαίρι του 2013, θα πρέπει να επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με τις προτάσεις της Επιτροπής για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [] σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων (εφεξής «οδηγία [] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου»⁵. Τέλος, η πρόταση της Επιτροπής για έναν Ενιαίο

¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «Χάρτης πορείας για μια τραπεζική ένωση», COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Σχέδιο στρατηγικής για μια βαθιά και ουσιαστική οικονομική και νομισματική ένωση που δρομολογεί διάλογο σε ευρωπαϊκό επίπεδο», COM(2012) 777 τελικό/2, της 30.11.2012.

³ «Προς μια ουσιαστική οικονομική και νομισματική Ένωση», Έκθεση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Herman van Rompuy, EUCO 120/12 της 26.06.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ,

Μηχανισμό Εξυγίανσης (EME) μαζί με κατάλληλες και αποτελεσματικές προστατευτικές ρυθμίσεις, θα πρέπει να εξεταστούν κατά προτεραιότητα, προκειμένου να εγκριθούν κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου.

Όπως εγκαθιδρύεται, η Τραπεζική Ένωση θα καλύπτει όλα τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και τα κράτη μέλη εκτός αυτής που θα επιλέξουν να συμμετάσχουν. Εντός της Τραπεζικής Ένωσης και σε όλα τα κράτη μέλη θα εφαρμόζονται το ίδιο ενιαίο εγχειρίδιο προστατευτικών κανόνων για την προληπτική εποπτεία σε επίπεδο ΕΕ⁶ και οι κανόνες σχετικά με την εξυγίανση των τραπεζών. Συνεπώς, θα διαφυλαχθεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς. Η ενισχυμένη χρηματοπιστωτική σταθερότητα που επιτυγχάνεται με την τραπεζική ένωση θα ενισχύσει επίσης την εμπιστοσύνη και τις προοπτικές ανάπτυξης σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά. Η κεντρική και ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην τραπεζική ένωση θα είναι επωφελής για όλα τα κράτη μέλη. Η εξάλειψη του χρηματοπιστωτικού κατακερματισμού που εμποδίζει σήμερα την οικονομική δραστηριότητα, θα συμβάλει στην κατοχύρωση του θεμιτού ανταγωνισμού και στην άρση των εμποδίων στην ελεύθερη άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών όχι μόνο στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, αλλά και σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

1.1. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης και χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, ως κύρια στοιχεία της τραπεζικής ένωσης

Η άμεση συμφωνία για ενιαίο εποπτικό μηχανισμό, τον Απρίλιο 2012, μόλις επτά μήνες μετά την πρόταση της Επιτροπής του Σεπτεμβρίου του 2012 έθεσε τα θεμέλια για μια τραπεζική ένωση, ως αναπόσπαστο μέρος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Η ενισχυμένη εποπτεία στο πλαίσιο του EEM θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στην υγεία των τραπεζών. Η ΕΚΤ θα αναλάβει την τελική ευθύνη για την εποπτεία όλων των τραπεζών της ζώνης του ευρώ το 2014. Στην πράξη, η ΕΚΤ θα εποπτεύει άμεσα τις μεγαλύτερες και με την πλέον εκτεταμένη διεθνή δραστηριότητα τράπεζες, με τη δυνατότητα να «καλεί» άμεσα εποπτεία όσον αφορά τις άλλες, ενώ οι εθνικές αρχές θα είναι επιφορτισμένες με την καθημερινή εποπτεία των μικρότερων τραπεζών.

Η ΕΕ, βασιζόμενη στον EEM, με σκοπό τη δημιουργία βιώσιμων τραπεζικών αγορών στα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον EEM, πρέπει να δημιουργήσει έναν Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης για τον χειρισμό των προβληματικών τραπεζών. Ο κίνδυνος αντιμετώπισης από μια τράπεζα, σοβαρού προβλήματος ρευστότητας ή φερεγγυότητας δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί πλήρως. Επομένως, είναι αναγκαίο να καθοριστεί ένα πλαίσιο που θα επιτρέπει την εις βάθος αναδιάρθρωση των τραπεζών εκ μέρους των αρχών, με την ταυτόχρονη αποφυγή πολύ σημαντικών κινδύνων για την οικονομική σταθερότητα και του κόστους της άτακτης εκκαθάρισής τους σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας, και την εξάλειψη της ανάγκης χρηματοδότησης της διαδικασίας με δημόσιους πόρους.

Η οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών, όταν εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, θα καθορίζει τους κανόνες σχετικά με τον τρόπο αναδιάρθρωσης των τραπεζών της ΕΕ που αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσκολίες, τον τρόπο διατήρησης των ζωτικών λειτουργιών της πραγματικής οικονομίας, και τον τρόπο επιμερισμού των ζημιών και του κόστους μεταξύ των μετόχων των τραπεζών, των πιστωτών

2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK και 2011/35/EK και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, COM (2012) 280 της 06.6.2012.

⁶ Κανονισμός και οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRR/CRDIV) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

και των ανασφάλιστων καταθετών. Μέσω της διάσωσης με ίδια μέσα, βασικό εργαλείο της οδηγίας για την εξυγίανση, θα επιμερίζονται διαδοχικά οι απώλειες και θα διαγράφονται οι απαιτήσεις των μετόχων, των πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης και των επιλεγμένων πιστωτών. Οι καταθέτες με καταθέσεις κάτω των 100.000 ευρώ σε καμία περίπτωση δεν θα υφίστανται απώλειες, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις τους προστατεύονται από τα εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων.

Η οδηγία στηρίζεται σε δίκτυο εθνικών αρχών και ταμείων εξυγίανσης για την εξυγίανση των τραπεζών. Αν και αυτό αποτελεί σημαντικό βήμα προς την ελαχιστοποίηση των διαφορών μεταξύ εθνικών προσεγγίσεων και για την προάσπιση της ακεραιότητας της εσωτερικής αγοράς, δεν επαρκεί ωστόσο για τα κράτη μέλη που μοιράζονται την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων στο πλαίσιο του ΕΕΜ. Όπως έχει αναγνωριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην Τραπεζική Ένωση η τραπεζική εποπτεία και εξυγίανση πρέπει να ασκούνται στο ίδιο επίπεδο εξουσίας. Διαφορετικά, μπορεί να δημιουργηθούν εντάσεις μεταξύ του επόπτη (ΕΚΤ) και των εθνικών αρχών εξυγίανσης σχετικά με τον τρόπο διάσωσης των προβληματικών τραπεζών, ενώ θα εξακολουθούν να υπάρχουν προσδοκίες της αγοράς για την (αν)ικανότητα των κρατών μελών να χειριστούν το θέμα της διάσωσης των τραπεζών σε εθνικό επίπεδο, πράγμα που ενισχύει τους βρόχους ανάδρασης μεταξύ κρατικού χρέους και τραπεζών και κατακερματισμού και στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά.

Συγκρινόμενος με ένα δίκτυο αρχών εξυγίανσης, ένας ενιαίος οργανισμός εξυγίανσης που να διαθέτει ισχυρό κεντρικό φορέα λήψης αποφάσεων και Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης των τραπεζών θα έχει ουσιαστικά οφέλη για τα κράτη μέλη, τους φορολογούμενους και την χρηματοπιστωτική και οικονομική σταθερότητα σε ολόκληρη την ΕΕ:

- ισχυρός κεντρικός φορέας λήψης αποφάσεων θα εξασφαλίζει ότι οι αποφάσεις εξυγίανσης στα συμμετέχοντα κράτη μέλη λαμβάνονται αποτελεσματικά και άμεσα, ενώ αποφεύγεται ασυντόνιστη δράση, ελαχιστοποιείται ο αρνητικός αντίκτυπος στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και περιορίζεται η ανάγκη χρηματοπιστωτικής στήριξης·
- συνασπισμός της εμπειρογνωμοσύνης σχετικά με την εξυγίανση των τραπεζών και εμπειρίας, σε κεντρικό επίπεδο, θα καταστήσει δυνατή την αντιμετώπιση των προβληματικών τραπεζών με συστηματικότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, αντί μιας δράσης μεμονωμένων εθνικών αρχών, που διαθέτουν πιο περιορισμένους πόρους και εμπειρία·
- το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης θα μπορεί να συγκεντρώσει σημαντικούς πόρους από εισφορές των τραπεζών και συνεπώς, να προστατεύσει αποτελεσματικότερα τους φορολογούμενους απ' ότι τα εθνικά ταμεία, ενώ συγχρόνως θα προσφέρει ισότιμες συνθήκες ανταγωνισμού στις τράπεζες όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών. Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης θα αποτρέψει την εμφάνιση προβλημάτων συντονισμού κατά τη χρήση των εθνικών ταμείων ενώ θα διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο για την κατάργηση της εξάρτησης των τραπεζών από την φερεγγυότητα του κρατικού χρέους.

Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης πρέπει να συσταθεί στο πλαίσιο του νομικού και θεσμικού πλαισίου της ΕΕ. Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2012, αναφέρεται ότι «(η) διαδικασία ολοκλήρωσης της ONE θα βασίζεται στο θεσμικό και νομικό πλαίσιο της ΕΕ.» Παρά το ότι κρίθηκε αναγκαία η ανάπτυξη των επί τούτου διακυβερνητικών εργαλείων εκτός του ενωσιακού πλαισίου, για την αντιμετώπιση των έκτακτων συνθηκών της αγοράς και των ατελειών διακυβέρνησης όταν αρχικά δημιουργήθηκε η ONE, τούτο απειλεί να υπονομεύσει τη δημοκρατική ποιότητα λήψης αποφάσεων της ΕΕ και τη συνοχή του ενωσιακού νομικού συστήματος. Η δημιουργία του ΕΜΕ εντός του ενωσιακού νομικού και θεσμικού πλαισίου, όπως ο προηγηθείς ΕΕΜ, αποτελεί συνεπώς απαραίτητο βήμα προς την ολοκλήρωση της ONE, σύμφωνα με τα

συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και, γενικότερα, για την προστασία της δημοκρατικής και θεσμικής τάξης της ΕΕ.

1.2. Μετάβαση προς την Τραπεζική Ένωση

Ο ενιαίος εποπτικός μηχανισμός πρόκειται να τεθεί σε εφαρμογή στα μέσα του 2014. Στο μεταξύ, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης αναμένεται να αρχίσει να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 2015, όταν προβλέπεται να τεθεί σε ισχύ η οδηγία [], η οποία θα περιέχει το εγχειρίδιο κανόνων που διέπουν την εξυγίανση των τραπεζών σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά⁷. Ο ΕΜΕ θα εφαρμόζει στο εξής τους κανόνες του παρόντος κανονισμού, οι οποίοι είναι σύμφωνοι με τους κανόνες της οδηγίας [] για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην τραπεζική ένωση, ενώ οι εθνικές αρχές θα εφαρμόζουν τους κανόνες της οδηγίας [] για τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Σε κάθε περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τον επιμερισμό των βαρών, εφόσον οι δράσεις εξυγίανσης συνεπάγονται κρατική στήριξη. Για να εφαρμοστεί ο επιμερισμός των βαρών μεταξύ μετόχων και πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης, ο ΕΜΕ θα είναι σε θέση να εφαρμόζει από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κανόνες που επιτρέπουν την απομείωση των μετοχών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης, στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν τους νέους κανόνες που καθορίζονται στην οδηγία [] στο εθνικό τους δίκαιο, ακόμη και πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας. Σε κάθε περίπτωση, οι αρμοδιότητες της Επιτροπής σε ότι αφορά τις κρατικές ενισχύσεις θα διατηρηθούν σε όλες τις περιπτώσεις εξυγίανσης που συνεπάγονται παροχή στήριξης η οποία συνιστά κρατική ενίσχυση. Πράγματι, στο βαθμό που η χρήση του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης από τον ΕΜΕ δεν συνιστά κρατική ενίσχυση σύμφωνα με τα ειδικά κριτήρια που καθορίζονται στη Συνθήκη, τα εν λόγω κριτήρια εξακολουθούν να εφαρμόζονται κατ' αναλογία για να διασφαλίζεται ότι στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται το Ταμείο εξυγίανσης, εφαρμόζονται οι ίδιοι κανόνες κατά την παρέμβαση του, όπως και στην περίπτωση χρήσης εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αυτή η διαδικασία σύγκλισης διευρύνεται, αφενός, με τις αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη στήριξη των τραπεζών και, αφετέρου, με τη συμφωνία σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας θα μπορούσε να ανακεφαλαιοποιήσει τις προβληματικές τράπεζες. Οι αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις επιβάλλουν αυστηρότερες απαιτήσεις για τον επιμερισμό των ζημιών μεταξύ μετόχων και δευτερευόντων πιστωτών σε κάθε κράτος μέλος που παρέχουν δημόσια στήριξη στις τράπεζες του. Αυτό θα πρέπει να αναχαιτίσει τον συνεχή κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς, ανάλογα με την ισχυρή παρουσία και αντοχή του κρατικού χρέους και την ύπαρξη των κληροδοτούμενων στοιχείων του ενεργητικού. Στις κατευθυντήριες γραμμές του ΕΜΣ θα μπορούσε στο μεταξύ προσδιορίζεται υπό ποιες προϋποθέσεις και με την επιφύλαξη των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων τα κράτη μέλη που αδυνατούν να παράσχουν δημόσια στήριξη στις τράπεζες θα μπορούσαν να λάβουν δάνεια ή αν αυτό επιβάλλεται, πώς οι τράπεζες θα μπορούσαν να ανακεφαλαιοποιηθούν απευθείας από τον ΕΜΣ.

⁷ Ανάλογα με την τελική έκβαση των διαπραγματεύσεων μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την πλήρη έναρξη ισχύος της διάσωσης με ίδια μέσα θα μπορούσαν να ισχύσουν περαιτέρω μεταβατικές ρυθμίσεις, ενδεχομένως μέχρι το 2018, όπως προτείνεται από την Επιτροπή.

2. ΑΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΕΝΟΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη την ανάλυση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της εκτίμησης αντίκτυπου για την έγκριση της πρότασης οδηγίας [], με την οποία αξιολογήθηκαν λειτουργικές και νομικές πτυχές που σχετίζονται με τη δημιουργία ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης (ΕΜΕ).

Αναλύθηκαν περαιτέρω τα προτεινόμενα χαρακτηριστικά του ΕΜΕ βάσει των επικαιροποιημένων πληροφοριών που περιλαμβάνονται στην αξιολόγηση αντίκτυπου. Όσον αφορά την ικανότητα του ΕΜΕ να λαμβάνει αποτελεσματικές αποφάσεις, ο χρόνος δράσης έχει μεγάλη σημασία για δύο σημαντικούς λόγους: εκ των προτέρων, για να ενισχυθεί η αξιοπιστία του νεοσύστατου ΕΜΕ ως διαδραστικού εργαλείου, που συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των πηγών αβεβαιότητας στις αγορές· και όταν ενεργοποιείται ο μηχανισμός, για να διαφυλάττει ο ΕΜΕ την αξία των στοιχείων του ενεργητικού που μπορεί να διαβρωθεί λόγω περιττών καθυστερήσεων κατά τη διαδικασία εξυγίανσης. Ένα δίκτυο εθνικών αρχών θα χρειαζόταν πρόσθετο διαδικαστικό χρόνο για κάθε απόφαση που αφορά διασυννοριακά ιδρύματα. Αντιθέτως, ο προτεινόμενος καταμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ της λήψης αποφάσεων σε κεντρικό επίπεδο και της εκτέλεσης σε επίπεδο τοπικών αρχών θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση χρόνου. Σε εθνικό επίπεδο, θα χρειαστεί μικρότερο χρονικό διάστημα από ό, τι σε κεντρικό επίπεδο, για τη συγκέντρωση του συνόλου της εμπειρογνομosύνης που αφορά την εκτελεστική διαχείριση, διότι εφαρμοστέο δίκαιο είναι το εθνικό· σε κεντρικό επίπεδο, θα υπάρχει περιθώριο ώστε η μεγαλύτερη κρίσιμη μάζα να προσελκύει και να αναπτύσσει πιο έγκαιρα το καλύτερα εξειδικευμένο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Όσον αφορά την ικανότητα του ΕΜΕ να οδηγεί σε αποτελεσματικές αποφάσεις, αν οι αποφάσεις λαμβάνονται σε κεντρικό επίπεδο αυτό θα συμβάλει στην ελαχιστοποίηση του κόστους της εξυγίανσης, εφόσον μπορεί να επιτύχει σημαντικά πλεονεκτήματα όσον αφορά τις οικονομίες κλίμακας μέσω δικτύου και επειδή έχει καθοριστική σημασία για την δυνατότητα επιβολής και τον βέλτιστο χαρακτήρα της απόφασης εξυγίανσης. Από διαρθρωτική άποψη, ένα σύστημα το οποίο δεν υπερβαίνει την εντολή των εθνικών αρχών για ελαχιστοποίηση του κόστους στο οικείο κράτος μέλος, δεν λαμβάνει πλήρως υπόψη τις διασυννοριακές εξωγενείς επιδράσεις. Από την αρχή της κρίσης, τα κράτη μέλη έχουν οραματιστεί ένα μηχανισμό επιμερισμού των υποχρεώσεων για την ελαχιστοποίηση των παγκόσμιων ζημιών από πλευράς ευημερίας σε αυτές τις περιπτώσεις⁸. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης είναι καταλληλότερος από ένα δίκτυο για τη διασφάλιση της δυνατότητας επιβολής κατά τη μεταβίβαση βαρών, πράγμα που συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία μιας συμφωνίας επιμερισμού των βαρών. Θα εγγυάται επίσης την εξωτερική εκτελεστότητα της βέλτιστης πολιτικής εξυγίανσης, το οποίο επιτρέπει την επίτευξη συμφωνίας για ένα κανόνα επιμερισμού των βαρών εκ των προτέρων, βάσει του οποίου επιμερίζεται το κόστος της εξυγίανσης, με δίκαια και ισορροπημένα κριτήρια.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Νομική βάση

Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει την έκδοση μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που έχουν στόχο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

⁸

Βλέπε Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την ενίσχυση των ρυθμίσεων για τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στην ΕΕ, της 9ης Οκτωβρίου 2007
http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

Η πρόταση αποσκοπεί στη διαφύλαξη της ακεραιότητας και στην ενίσχυση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Η ενιαία εφαρμογή ενός ενιαίου συνόλου κανόνων εξυγίανσης, με την παράλληλη πρόσβαση μιας κεντρικής αρχής σε ένα ενιαίο ευρωπαϊκό Ταμείο εξυγίανσης, θα αποκαταστήσει την ομαλή λειτουργία των τραπεζικών αγορών της Ένωσης, θα άρει τα εμπόδια στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών και θα αποφύγει σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού τουλάχιστον σε εκείνα τα κράτη μέλη που ασκούν από κοινού την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η οδηγία [] επιτυγχάνει υψηλού επιπέδου εναρμόνιση, ωστόσο εξακολουθεί να παρέχει ευελιξία στα κράτη μέλη, γεγονός που σημαίνει ότι είναι πιθανή η διατήρηση του κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς. Ο ΕΜΕ προβλέπει όμως ολοκληρωμένη δομή λήψης αποφάσεων που εναρμονίζει την εξυγίανση στο πλαίσιο του ΕΜΕ με την εποπτεία δυνάμει του ΕΕΜ, για την εξουδετέρωση του ανταγωνιστικού μειονεκτήματος το οποίο έχουν οι τράπεζες στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ σε σύγκριση με τις τράπεζες στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, λόγω της έλλειψης ενός κεντρικού συστήματος για την αντιμετώπιση των προβληματικών τραπεζών. Για να εξασφαλιστεί ότι όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στην ποιότητα και την αμεροληψία της διαδικασίας εξυγίανσης τραπεζών, ιδίως όσον αφορά τις τοπικές οικονομικές επιπτώσεις, οι αποφάσεις για εξυγίανση θα εκπονούνται και θα παρακολουθούνται σε κεντρικό επίπεδο από ένα ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί μια συνεκτική και ενιαία προσέγγιση, ενώ την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης θα δρομολογεί η Επιτροπή. Η Επιτροπή θα αποφασίσει επίσης για το πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης, το οποίο θα εφαρμόζεται όσον αφορά την εν προκειμένω οντότητα και για τη χρήση του Ταμείου προς υποστήριξη της δράσης εξυγίανσης.

Επιπλέον, για τη στήριξη της διαδικασίας εξυγίανσης και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς της ο προτεινόμενος κανονισμός θεσπίζει ένα Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης Τραπεζών. Ο προτεινόμενος κανονισμός είναι άμεσα εκτελεστός σε όλα τα κράτη μέλη, αλλά ισχύει για όλους τους φορείς που εποπτεύονται από τον ΕΕΜ. Το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων που θεσπίζουν ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων⁹, η οδηγία 2013/36/ΕΕ, της 26ης Ιουνίου 2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων¹⁰, και η οδηγία [], θα εφαρμόζεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, όπως εφαρμόζονται στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς.

Επομένως, η ενδεδειγμένη νομική βάση είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ.

3.2. Επικουρικότητα

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ, στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση θα πρέπει να παρεμβαίνει μόνο εφόσον και στον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης

⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ.575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26^{ης} Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176, της 27.6.2013, σ 1.

¹⁰ Οδηγία 2013/36/ΕΕ της 26ης Ιουνίου 2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, ΕΕ L 176, 27.6.2013, σ. 338

δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, αλλά λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Μόνον με τη δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να διασφαλιστεί ότι η εξυγίανση των προβληματικών τραπεζών έχει ελάχιστες δευτερεύουσες συνέπειες και ότι θα γίνεται σε ενιαία βάση, σύμφωνα με ενιαία δέσμη κανόνων. Ο ΕΜΕ θα επιφέρει σημαντικές οικονομίες κλίμακας και θα αποτρέψει αρνητικές εξωγενείς επιδράσεις που μπορεί να οφείλονται σε καθαρά εθνικές αποφάσεις και ταμεία. Οι σημαντικές διαφορές μεταξύ των αποφάσεων εξυγίανσης που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο και σε συνάρτηση με τις τοπικές ιδιαιτερότητες και δυνατότητες χρηματοδότησης, ενδέχεται να υπονομεύσουν τη σταθερότητα και την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς.

Ενώ η θέσπιση του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού εξασφαλίζει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για την εποπτεία των τραπεζών και μειώνει τον κίνδυνο ανοχής, ο ΕΜΕ εξασφαλίζει ότι όταν μια τράπεζα καθίσταται προβληματική, η αναδιάρθρωση μπορεί να πραγματοποιηθεί με το μικρότερο κόστος, οι πιστωτές μπορούν να τύχουν δίκαιης και ίσης μεταχείρισης και η χρηματοδότηση μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί με τον παραγωγικότερο τρόπο σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προτείνει η Ένωση την αναγκαία νομοθετική δράση που θα οδηγήσει στη θέσπιση αυτής της ρύθμισης εξυγίανσης για τράπεζες υπό την εποπτεία του ΕΕΜ. Ο κανονισμός συνιστά το κατάλληλο νομικό μέσο για την αποφυγή αποκλίσεων κατά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, και για να εξασφαλιστούν ένας ενιαίος θεσμικός μηχανισμός και ισότιμοι όροι για όλες τις τράπεζες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

3.3. Αναλογικότητα

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

Στην τραπεζική ένωση, η τραπεζική εποπτεία και εξυγίανση είναι αναγκαίο να ασκούνται στο ίδιο επίπεδο αρχής. Διαφορετικά, μπορεί να προκύψουν εντάσεις μεταξύ του ευρωπαϊού επόπτη και των εθνικών αρχών εξυγίανσης σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης και κάλυψης του κόστους των προβληματικών τραπεζών. Οι προαναφερόμενες εντάσεις θα μπορούσαν να υπονομεύσουν την αποτελεσματικότητα της εποπτείας, και της εξυγίανσης και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών.

Η πρόσφατη κρίση κατέδειξε την ανάγκη για ταχεία και αποφασιστική δράση που θα υποστηρίζεται με χρηματοδοτικές ρυθμίσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προκειμένου να αποφευχθούν δυσανάλογες επιπτώσεις επί της πραγματικής οικονομίας λόγω εξυγίανσης τραπεζών σε εθνικό επίπεδο, καθώς και να περιοριστεί η αβεβαιότητα και να προληφθούν μαζικές αποσύρσεις καταθέσεων και η μετάδοση των προβλημάτων στην εσωτερική αγορά. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα διασφαλίσει ότι οι ίδιοι κανόνες εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο σε οποιαδήποτε προβληματική τράπεζα σε συμμετέχον κράτος μέλος. Με την κατάλληλη εφεδρική χρηματοδότηση θα περιοριζόταν ο κίνδυνος τα προβλήματα μεμονωμένων τραπεζών να έχουν ως αποτέλεσμα την απώλεια της εμπιστοσύνης στο σύνολο του τραπεζικού συστήματος του κράτους μέλους ή άλλων που οι αγορές θεωρούν ότι είναι εκτεθειμένα σε παρόμοιους κινδύνους.

Η προστιθέμενη ασφάλεια δικαίου, τα καταλλήλως εναρμονισμένα κίνητρα στο πλαίσιο της τραπεζικής ένωσης και τα οικονομικά οφέλη μιας κεντρικής και ομοιόμορφης δράσης εξυγίανσης συνεπάγονται ότι η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας και δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων.

Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής και αμερόληπτης δικαιοσύνης, θα πρέπει δε να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.

4. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

4.1. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης

4.1.1. Αρχές, δομή και πεδίο εφαρμογής

Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης πρέπει να περιλαμβάνει δομές λήψης αποφάσεων που είναι νομικά έγκυρες και αποτελεσματικές σε περιόδους κρίσης. Η διαδικασία λήψης αποφάσεων πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με τη συμμετοχής ωστόσο των κρατών μελών, αναγνωρίζοντας τη σημασία της εξυγίανσης των τραπεζών για τις εθνικές οικονομίες.

Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα εφαρμόζει το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για την εξυγίανση των τραπεζών που καθορίζεται στην οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών, στις προβληματικές τράπεζες από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον εν λόγω μηχανισμό. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα αποτελείται από ενιαίους κανόνες και διαδικασίες που θα πρέπει να εφαρμόζει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης («το Συμβούλιο»), μαζί με την Επιτροπή και τις αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συμμετέχει στον ΕΜΕ μόνον εφόσον είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των συγκεκριμένων καθηκόντων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, και σε σχέση με τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων βάσει της Συνθήκης ή για τους σκοπούς της εφαρμογής, κατ' αναλογία, των κριτηρίων που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ.

Ωστόσο, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης δεν ακολουθεί τη διαφοροποιημένη προσέγγιση του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού για διαφορετικούς τύπους τραπεζών, λόγω των χαρακτηριστικών της διαδικασίας εξυγίανσης. Σε αντίθεση με το εν εξελίξει έργο της καθημερινής εποπτείας, μόνο ορισμένες τράπεζες είναι πιθανό να καταστούν προβληματικές και να τεθούν, ανά πάσα στιγμή, υπό εξυγίανση. Επιπλέον, το εκτεταμένο πεδίο εφαρμογής του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης είναι απόλυτα συνεπές με τη λογική βάσει της οποίας η ΕΚΤ μπορεί να αναλάβει την άμεση εποπτεία οποιασδήποτε τράπεζας, σε περίπτωση εμφάνισης προβλημάτων, συμπεριλαμβανομένης της προοπτικής της πιθανής εξυγίανσης. Τέλος, η κρίση κατέδειξε ότι ένα πλαίσιο εξυγίανσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο απαιτείται μόνον για τις μεγάλες διεθνείς τράπεζες. Η ύπαρξη διαφοροποιημένων αρχών εξυγίανσης για τράπεζες διαφορετικού μεγέθους θα συνεπαγόταν επίσης διαφοροποιημένη χρηματοδότηση και εφεδρικούς μηχανισμούς προστασίας που θα μπορούσαν παγιώσουν εκ νέου τους δεσμούς μεταξύ κρατικού χρέους και τραπεζών και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό.

4.1.2. Αρχές που διέπουν τις δράσεις του ΕΜΕ

Για να διασφαλιστεί η αντικειμενική και δίκαιη διαδικασία εξυγίανσης, απαγορεύεται κάθε διάκριση από πλευράς Επιτροπής, Συμβουλίου και εθνικών αρχών εξυγίανσης έναντι των τραπεζών, των καταθετών, των πιστωτών ή των μετόχων, λόγω ιθαγένειας ή τόπου δραστηριοτήτων. Η εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων πρέπει να διέπεται από ορισμένες αρχές που εξασφαλίζουν ίση μεταχείριση μεταξύ των διαφόρων οντοτήτων του ομίλου, ώστε να καθίσταται δυνατή η σωστή εκτίμηση των συμφερόντων των κρατών μελών που εμπλέκονται στην εξυγίανση και για να αποφεύγεται το ενδεχόμενο το κόστος που βαρύνει τους πιστωτές να υπερβαίνει αυτό που θα προέκυπτε υπό κανονικές διαδικασίες

αφερεγγυότητας. Στην περίπτωση που η εξυγίανση αφορά μέρος μόνο του ομίλου, στόχος της πρότασης είναι να εξασφαλίσει ότι η διαδικασία εξυγίανσης δεν θα έχει αρνητικό αντίκτυπο για τις οντότητες του ομίλου τις οποίες δεν αφορά η εξυγίανση. Κατ' αρχήν, το κόστος της εξυγίανσης θα επιβαρύνει το πλαίσιο διάσωσης με ίδια μέσα και τον τραπεζικό τομέα. Κατά συνέπεια, με την πρόταση εξασφαλίζεται ότι η Επιτροπή, το Συμβούλιο και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης αποφασίζουν σχετικά με τις ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, κατά τρόπο ώστε να περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατό η χρήση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης.

4.1.3. Αλληλεπίδραση με τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων από την Επιτροπή

Στο πλαίσιο του ΕΜΕ, ο έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων από την Επιτροπή θα διατηρείται σε κάθε περίπτωση. Τούτο σημαίνει ότι, από τη στιγμή που η ΕΚΤ κοινοποιεί στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο ότι η τράπεζα ή όμιλος τραπεζών βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, η διαδικασία εξυγίανσης στο πλαίσιο του ΕΜΕ πρέπει να εκτυλίσσεται παράλληλα με τη διαδικασία κρατικής ενίσχυσης που κινήθηκε κατά περίπτωση, έτσι ώστε το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη να κληθούν να κοινοποιήσουν τα προβλεπόμενα μέτρα στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 108 της ΣΛΕΕ. Αυτό απαιτεί την καθιέρωση συνεχούς συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την ολοκλήρωση της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων. Επιπλέον, η απόφαση της Επιτροπής βάσει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις θα αποτελεί τον προγενέστερο όρο για την έκδοση από την Επιτροπή απόφασης με την οποία μια τράπεζα τίθεται υπό εξυγίανση. Στην περίπτωση που δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά τη χρησιμοποίηση του Ταμείου, τα κριτήρια που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ θα πρέπει να εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, ως προγενέστερος όρος για την έκδοση της απόφασης να τεθεί μια τράπεζα υπό εξυγίανση, προκειμένου να διατηρηθεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς μεταξύ των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών.

4.1.4. Καθήκοντα και δομή λήψης αποφάσεων

Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης καλύπτει όλα τα βασικά καθήκοντα εξυγίανσης που είναι απαραίτητα για την εξυγίανση των προβληματικών τραπεζών. Τα καθήκοντα αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την έγκριση εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων σε σχέση με την απαίτηση εκπόνησης σχεδίων εξυγίανσης, την εκπόνηση σχεδίων εξυγίανσης, την επανεξέταση των σχεδίων εξυγίανσης, την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης των τραπεζών, την απόφαση να τεθεί μια τράπεζα υπό εξυγίανση, την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης έναντι ιδρύματος υπό εξυγίανση και την εφαρμογή καθεστώτων εξυγίανσης. Επιπλέον, ο ΕΜΕ καλύπτει αποφάσεις για τη χρήση των πόρων χρηματοδότησης της εξυγίανσης.

Η σύνθεση του ΕΜΕ διασφαλίζει ότι οι δομές λήψης αποφάσεων που διαθέτει είναι νομικά έγκυρες και αποτελεσματικές, ακόμη και σε περιόδους κρίσης. Είναι σχεδιασμένες με τρόπο που να εξασφαλίζεται ο ευρωπαϊκός χαρακτήρας των αποφάσεων στις οποίες εξάλλου συμμετέχουν τα κράτη μέλη, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας την οποία έχει η εξυγίανση των τραπεζών για τις εθνικές οικονομίες.

Οι δομές λήψης αποφάσεων του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης περιλαμβάνουν το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τα καθήκοντα του ΕΜΕ επιμερίζονται μεταξύ του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης.

Για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα και η υποχρέωση λογοδοσίας του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως θεσμικό όργανο της ΕΕ, έχει την εξουσία να κινήσει την εξυγίανση τράπεζας, με βάση

σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή με δική της πρωτοβουλία. Εφόσον η Επιτροπή κινεί διαδικασία εξυγίανσης, αποφασίζει επίσης για το πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης που θα εφαρμοστούν σε κάθε περίπτωση και για τη χρήση του Ταμείου. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει όλες τις άλλες αποφάσεις στο πλαίσιο του κανονισμού ΕΜΕ και θα τις απευθύνει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης για να εκτελεστούν σε εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΜΕ και την οδηγία []. Το Συμβούλιο θα παρακολουθεί την εκτέλεση, εκ μέρους των εθνικών αρχών εξυγίανσης, των αποφάσεών της σε εθνικό επίπεδο, και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης μιας εθνικής αρχής με την απόφασή του, θα μπορεί να απευθύνει αποφάσεις άμεσα στις τράπεζες.

4.1.5. Διαδικασία λήψης αποφάσεων

Σύμφωνα με το εγχειρίδιο κανόνων που καθορίζεται στην οδηγία [], μια τράπεζα τίθεται υπό εξυγίανση όταν πτωχεύει ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, όταν είναι αδύνατο να αποτραπεί η πτώχευση με ρυθμίσεις του ιδιωτικού τομέα και όταν η εξυγίανση είναι προς το δημόσιο συμφέρον, επειδή η τράπεζα είναι συστημική διότι η πτώχευσή της θα έβλαπτε τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ο στόχος της εξυγίανσης είναι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της τράπεζας για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από τα χρήματα των φορολογουμένων και τη προστασία των καταθετών.

Η εξυγίανση ενεργοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης που εξασφαλίζει ότι λαμβάνεται δικαιολογημένη και αμερόληπτη απόφαση για κάθε προβληματική τράπεζα:

- η ΕΚΤ, ως επόπτης τραπεζών, γνωστοποιεί στην Επιτροπή, στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στις αρμόδιες εθνικές αρχές και τα υπουργεία ότι η τράπεζα είναι προβληματική·
- το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμά αν υπάρχει συστημική απειλή και δεν υπάρχει λύση με παρέμβαση του ιδιωτικού τομέα·
- στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνιστά στην Επιτροπή να κινήσει την εξυγίανση·
- η Επιτροπή αποφασίζει να κινήσει την εξυγίανση και επισημαίνει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης το πλαίσιο εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και χρήσης του Ταμείου για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει, με απόφαση που απευθύνεται στις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σχέδιο εξυγίανσης στο οποίο καθορίζονται τα εργαλεία εξυγίανσης, οι δράσεις και τα μέτρα χρηματοδότησης, και παρέχονται εντολές στις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με την εκτέλεση των μέτρων εξυγίανσης·
- οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εκτελούν τα μέτρα εξυγίανσης που αποφασίζει το Συμβούλιο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των εθνικών αρχών εξυγίανσης με τις αποφάσεις του Συμβουλίου, το Συμβούλιο έχει την εξουσία να αντικαταστήσει τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και να απευθύνει απευθείας στις τράπεζες ορισμένες αποφάσεις για την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης .

4.1.6. Λογοδοσία και προϋπολογισμός

Κάθε επιμέρους συνιστώσα του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης δρα ανεξάρτητα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της και υπόκειται σε αυστηρές διατάξεις περί λογοδοσίας, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι χρησιμοποιεί τις εξουσίες της κατά τρόπο ορθό και αμερόληπτο, εντός των ορίων που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό και την οδηγία []. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τη λήψη των τυχόν αποφάσεων που λαμβάνονται με

βάση την παρούσα πρόταση. Τα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών θα ενημερώνονται επίσης για τις δραστηριότητες του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο θα πρέπει να απαντά σε τυχόν παρατηρήσεις ή ερωτήσεις που του απευθύνουν τα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών. Ο προϋπολογισμός του ΕΜΕ, ο οποίος περιλαμβάνει το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης, δεν αποτελεί μέρος του προϋπολογισμού της Ένωσης. Οι δαπάνες που αφορούν τα καθήκοντα του ΕΜΕ, τη διαχείριση και τη χρήση των πόρων του Ταμείου θα χρηματοδοτούνται με εισφορές του τραπεζικού τομέα.

4.1.7. Σχέση με τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη

Η οδηγία [] καθορίζει τα σώματα εξυγίανσης μεταξύ των εθνικών αρχών εξυγίανσης για τη συνδιαλλαγή με τους τραπεζικούς ομίλους, εξασφαλίζοντας την κατάλληλη και ισόρροπη συμμετοχή των αρχών εξυγίανσης όλων των κρατών μελών εκεί όπου δραστηριοποιείται η τράπεζα. Η ΕΑΤ έχει μεσολαβητικό ρόλο στις περιπτώσεις που οι εθνικές αρχές εξυγίανσης της χώρας καταγωγής και της χώρας υποδοχής διαφωνούν σε ό, τι αφορά την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, καθώς και την εξυγίανση καθαυτή. Εντός του πλαισίου του ΕΜΕ, στην περίπτωση οντοτήτων και ομάδων που συγκροτούνται μόνο στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ, ο ΕΜΕ αντικαθιστά τα σώματα εξυγίανσης, που προβλέπονται στην οδηγία [] για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων. Αντίθετα, οι εκπρόσωποι των εθνικών αρχών εξυγίανσης συμμετέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Για τις τράπεζες που είναι εγκατεστημένες σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, όπως ορίζεται στον κανονισμό ΕΜΕ, η οδηγία [] εξακολουθεί να εφαρμόζεται πλήρως. Ομοίως, η αλληλεπίδραση μεταξύ του ΕΜΕ και των εθνικών αρχών εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη θα διέπεται πλήρως από την οδηγία. Διατάξεις σχετικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων ταμείων εξυγίανσης (αλληλασφάλιση και εκούσιες αμοιβαίες δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις) έχουν πλήρη εφαρμογή μεταξύ του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και των εθνικών ταμείων εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών. Η πρόταση διευκρινίζει επίσης ότι ο ρόλος της ΕΑΤ, που προβλέπεται από την οδηγία [] και τον κανονισμό ΕΑΤ, συμπεριλαμβανομένων των αρμοδιοτήτων διαμεσολάβησης, θα εφαρμόζεται πλήρως στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Επιπλέον, η πρόταση λαμβάνει υπόψη την κατάσταση των τραπεζών που είναι εγκατεστημένες σε κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στον ΕΜΕ, με τρεις τρόπους.

Πρώτον, η πρόταση ορίζει την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων για κάθε συνιστώσα του ΕΜΕ έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων, κατόχων καταθέσεων, επενδυτών ή άλλων πιστωτών, λόγω εθνικότητας ή τόπου εγκατάστασης.

Δεύτερον, η πρόταση προβλέπει ότι όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε συμμετέχον κράτος μέλος και σε μη συμμετέχον κράτος μέλος, το συμβούλιο αντικαθιστά τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών στο πλαίσιο «σωμάτων εξυγίανσης», που προβλέπονται δυνάμει της οδηγίας [].

Τρίτον, τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν πάντα τη δυνατότητα να ενταχθούν στον ΕΕΜ και, ως εκ τούτου, να εξασφαλίσουν επίσης ότι οι τράπεζες που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός τους υπόκεινται στον ΕΜΕ.

4.1.8. Σχέση με την οδηγία [] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [] για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων

Στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, το εγχειρίδιο κανόνων που καθορίζεται στην οδηγία [] για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων θα εφαρμόζεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη,

όπως εφαρμόζεται στο σύνολο της ενιαίας αγοράς. Εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτό μπορεί να χορηγηθούν μόνο εάν οι διαδικασίες ή διατάξεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό υπερσχύουν των σχετικών διατάξεων της οδηγίας [] (για παράδειγμα, των διατάξεων σχετικά με τα διασυνοριακά σώματα, οι οποίες έχουν αντικατασταθεί από τη λήψη αποφάσεων εντός του ΕΜΕ).

Η πρόταση για τον ΕΜΕ ενσωματώνει ορισμένες διατάξεις οι οποίες είναι παράλληλες προς την οδηγία [], δεδομένου ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η Επιτροπή πρέπει να στηρίζουν τη δράση τους στο άμεσα εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης. Άλλες διατάξεις της παρούσας πρότασης προβλέπουν ειδικές παραπομπές στην πρόταση της Επιτροπής για την οδηγία []. Ορισμένες από τις διατάξεις αυτές έχουν τροποποιηθεί με την έκθεση που ψήφισε η Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον Μάιο και με τη γενική προσέγγιση του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου. Ο κανονισμός ΕΜΕ πρέπει να συνάδει πλήρως με τη συμφωνία για την οδηγία [], στην οποία κατέληξαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η παρούσα πρόταση αναφέρεται στη γενική προσέγγιση του Συμβουλίου, δεδομένου ότι αποτελεί το πλέον πρόσφατο διαθέσιμο έγγραφο. Καθώς οι διαπραγματεύσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου βρίσκονται σε εξέλιξη και η οδηγία δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμη, στόχος της Επιτροπής είναι να αντικαταστήσει τις εν λόγω σημαντικές διατάξεις με την τελική έκβαση των διαπραγματεύσεων μεταξύ των συννομοθετών όσον αφορά την οδηγία [].

Σε ό, τι αφορά ορισμένες πτυχές που καλύπτονται ήδη από την οδηγία [], η περαιτέρω ευθυγράμμιση είναι απολύτως απαραίτητη για την ορθή λειτουργία ενός ΕΜΕ με Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης τραπεζών. Πρώτον, η ιεράρχηση των απαιτήσεων θα πρέπει να είναι πλήρως εναρμονισμένη με εξυγίανση, βάσει της αρχής για την προτίμηση των καταθετών. Το άρθρο 15 προβλέπει την εναρμόνιση της ιεράρχησης των απαιτήσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης, με βάση την αρχή για την προτίμηση των καταθετών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι μια τέτοια εναρμόνιση είναι αναγκαία για όλες τις οντότητες που υπόκεινται στην οδηγία [], προκειμένου να εξασφαλίζονται ισότιμοι όροι ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς. Δεύτερον, εντός του πλαισίου του ΕΜΕ, οποιαδήποτε ευελιξία όσον αφορά τη χρήση διάσωσης με ίδια μέσα πρέπει να γίνεται εντός αυστηρού πλαισίου και υπό τους ίδιους όρους για όλες τις τράπεζες. Ως εκ τούτου, το άρθρο 24 της πρότασης περιλαμβάνει ένα πρόσθετο αυστηρό πλαίσιο, με βάση τη γενική προσέγγιση του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013, και αποκλείει στη περίπτωση αυτή τη χρήση τυχόν παρεκκλίσεων που προβλέπονται από την οδηγία [] (ιδίως σχετικά με τον υπολογισμό του κατώτατου ορίου για τη διάσωση με ίδια μέσα).

4.2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης

4.2.1. Διακυβέρνηση

Προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και υπεύθυνη διαδικασία λήψης αποφάσεων εξυγίανσης, η διάρθρωση και οι κανόνες λειτουργίας του Συμβουλίου Εξυγίανσης προβλέπουν τη δέουσα συμμετοχή όλων των άμεσα ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Το συμβούλιο αυτό αποτελείται από τον εκτελεστικό διευθυντή, τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή, τους εκπροσώπους που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ, και τα μέλη που διορίζει κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, που εκπροσωπούν τις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Το συμβούλιο, υπό την προεδρία εκτελεστικού διευθυντή, συνέρχεται και λειτουργεί στο πλαίσιο δύο συνόδων: εκτελεστική σύνοδο και σύνοδο ολομέλειας. Οι παρατηρητές μπορούν να προσκαλούνται να παρίστανται στις συνεδριάσεις του συμβουλίου.

Κατά τη σύνοδο της ολομέλειας, το συμβούλιο λαμβάνει κάθε απόφαση γενικού χαρακτήρα. Στην ολομέλεια, το συμβούλιο λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν μεμονωμένους φορείς ή

τραπεζικούς ομίλους. Οι αποφάσεις αυτές αφορούν θέματα όπως ο σχεδιασμός της εξυγίανσης, οι εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης καθώς και οι αποφάσεις για καθεστώτα εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τη χρήση του Ταμείου για τη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης, και την καθοδήγηση της εθνικής εξυγίανσης σε ό, τι αφορά την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης.

Στην εκτελεστική του σύνοδο, το συμβούλιο απαρτίζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή, τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή και εκπροσώπους που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ.

Ανάλογα με τις τράπεζες ή ομίλους που πρέπει να τεθούν υπό εξυγίανση σε κάθε περίπτωση, στο πλαίσιο της εκτελεστικής συνόδου, το συμβούλιο συγκαλεί επίσης, πέραν του εκτελεστικού διευθυντή, του αναπληρωτή του και των εκπροσώπων που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ, τα μέλη που διορίζονται από τις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης. Κατά συνέπεια, στην περίπτωση εξυγίανσης διασυννοριακών τραπεζικών ομίλων, το μέλος που έχει διοριστεί από το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τα μέλη που διορίζονται από τα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένες οι θυγατρικές εταιρείες ή οντότητες που καλύπτονται από ενοποιημένη εποπτεία, συμμετέχουν στις συνεδριάσεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Οι κανόνες ψηφοφορίας που εφαρμόζονται στο συμβούλιο λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη συνεκτίμησης του συμφέροντος όλων των κρατών μελών τα οποία αφορά μια απόφαση εξυγίανσης. Ουδείς εκ των συμμετεχόντων στη σύνοδο έχει δικαίωμα αρνησικυρίας.

Ωστόσο, λόγω του κυριαρχικού δικαιώματος των κρατών μελών να αποφασίζουν σχετικά με τη χρήση των εθνικών προϋπολογισμών, η πρόταση προβλέπει ρητά ότι ο ΕΜΕ δεν μπορεί να απαιτήσει από τα κράτη μέλη να χορηγήσουν έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη σε οποιαδήποτε οντότητα υπό εξυγίανση. Επιπλέον, για να λαμβάνονται πλήρως υπόψη τυχόν δημοσιονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη, τα μέλη που διορίζονται από τις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδο του συμβουλίου μπορούν να αξιώσουν περαιτέρω διαβουλεύσεις, προκειμένου να διερευνηθούν οι πιθανές επιπτώσεις.

4.2.2. Αρμοδιότητες

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συγκεντρώνει τις πληροφορίες τις οποίες διαθέτουν η ΕΚΤ και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με τη χρηματοπιστωτική ευρωστία των τραπεζών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους. Σε σύγκριση με ένα δίκτυο εθνικών αρχών που λειτουργούν βάσει εθνικών εντολών, αυτό επιτρέπει την καλύτερη εκτίμηση των περιστάσεων που μπορεί να οδηγήσουν στην ανάγκη να τεθεί μια τράπεζα υπό εξυγίανση και να αποφευχθούν διασυννοριακές δευτερογενείς συνέπειες. Η πρόταση βασίζεται στο πλαίσιο της οδηγίας για την ανάκαμψη και εξυγίανση τραπεζών και εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης να επεμβαίνει άμεσα σε περίπτωση επιδείνωσης της χρηματοπιστωτικής κατάστασης μιας τράπεζας ή ενός ομίλου τραπεζών.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαθέτει εξουσίες να αποφασίζει πότε θα συνιστά στην Επιτροπή τη θέση τράπεζας ή ομίλου υπό εξυγίανση. Μόλις η Επιτροπή αποφασίσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις και θέσει μια τράπεζα υπό εξυγίανση, το συμβούλιο αποφασίζει, εντός του πλαισίου που θεσπίστηκε από την Επιτροπή, τα λεπτομερή στοιχεία των εργαλείων εξυγίανσης που πρέπει να εφαρμοστούν και τον τρόπο διάθεσης των πόρων του Ταμείου. Οι εν λόγω εξουσίες επιτρέπουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να επιλέγει και εφαρμόζει τα εργαλεία, τους κανόνες και τις διαδικασίες εξυγίανσης με ομοιόμορφο τρόπο. Ειδικότερα, όταν οι τράπεζες λειτουργούν διασυννοριακά, αυτό θα οδηγεί σε εξάλειψη των σημερινών αποκλίσεων στους κανόνες και τις προσεγγίσεις των κρατών μελών, καθώς και των αρνητικών τους συνεπειών στη λειτουργία των τραπεζικών της Ένωσης.

Αυτή η άμεση αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα εξασφαλίζει την ίση μεταχείριση των τραπεζών στα συμμετέχοντα κράτη μέλη και την προβλεψιμότητα και εμπιστοσύνη στην εφαρμογή του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων για την εξυγίανση των τραπεζών. Με τον τρόπο αυτό θα ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου και η καλύτερη διαφύλαξη της αξίας των χρηματοοικονομικών στοιχείων του ενεργητικού, με την αποφυγή περιττών διαταραχών στη ροή των κονδυλίων. Θα εξασφαλίζεται επίσης ότι τα στοιχεία ενεργητικού του προβληματικού ιδρύματος χρησιμοποιούνται κατά τον πλέον παραγωγικό τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται οι απώλειες για τους πιστωτές στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, και όχι σύμφωνα με τις επιμέρους ανησυχίες των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει ότι οι αποφάσεις εξυγίανσης εφαρμόζονται πιστά από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή έχει την εξουσία να επιβλέπει και να αξιολογεί την εφαρμογή από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης μέσω της αρμοδιότητας να λαμβάνει, εφόσον χρειάζεται, πληροφορίες απευθείας από τις τράπεζες ή να εκτελεί έρευνες ή επιτόπιους ελέγχους. Όταν μια εθνική αρχή εξυγίανσης δεν εφαρμόζει μια απόφαση εξυγίανσης με βάση το συμφωνηθέν καθεστώς εξυγίανσης, το συμβούλιο εξουσιοδοτείται να απευθύνει άμεσα αποφάσεις στην ενδιαφερόμενη τράπεζα ζητώντας τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή της απόφασης εξυγίανσης.

4.2.3. Ευρωπαϊκή και διεθνής συνεργασία

Για την εκπλήρωση των καθηκόντων του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεργάζεται με την ΕΚΤ και τις άλλες αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία των ενδιαφερόμενων πιστωτικών ιδρυμάτων εντός του EEM, καθώς και με άλλες αρχές, οι οποίες αποτελούν μέρος του ευρωπαϊκού συστήματος χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεργάζεται επίσης στενά με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης καθώς αυτές διαδραματίζουν βασικό ρόλο στην προετοιμασία και εκτέλεση των μέτρων εξυγίανσης.

Δεδομένου ότι πολλά πιστωτικά ιδρύματα δεν λειτουργούν μόνο στο εσωτερικό της Ένωσης, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να συνάπτει, εξ ονόματος των εθνικών αρχών των συμμετεχόντων κρατών μελών, μη δεσμευτικές συμφωνίες συνεργασίας με τις αρχές τρίτων χωρών.

4.3. Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης τραπεζών

4.3.1. Αρχές, σύσταση και αποστολές

Σύμφωνα με την αρχή στην οποία στηρίζεται η δράση του συμβουλίου, οι όποιες ζημιές, δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης θα βαρύνει κατά πρώτο λόγο τους μετόχους και τους πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση και τελευταία, εάν είναι αναγκαίο, τον χρηματοοικονομικό τομέα. Ωστόσο, ακόμη και αν το κόστος της αναδιάρθρωσης ενός ιδρύματος πρέπει κατά πρώτο λόγο να καταλογίζεται στους εσωτερικούς του πόρους, είναι απαραίτητο να υπάρχει ένας μηχανισμός που θα επιτρέπει στο ίδρυμα (είτε στην αρχική του μορφή, μέσω μιας μεταβατικής τράπεζας ή υπό μορφή φορέα διαχείρισης στοιχείων του ενεργητικού — Bad Bank) να συνεχίσει να λειτουργεί. Είναι επομένως σημαντικό να συσταθεί ένα Ταμείο εξυγίανσης τραπεζών που θα εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα των δράσεων εξυγίανσης, όπως η παροχή βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση ή εγγυήσεων σε πιθανούς αγοραστές ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Ο πρωταρχικός στόχος του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης είναι να εξασφαλισθεί η χρηματοοικονομική σταθερότητα και όχι η απορρόφηση ζημιών ή η παροχή κεφαλαίων περισσότερο σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση. Το Ταμείο δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ως Ταμείο διάσωσης. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις, όταν, μετά την εξάντληση

επαρκών εσωτερικών πόρων (τουλάχιστον 8 % των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος υπό εξυγίανση), ο πρωταρχικός στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί αν δεν επιτραπεί στο Ταμείο να απορροφήσει τις ζημιές αυτές ή να διαθέσει κεφάλαιο. Μόνον στις περιπτώσεις αυτές, το Ταμείο θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ασπίδα προστασίας έναντι των ιδιωτικών πόρων.

Η σύσταση του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης δικαιολογείται, κατά κύριο λόγο, από το γεγονός ότι στις ενοποιημένες χρηματοπιστωτικές αγορές κάθε χρηματοδοτική στήριξη για την εξυγίανση μιας τράπεζας ενισχύει την χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την υγεία των άλλων τραπεζών όχι μόνο του συγκεκριμένου κράτους μέλους, αλλά και των άλλων κρατών μελών. Δεδομένου ότι οι τράπεζες σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη είναι έμμεσοι δικαιούχοι της στήριξης αυτής, οι εισφορές για χρηματοδότηση της στήριξης δεν θα πρέπει να περιορίζονται σε ένα κράτος μέλος.

Όσον αφορά την αποτελεσματικότητα, η ικανότητα του Ταμείου να συγκεντρώνει πόρους από όλες τις τράπεζες της ζώνης του ευρώ, προσφέρει μια πολύ πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση των τραπεζικών κρίσεων, κατά τις οποίες οι ζημιές συγκεντρώνονται κατά τρόπο ασύμμετρο σε ορισμένα κράτη μέλη, και ως προς τούτο, χρησιμεύει ως ασφαλιστικός μηχανισμός για ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Η πρόσφατη κρίση κατέδειξε ότι οι ζημιές εμφανίστηκαν με διαφορετικό τρόπο σε κάθε κράτος μέλος.

Δεδομένου ότι οι ζημιές από τυχόν μελλοντικούς κλυδωνισμούς στον τραπεζικό κλάδο είναι πιθανό να συγκεντρώνονται σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε ορισμένα κράτη μέλη, ένας κοινός εφεδρικός ευρωπαϊκός ιδιωτικός προστατευτικός μηχανισμός, σε αντιδιαστολή με τα επί μέρους εθνικά δίκτυα ασφαλείας, θα είναι πιο αποτελεσματικός για την απορρόφηση των εν λόγω διαταραχών μέσω εισφορών εκ των προτέρων και, σε ακραίες περιπτώσεις, μέσω εισφορών εκ των υστέρων από το σύνολο του τραπεζικού τομέα της ζώνης του ευρώ. Ως εκ τούτου, με τη συγκέντρωση πόρων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το Ταμείο θα παρέχει μεγαλύτερο «δυναμικό» και θα αυξήσει την ανθεκτικότητα του τραπεζικού συστήματος. Ταυτόχρονα, με τον ομοιόμορφο επιμερισμό των εκ των υστέρων εισφορών μεταξύ των τραπεζών σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, θα μειωθεί το επίπεδο των εν λόγω εισφορών για κάθε τράπεζα, με αποτέλεσμα τον περιορισμό του τυχόν φιλοκυκλικού αντικτύπου των εισφορών αυτών.

Επιπλέον, ένας μηχανισμός όπου η απορρόφηση των ζημιών υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα, μπορεί να διακόψει αποτελεσματικά το φαύλο κύκλο της αλληλεξάρτησης μεταξύ της τραπεζικής κρίσης σε δεδομένο κράτος μέλος, και της δημοσιονομικής θέσης των κρατικών ομολόγων. Κατ' αυτό τον τρόπο, η τρέχουσα επιβάρυνση για ορισμένα κράτη μέλη θα είχε μετριαστεί αν υπήρχε ένα Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης πριν από την έναρξη της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Επιπλέον, το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης με την ικανότητα να συγκεντρώνει κεφάλαια από τον τραπεζικό τομέα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα βασίζεται σε ευρύτερη βάση εισφορών και, επομένως, θα διαθέτει αυξημένο γόητρο, παρέχοντας έτσι στο Συμβούλιο τη δυνατότητα, εφόσον να δανείζεται υψηλότερα ποσά στην αγορά και με χαμηλότερο κόστος, εάν αυτό είναι αναγκαίο. Το Ταμείο, έχοντας μεγαλύτερη ικανότητα να λάβει εξωτερική χρηματοδότηση στην αγορά, θα είναι λιγότερο αναγκασμένο να βασίζεται στα δημόσια οικονομικά σε περιπτώσεις εξαιρετικών ζημιών, γεγονός που θα μπορούσε να συμβάλει ακόμη περισσότερο στη διάρρηξη του δεσμού μεταξύ κρατικών ομολόγων και τραπεζών, καθώς και στη προστασία των φορολογουμένων από το κόστος της εξυγίανσης.

Τέλος, για τη σωστή εναρμόνιση των κινήτρων σε όλα τα όργανα της τραπεζικής ένωσης απαιτείται επίσης ένα ενιαίο Ταμείο. Εάν, ιδίως στην περίπτωση των διασυννοριακών τραπεζικών ομίλων, τα μέσα για την κάλυψη του κόστους εξυγίανσης καθ' υπέρβαση των

μέσων που έχουν απορροφηθεί από τους μετόχους και τους πιστωτές, έπρεπε να παρέχονται από τα εθνικά ταμεία, θα περιοριζόταν η αποτελεσματικότητα του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης καθώς και του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού.

Η σύσταση Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης προϋποθέτει ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει ταχεία και αποτελεσματική πρόσβαση στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης Τραπεζών. Το Ταμείο δημιουργεί μια ιδιωτική εξωτερική βαθμίδα που μπορεί να παρέχει μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση, για την αποφυγή ή την ελαχιστοποίηση της χρήσης δημοσίων κεφαλαίων για την εξυγίανση των τραπεζών. Επιπλέον, ενισχύει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας εξυγίανσης δεδομένου ότι προλαμβάνει την εμφάνιση προβλημάτων συντονισμού κατά τη χρήση των εθνικών πόρων, ιδίως στην περίπτωση διασυνοριακών ομίλων.

4.3.2. Χρηματοδότηση του Ταμείου

Το Ταμείο, για να διασφαλίσει επαρκή χρηματοδότηση, να αποφύγει την επίταση των φιλοκυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων των συστημάτων άμεσων πληρωμών και να ελαχιστοποιήσει την ανάγκη να ζητηθεί εξωτερική χρηματοδοτική στήριξη, πρέπει να διαθέτει εύκολα διαθέσιμους πόρους. Για το σκοπό αυτό, το επιδιωκόμενο μέγεθος του Ταμείου που πρέπει να τοποθετείται τουλάχιστον στο 1 % των καλυπτόμενων καταθέσεων του τραπεζικού συστήματος των συμμετεχόντων κρατών μελών θα είναι επαρκές για να εξασφαλίσει την ομαλή εξυγίανση σε μελλοντική κρίση, υπό τον όρο ότι οι πιστωτές έχουν διασωθεί με ίδια μέσα σε ποσοστό μέχρι 8 % του συνόλου των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

Με βάση τα στοιχεία του 2011 για τις τράπεζες και ένα εκτιμώμενο ποσό καλυπτόμενων καταθέσεων σε τράπεζες στη ζώνη του ευρώ, ο στόχος του 1 % για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης αντιστοιχεί σε περίπου 55 δισεκατομμύρια ευρώ. Το επιδιωκόμενο μέγεθος του Ταμείου σε απόλυτα ποσά (ευρώ) θα παραμένει δυναμικό και θα αυξάνεται αυτόματα σε περίπτωση μεγέθυνσης του τραπεζικού τομέα.

Προβλέπεται ότι θα είναι δεκαετής η μεταβατική περίοδος μέχρις ότου το Ταμείο επιτύχει πλήρως το στοχευόμενο επίπεδο. Η περίοδος αυτή θα μπορούσε να είναι έως και 14ετής, εάν οι εκταμιεύσεις του Ταμείου υπερβαίνουν το ήμισυ του στοχευόμενου μεγέθους του Ταμείου. Εάν δεν γίνουν εκταμιεύσεις από το Ταμείο κατά τη διάρκεια της αρχικής προπαρασκευαστικής φάσης, ο τραπεζικός κλάδος θα συμβάλει ετησίως περίπου κατά το ένα δέκατο του στοχευόμενου ποσού ή, σε απόλυτους όρους, περίπου κατά 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μετά από την αρχική φάση σύστασης του Ταμείου, οι τράπεζες θα υπόκεινται σε συμπληρωματικές εισφορές εφόσον αυξηθεί η βάση εισφοράς τους ή εφόσον υπάρχουν εκταμιεύσεις από το Ταμείο. Εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου μειωθούν σε επίπεδο κάτω από το ήμισυ του στοχευόμενου μεγέθους, οι τράπεζες θα οφείλουν ελάχιστη ετήσια συνεισφορά, που καλύπτει τουλάχιστον το ένα πέμπτο των συνολικών υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των υποχρεωτικών κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων) όλων των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης.

Οι εισφορές θα υπολογίζονται σύμφωνα με την οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών με βάση το παθητικό της τράπεζας, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων και θα προσαρμόζονται στο οικείο προφίλ κινδύνου. Αυτό σημαίνει ότι οι τράπεζες οι οποίες χρηματοδοτούνται σχεδόν αποκλειστικά από καταθέσεις, στην πράξη θα έχουν πολύ χαμηλές εισφορές. Βέβαια, αυτές οι τράπεζες θα συνεισφέρουν σε εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων.

Προβλέπονται ασφαλιστικές δικλείδες για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η καταβολή εισφορών να δημιουργήσει ζητήματα χρηματοπιστωτικής σταθερότητας σε υγιή ιδρύματα, δηλαδή προσωρινή απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής εκ των υστέρων εισφορών.

Όταν οι εκ των προτέρων οι εισφορές δεν επαρκούν και δεν υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης στις εκ των υστέρων εισφορές, μπορεί να χρειαστεί συμπληρωματική εφεδρική χρηματοδότηση, ιδίως όσον αφορά τη μεταβατική φάση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχεια των συστημικών λειτουργιών της (των) τράπεζας (-ών) καθόλη τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Το Ταμείο θα είναι σε θέση να συνάπτει δάνεια ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, εφόσον αυτό χρειάζεται, για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης (μεταξύ άλλων, από δημόσιους πόρους). Η στήριξη αυτή θα επιστρέφεται κατ' αρχήν από το ίδιο το υπό εξυγίανση ίδρυμα. Ωστόσο, σε περίπτωση που αυτό είναι αδύνατο, ο κανονισμός προβλέπει ότι οι ζημιές καταλογίζονται σε όλες τις τράπεζες οι οποίες υπόκεινται στον μηχανισμό μέσω εκ των υστέρων εισφορών. Αυτό θα εξασφαλίσει ότι η τυχόν χρήση των δημόσιων πόρων είναι μεσοπρόθεσμα ουδέτερη.

Για να μη δημιουργηθεί μειονέκτημα για τα κράτη μέλη που συνέστησαν Ταμείο εξυγίανσης με την έναρξη ισχύος της εν λόγω πρότασης, σύμφωνα με τον κανονισμό εναπόκειται στα εν λόγω κράτη μέλη να αποφασίσουν με ποιον τρόπο πρέπει να χρησιμοποιούνται τα υφιστάμενα εθνικά ταμεία εξυγίανσης για τον σκοπό της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων των τραπεζών δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

4.3.3. Ο ρόλος των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης

Σε περίπτωση εξυγίανσης τράπεζας, το εθνικό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει η τράπεζα, θα συμβάλει, μέχρι του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων, στο ποσό των ζημιών, τις οποίες θα όφειλε να καλύψει εάν η τράπεζα είχε τεθεί υπό εκκαθάριση βάσει των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Στην οδηγία [] υπάρχει ήδη πλήρης πρόβλεψη του ρόλου αυτού.

Επιπλέον, ο EME δεν επηρεάζει τα θεσμικά συστήματα προστασίας και άλλους ενδοομικούς χρηματοπιστωτικούς μηχανισμούς στήριξης που προβλέπονται από ορισμένους ομίλους πιστωτικών ιδρυμάτων. Ο EME θα παρεμβαίνει μόνο όταν οι εν λόγω λύσεις του ιδιωτικού τομέα είναι ανεπιτυχείς για την αντιμετώπιση της πτώχευσης τραπεζών.

4.3.4. Ο ρόλος του Ταμείου στην εξυγίανση ομίλων στους οποίους συμμετέχουν ιδρύματα εκτός του πλαισίου του EME

Για την εξυγίανση ομίλων στους οποίους συμμετέχουν ιδρύματα υποκείμενα στον EME, η εισφορά του Ταμείου θα αντιστοιχεί στα μέρη του ομίλου που υπόκεινται στον EME, ενώ το υπόλοιπο θα καλύπτεται από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις που δεν υπόκεινται στη εισφορά του EME.

Για την ενίσχυση της χρηματοδότησης της εξυγίανσης στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς, η πρόταση επιτρέπει στο Ταμείο να δανείζεται ή να δανείζει στο πλαίσιο άλλων ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης, σε εκούσια βάση. Με τον τρόπο αυτό, το Ταμείο θα μπορεί να αναλάβει σημαντικές εκταμιεύσεις που δεν καλύπτονται από εκ των προτέρων και εκ των υστέρων εισφορές. Θα υποστηρίζει επίσης ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης σε κράτη μέλη εκτός EME.

4.3.5. Αντικατάσταση των εθνικών ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης

Δεδομένου ότι το Ταμείο αντικαθιστά τις εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης των κρατών μελών που συμμετέχουν σε αυτό, τα κράτη μέλη που έχουν ήδη θεσπίσει εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ενδέχεται να αποφασίσουν σχετικά με τη χρησιμοποίηση των εν λόγω

ρυθμίσεων σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα μπορούν επίσης να αποφασίσουν ότι με τις εν λόγω εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης καταβάλλονται οι οφειλόμενες εισφορές στο Ταμείο για λογαριασμό των τραπεζών τους μέχρι την πλήρη εξάντλησή τους.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα χρηματοδοτείται πλήρως από εισφορές των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Ωστόσο, θα υπάρχουν ορισμένες ήσσονος σημασίας επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της Ένωσης κατά τη φάση εκκίνησης της λειτουργίας του Συμβουλίου. Οι λεπτομέρειες εκτίθενται στο δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης τραπεζών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας¹¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η καλύτερα ενοποιημένη εσωτερική αγορά για τις τραπεζικές υπηρεσίες έχει ουσιαστική σημασία για την προαγωγή της οικονομικής ανάκαμψης στην Ένωση. Ωστόσο, η τρέχουσα χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση έχει δείξει ότι απειλείται η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε αυτόν τον τομέα και ότι υπάρχει αυξανόμενος κίνδυνος χρηματοπιστωτικού κατακερματισμού. Η ρευστότητα των διατραπεζικών αγορών έχει περιοριστεί και οι διασυνοριακές τραπεζικές δραστηριότητες μειώνονται λόγω του φόβου μετάδοσης, αλλά και λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης σε άλλα εθνικά τραπεζικά συστήματα και στην ικανότητα των κρατών μελών να στηρίζουν τις τράπεζες.
- (2) Οι αποκλίσεις στους εθνικούς κανόνες εξυγίανσης των κρατών μελών και στις αντίστοιχες διοικητικές πρακτικές και η απουσία ενιαίας διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε ενωσιακό επίπεδο σε ό, τι αφορά την εξυγίανση των διασυνοριακών τραπεζών, συμβάλλουν σε αυτή την έλλειψη εμπιστοσύνης και στην αστάθεια της αγοράς, εφόσον δεν εξασφαλίζουν βεβαιότητα και προβλεψιμότητα ως προς τα πιθανά αποτελέσματα μιας τραπεζικής χρεοκοπίας. Οι αποφάσεις εξυγίανσης που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο οδηγούν σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και, σε τελική ανάλυση, υπονομεύουν την εσωτερική αγορά.

¹¹ EE C, , , σ. .

¹² EE C ..., ..., σ. .

- (3) Οι διαφορετικές πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά τη μεταχείριση των πιστωτών των υπό εξυγίανση τραπεζών και τα μέτρα διάσωσης τραπεζών που χρεοκοπούν, έχουν ιδίως αντίκτυπο στον διαλαμβανόμενο πιστωτικό κίνδυνο, την οικονομική ευρωστία και τη φερεγγυότητα των τραπεζών τους. Αυτό υπονομεύει την εμπιστοσύνη του κοινού στον τραπεζικό τομέα και παρακωλύει την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά διότι το χρηματοδοτικό κόστος θα ήταν χαμηλότερο αν δεν υπήρχαν τέτοιες διαφορές όσον αφορά τις πρακτικές των κρατών μελών.
- (4) Αποκλίσεις στους εθνικούς κανόνες εξυγίανσης των διαφόρων κρατών μελών και στις αντίστοιχες διοικητικές πρακτικές μπορούν να οδηγήσουν σε υψηλότερο κόστος δανεισμού για τις τράπεζες και τους πελάτες, αποκλειστικά και μόνο λόγω του τόπου εγκατάστασής τους και ανεξάρτητα από την πραγματική πιστοληπτική τους ικανότητα. Οι πελάτες των τραπεζών σε ορισμένα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν επιπλέον υψηλότερα επιτόκια δανεισμού σε σχέση με τους πελάτες των τραπεζών σε άλλα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από την πιστοληπτική τους ικανότητα.
- (5) Εφόσον οι κανόνες εξυγίανσης, οι πρακτικές και οι προσεγγίσεις επιμερισμού των βαρών παραμένουν σε εθνικές ρυθμίσεις και οι χρηματοοικονομικοί πόροι που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης συγκεντρώνονται και δαπανώνται σε εθνικό επίπεδο, η εσωτερική αγορά θα παραμένει κατακερματισμένη. Επιπλέον, οι εθνικές εποπτικές αρχές διαθέτουν ισχυρά κίνητρα για ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων της τραπεζικής κρίσης στην οικεία εθνική οικονομία, θεσπίζοντας μονομερή δράση για την οριοθέτηση των τραπεζικών πράξεων, για παράδειγμα περιορίζοντας τις ενδοομιλικές μεταβιβάσεις και τη χορήγηση δανείων ή επιβάλλοντας μεγαλύτερη ρευστότητα και κεφαλαιακές απαιτήσεις σε θυγατρικές υπό τη δικαιοδοσία τους για ενδεχομένως προβληματικές μητρικές επιχειρήσεις. Αυτό περιορίζει τις διασυνοριακές δραστηριότητες των τραπεζών δημιουργεί κατά συνέπεια εμπόδια στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών και νοθεύει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά.
- (6) Η οδηγία [] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ¹³ έχει εναρμονίσει σε ορισμένο βαθμό τους εθνικούς κανόνες εξυγίανσης των τραπεζών και έχει προβλέψει τη συνεργασία μεταξύ των αρχών εξυγίανσης, κατά τον χειρισμό της πτώχευσης διασυνοριακών τραπεζών. Ωστόσο, η εναρμόνιση που προβλέπει η οδηγία [] δεν είναι πλήρης και η διαδικασία λήψης αποφάσεων δεν γίνεται σε κεντρικό επίπεδο. Η οδηγία [] προβλέπει κυρίως κοινά εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης για τις εθνικές αρχές κάθε κράτους μέλους αλλά παρέχει διακριτική ευχέρεια στις εθνικές αρχές σε ό, τι αφορά την εφαρμογή των εργαλείων και τη χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων προς υποστήριξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Η οδηγία [] δεν αποφεύγει τη λήψη, από τα κράτη μέλη, χωριστών και πιθανόν αντιφατικών αποφάσεων όσον αφορά την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων που ενδέχεται να επηρεάσουν το συνολικό κόστος της εξυγίανσης. Εξάλλου, δεδομένου ότι προβλέπει τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, δεν περιορίζει επαρκώς την εξάρτηση των τραπεζών από την στήριξη από εθνικούς προϋπολογισμούς και δεν εμποδίζει τις

¹³

Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη δημιουργία πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για τη τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΚ, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. ΕΕ C, , σ. .

διαφορετικές προσεγγίσεις από τα κράτη μέλη σε ό, τι αφορά τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης.

- (7) Η εξασφάλιση αποτελεσματικών ενιαίων αποφάσεων εξυγίανσης για τις προβληματικές τράπεζες εντός της Ένωσης, καθώς και ό, τι αφορά τη χρήση κονδυλίων που διατίθενται σε επίπεδο Ένωσης, έχει ζωτική σημασία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η πτώχευση τραπεζών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών σε ολόκληρη την Ένωση. Η διασφάλιση αποτελεσματικών και ομοιόμορφων κανόνων και ισότιμων όρων χρηματοδότησης της εξυγίανσης σε όλα τα κράτη μέλη είναι προς το συμφέρον όχι μόνο των κρατών μελών στα οποία λειτουργούν οι τράπεζες, αλλά και προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών γενικά, ως μέσο διατήρησης του ανταγωνισμού και βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Τα τραπεζικά συστήματα στην εσωτερική αγορά είναι σε μεγάλο βαθμό διασυνδεδεμένα, οι τραπεζικοί όμιλοι είναι διεθνείς και οι τράπεζες διαθέτουν μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών στοιχείων ενεργητικού. Ελλείψει Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, οι τραπεζικές κρίσεις στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ θα έχουν ισχυρότερες αρνητικές συστημικές επιπτώσεις και στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Με τη δημιουργία Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης θα αυξηθεί η σταθερότητα των τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών και θα αποτραπούν οι δευτερογενείς επιπτώσεις των κρίσεων στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και, με τον τρόπο αυτό, θα διευκολυνθεί η λειτουργία του συνόλου της εσωτερικής αγοράς.
- (8) Μετά τη σύσταση του ΕΕΜ, με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ..../...¹⁴ του Συμβουλίου, σύμφωνα με τον οποίο οι τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών εποπτεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) σε κεντρικό επίπεδο, υπάρχει απόκλιση μεταξύ της εποπτείας των εν λόγω τραπεζών από την Ένωση και της εθνικής μεταχείρισης των εν λόγω τραπεζών στο πλαίσιο των διαδικασιών εξυγίανσης, σύμφωνα με την οδηγία [].
- (9) Ενώ οι τράπεζες σε κράτη μέλη που παραμένουν εκτός του ΕΕΜ, επωφελούνται σε εθνικό επίπεδο εναρμονισμένων ρυθμίσεων εποπτείας, εξυγίανσης και χρηματοπιστωτικής προστασίας, οι τράπεζες σε κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ υπόκεινται σε ενωσιακές ρυθμίσεις για την εποπτεία και σε εθνικές ρυθμίσεις για την εξυγίανση και τα δίκτυα χρηματοοικονομικής προστασίας. Η προαναφερόμενη έλλειψη εναρμόνισης δημιουργεί ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τις τράπεζες στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ σε σύγκριση με αυτές των άλλων κρατών μελών. Επειδή η εποπτεία και εξυγίανση γίνονται σε δύο διαφορετικά επίπεδα εντός του ΕΕΜ, η παρέμβαση και εξυγίανση των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ δεν θα είναι τόσο ταχείες, συνεπείς και αποτελεσματικές όσο σε τράπεζες στα κράτη μέλη εκτός του ΕΕΜ. Αυτό έχει αρνητικές επιπτώσεις στο κόστος χρηματοδότησης για τις εν λόγω τράπεζες και προκαλεί ανταγωνιστικό μειονέκτημα, με αρνητικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη στα οποία λειτουργούν οι εν λόγω τράπεζες και για τη συνολική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ως εκ τούτου, η θέσπιση ενός κεντρικού μηχανισμού εξυγίανσης για όλες τις τράπεζες που λειτουργούν στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ έχει θεμελιώδη σημασία για την εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού.

¹⁴

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ..../...του Συμβουλίου, της .../... για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

- (10) Η από κοινού ανάληψη αρμοδιοτήτων εξυγίανσης στο εθνικό και στο ενωσιακό επίπεδο θα πρέπει να εναρμονιστεί με την από κοινού ανάληψη αρμοδιοτήτων εποπτείας μεταξύ των εν λόγω επιπέδων. Εφόσον η εποπτεία παραμένει εθνική αρμοδιότητα σε ένα κράτος μέλος, το συγκεκριμένο κράτος μέλος παραμένει υπεύθυνο για τις οικονομικές συνέπειες της πτώχευσης μιας τράπεζας. Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα πρέπει συνεπώς να επεκταθεί μόνο σε τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε κράτη μέλη που συμμετέχουν στον EEM και υπόκεινται στην εποπτεία της ΕΚΤ στο πλαίσιο του EEM. Τράπεζες εγκατεστημένες στα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στον EEM δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης. Εάν τα εν λόγω κράτη μέλη υπαχθούν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης, αυτό θα θέσπιζε εσφαλμένα κίνητρα γι' αυτά. Οι εποπτικές αρχές σε αυτά τα κράτη μέλη μπορούν να είναι πιο επιεικείς έναντι τραπεζών υπό τη δικαιοδοσία τους, εφόσον δεν θα πρέπει να επωμιστούν τον πλήρη οικονομικό κίνδυνο της πτώχευσής τους. Ως εκ τούτου, προκειμένου να εξασφαλιστεί παραλληλισμός με το τον EEM, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον EEM. Όταν τα κράτη μέλη προσχωρούν στον EEM, θα πρέπει επίσης να υπόκεινται αυτομάτως στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης. Τελικά, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης αναμένεται να επεκταθεί σε όλη την εσωτερική αγορά.
- (11) Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης τραπεζών (εφεξής «Ταμείο») αποτελεί βασικό στοιχείο χωρίς το οποίο η σύσταση Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης δεν θα είναι σε θέση να λειτουργήσει ορθά. Διαφορετικά συστήματα εθνικής χρηματοδότησης στρεβλώνουν την εφαρμογή ενιαίων κανόνων για την εξυγίανση των τραπεζών στην εσωτερική αγορά. Το Ταμείο αναμένεται να συμβάλει στην εξασφάλιση ενιαίας διοικητικής πρακτικής κατά τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης και στην αποφυγή παρεμβολής εμποδίων στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών ή νόθευσης του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά λόγω διαφορετικών εθνικών πρακτικών. Το Ταμείο θα πρέπει να χρηματοδοτείται άμεσα από τις τράπεζες και οι πόροι εξυγίανσης να συγκεντρώνονται σε επίπεδο Ένωσης έτσι ώστε να μπορούν να διατίθενται αντικειμενικά σε όλα τα κράτη μέλη, αυξάνοντας έτσι τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και περιορίζοντας το σύνδεσμο μεταξύ της διαλαμβανόμενης δημοσιονομικής θέσης των επιμέρους κρατών μελών και του κόστους χρηματοδότησης των τραπεζών και των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στα εν λόγω κράτη μέλη.
- (12) Είναι, επομένως, απαραίτητο να ληφθούν μέτρα για τη δημιουργία Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης για όλα τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο ενιαίο εποπτικό μηχανισμό, προκειμένου να διευκολυνθεί η σωστή και σταθερή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (13) Η σε κεντρικό επίπεδο εφαρμογή των κανόνων εξυγίανσης των τραπεζών που παρατίθενται στην οδηγία [] από μια ενιαία ενωσιακή αρχή εξυγίανσης στα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο εάν οι κανόνες που διέπουν τη σύσταση και τη λειτουργία ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης εφαρμόζονται απευθείας στα κράτη μέλη για να αποφεύγονται διαφορετικές ερμηνείες στα κράτη μέλη. Αυτό θα είναι επωφελές για το σύνολο της εσωτερικής αγοράς, διότι θα συμβάλει στην εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού και στη πρόληψη εμποδίων για την ελεύθερη άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών στα συμμετέχοντα κράτη μέλη καθώς και σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.
- (14) Ένας Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης που αντικατοπτρίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ..../..., του Συμβουλίου, θα πρέπει να καλύπτει όλα τα πιστωτικά

ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Ωστόσο, εντός του πλαισίου Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι δυνατή η άμεση εξυγίανση κάθε πιστωτικού ιδρύματος σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος για την αποφυγή ασυμμετριών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς σε ό, τι αφορά τη μεταχείριση προβληματικών ιδρυμάτων και πιστωτών κατά τη διάρκεια διαδικασίας εξυγίανσης. Στο βαθμό που οι μητρικές επιχειρήσεις, οι εταιρείες επενδύσεων και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εντάσσονται στην ενοποιημένη εποπτεία που ασκεί η ΕΚΤ, θα πρέπει να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Παρά το γεγονός ότι η εποπτεία της ΕΚΤ δεν θα εξατομικεύεται για κάθε εν λόγω ίδρυμα, η ΕΚΤ θα είναι η μόνη εποπτική αρχή η οποία θα έχει παγκόσμια θεώρηση του κινδύνου στον οποίο εκτίθεται ένας όμιλος και έμμεσα, τα επιμέρους μέλη. Ο αποκλεισμός οντοτήτων που αποτελούν μέρος της ενοποιημένης εποπτείας εντός του πεδίου της ΕΚΤ, από το πεδίο εφαρμογής του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, θα καθιστούσε αδύνατο τον σχεδιασμό της εξυγίανσης τραπεζικών ομίλων και την υιοθέτηση μιας στρατηγικής εξυγίανσης του ομίλου και θα καθιστούσε πολύ λιγότερο αποτελεσματικές τις αποφάσεις εξυγίανσης.

- (15) Εντός του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται στο καταλληλότερο επίπεδο.
- (16) Η ΕΚΤ, ως επόπτης εντός του ΕΕΜ, είναι το πλέον κατάλληλο όργανο για να αξιολογήσει εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και εάν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική, οποιαδήποτε εναλλακτική δράση του ιδιωτικού τομέα ή εποπτικά μέτρα να αποτρέψουν την πτώχευση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Το Συμβούλιο, μετά από κοινοποίηση της ΕΚΤ, θα πρέπει να υποβάλει σύσταση στην Επιτροπή. Με δεδομένη την ανάγκη εξισορρόπησης μεταξύ των διαφόρων συμφερόντων που διακυβεύονται, η Επιτροπή θα πρέπει να αποφασίσει κατά πόσον ένα ίδρυμα θα τεθεί υπό εξυγίανση, ενώ θα πρέπει επίσης να αποφασίσει το σαφές και λεπτομερές πλαίσιο εξυγίανσης για τον καθορισμό των δράσεων εξυγίανσης τις οποίες πρέπει να αναλάβει το Συμβούλιο. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο θα πρέπει να αποφασίσει για καθεστώς εξυγίανσης και να δώσει εντολές στις εθνικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με τα εργαλεία και τις εξουσίες εξυγίανσης, οι οποίες θα εκτελούνται σε εθνικό επίπεδο.
- (17) Το Συμβούλιο θα πρέπει να εξουσιοδοτείται να λαμβάνει αποφάσεις, ιδίως σε ό, τι αφορά τον σχεδιασμό της εξυγίανσης, την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης, την άρση των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης και την προετοιμασία των δράσεων εξυγίανσης. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να συνδράμουν το Συμβούλιο κατά το σχεδιασμό της εξυγίανσης και την προετοιμασία των αποφάσεων εξυγίανσης. Επιπλέον, καθώς η άσκηση εξουσιών εξυγίανσης συνεπάγεται την εφαρμογή του εθνικού δικαίου, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης πρέπει να φέρουν την ευθύνη εφαρμογής των αποφάσεων εξυγίανσης.
- (18) Έχει αποφασιστική σημασία για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η εφαρμογή των ιδίων κανόνων σε όλα τα μέτρα εξυγίανσης, ανεξάρτητα από το αν αυτοί θεσπίζονται από εθνικές αρχές εξυγίανσης βάσει της οδηγίας [] ή εντός του πλαισίου του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Η Επιτροπή θα αξιολογεί τα εν λόγω μέτρα βάσει του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ. Στις περιπτώσεις που η χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης δεν συνεπάγεται κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή θα πρέπει, προκειμένου να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς, να αξιολογεί τα μέτρα αυτά κατ' αναλογία προς το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ. Εάν μια κοινοποίηση δυνάμει του άρθρου 108 της Συνθήκης δεν είναι αναγκαία δεδομένου ότι

η προτεινόμενη από το συμβούλιο χρήση του Ταμείου δεν συνεπάγεται κρατική ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ, για να διασφαλιστεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς μεταξύ των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση της προτεινόμενης χρήσης του Ταμείου, θα πρέπει να εφαρμόσει τους σχετικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ κατ' αναλογία. Το Συμβούλιο θα πρέπει να αποφασίσει για το καθεστώς εξυγίανσης μόνο αφού η Επιτροπή εξασφαλίσει, κατ' αναλογία με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, ότι η χρήση του Ταμείου ακολουθεί τους ίδιους κανόνες όπως και οι παρεμβάσεις δυνάμει των εθνικών ρυθμίσεων χρηματοδότησης.

- (19) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία και αποτελεσματική διαδικασία λήψης απόφασης για εξυγίανση, το Συμβούλιο πρέπει να είναι ειδικός οργανισμός της Ένωσης με ειδική δομή, που να αντιστοιχεί στα ειδικά καθήκοντα του και να αποκλίνει από το πρότυπο όλων των άλλων οργανισμών της Ένωσης. Η σύνθεση του πρέπει να εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται δεόντως υπόψη όλα τα σχετικά συμφέροντα που διακυβεύονται στις διαδικασίες εξυγίανσης. Το Συμβούλιο θα πρέπει να λειτουργεί στο πλαίσιο των εκτελεστικών συνόδων ή της ολομέλειας. Στις εκτελεστικές συνόδους απαρτίζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή, τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή και από εκπροσώπους της Επιτροπής και της ΕΚΤ. Λαμβανομένων υπόψη των αποστολών του Συμβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής πρέπει να διορίζονται από το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από ακρόαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για την εξυγίανση τράπεζας ή ομίλου οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος, η εκτελεστική σύνοδος του Συμβουλίου πρέπει επίσης να συγκαλεί και να εμπλέκει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων το μέλος που ορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και που εκπροσωπεί την εθνική αρχή εξυγίανσης. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για τον διασυνοριακό όμιλο, τα μέλη που διορίζει το κράτος μέλος καταγωγής και όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη υποδοχής που εκπροσωπούν τις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να συκληθούν και να συμμετάσχουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της εκτελεστικής συνόδου του Συμβουλίου. Ωστόσο, οι αρχές της χώρας καταγωγής και της χώρας υποδοχής θα πρέπει να επηρεάζουν με ισόρροπο τρόπο την απόφαση και, ως εκ τούτου, οι αρχές της χώρας υποδοχής θα πρέπει να διαθέτουν από κοινού μία μόνο ψήφο. Στις συνεδριάσεις του συμβουλίου μπορούν επίσης να κληθούν να παρίστανται παρατηρητές, μεταξύ άλλων και ένας εκπρόσωπος του ΕΜΣ και της Ευρωομάδας.
- (20) Λαμβάνοντας υπόψη τις αποστολές του Συμβουλίου και τους στόχους της εξυγίανσης στους οποίους περιλαμβάνεται η προστασία των δημοσίων πόρων, η λειτουργία του Συμβουλίου θα πρέπει να χρηματοδοτείται από εισφορές τις οποίες καταβάλλουν τα πιστωτικά ιδρύματα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.
- (21) Το συμβούλιο και η Επιτροπή, κατά περίπτωση, θα πρέπει να αντικαθιστούν τις εθνικές αρχές εξυγίανσης που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας [] όσον αφορά όλες τις πτυχές που συνδέονται με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων για εξυγίανση. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης που έχουν οριστεί δυνάμει της οδηγίας [] θα πρέπει να συνεχίσουν τις δραστηριότητες που συνδέονται με την εφαρμογή των καθεστώτων εξυγίανσης, τα οποία εγκρίνει το Συμβούλιο. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και ο δημοκρατικός έλεγχος, αλλά και να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, το συμβούλιο θα πρέπει να λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνονται με βάση

την παρούσα πρόταση. Για τους ίδιους λόγους διαφάνειας και δημοκρατικού ελέγχου, τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να έχουν ορισμένα δικαιώματα πληροφόρησης σχετικά με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου και να εγκαινιάσουν διάλογο μαζί του.

- (22) Όταν η οδηγία [] προβλέπει τη δυνατότητα εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων ή παραίτησης των εθνικών αρχών εξυγίανσης σε ό τι αφορά την απαίτηση εκπόνησης σχεδίων εξυγίανσης, πρέπει να προβλέπεται διαδικασία βάσει της οποίας το Συμβούλιο θα επιτρέπει την εφαρμογή των εν λόγω απλουστευμένων υποχρεώσεων.
- (23) Για τη διασφάλιση ομοιόμορφης προσέγγισης για τα ιδρύματα και τους ομίλους, το Συμβούλιο θα πρέπει να εξουσιοδοτείται να καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης για τέτοια ιδρύματα και ομίλους. Το Συμβούλιο θα πρέπει να αξιολογήσει τη δυνατότητα εξυγίανσης ιδρυμάτων και ομίλων και να λάβει μέτρα με στόχο την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, εφόσον υπάρχουν. Το Συμβούλιο θα πρέπει να ζητά από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να εφαρμόζουν τα εν λόγω κατάλληλα μέτρα με στόχο την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, προκειμένου να εξασφαλίζονται η συνέπεια και η δυνατότητα εξυγίανσης των οικείων ιδρυμάτων.
- (24) Ο σχεδιασμός της εξυγίανσης αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για την αποτελεσματική εξυγίανση. Το Συμβούλιο θα πρέπει επομένως να έχει την εξουσία να απαιτεί αλλαγές στη δομή και την οργάνωση των ιδρυμάτων ή των ομίλων, προκειμένου να αρθούν τα πρακτικά εμπόδια στην εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυγίανσης των σχετικών οντοτήτων. Λόγω του δυνητικού συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, είναι εξαιρετικά σημαντικό, για να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, οι αρχές να διαθέτουν τη δυνατότητα να εξυγιάσουν οποιοδήποτε ίδρυμα. Προκειμένου να τηρείται το δικαίωμα του επιχειρείν, που ορίζεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου θα πρέπει να περιορίζεται στο αναγκαίο για την απλούστευση της δομής και των λειτουργιών του ιδρύματος, με μοναδικό σκοπό τη βελτίωση της δυνατότητας εξυγίανσής του. Επιπλέον, κάθε μέτρο που επιβάλλεται για τους σκοπούς αυτούς θα πρέπει να συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης. Τα μέτρα δεν θα πρέπει να συνεπάγονται ούτε άμεσες ούτε έμμεσες διακρίσεις λόγω εθνικότητας, και η εφαρμογή τους θα πρέπει να δικαιολογούνται για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος με στόχο τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Για να προσδιοριστεί κατά πόσον μια δράση είναι προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, το Συμβούλιο, ενεργώντας προς το δημόσιο συμφέρον, θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτυγχάνει τους στόχους για εξυγίανση, χωρίς να προσκρούει σε εμπόδια κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης ή όσον αφορά τη δυνατότητα άσκησης των εξουσιών που του έχουν ανατεθεί. Εξάλλου, μια δράση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο αναγκαίο όριο για την επίτευξη των στόχων.
- (25) Ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα πρέπει να βασίζεται στα πλαίσια της οδηγίας [] και του ΕΕΜ. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρεμβαίνει έγκαιρα, σε περίπτωση επιδείνωσης της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ή της φερεγγυότητας ενός ιδρύματος. Οι πληροφορίες που το Συμβούλιο λαμβάνει από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης ή από την ΕΚΤ σε αυτό το στάδιο, είναι απαραίτητες για τον καθορισμό των ενεργειών στις οποίες ενδέχεται να προβεί για την προετοιμασία της εξυγίανσης του ενδιαφερόμενου ιδρύματος.
- (26) Για να εξασφαλιστεί ανάληψη ταχείας δράσης εξυγίανσης όταν τούτο καθίσταται αναγκαίο, το Συμβούλιο θα πρέπει να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς, σε συνεργασία με τη σχετική αρμόδια αρχή ή την ΕΚΤ, την κατάσταση των οικείων ιδρυμάτων και

τη συμμόρφωση τους με κάθε μέτρο έγκαιρης παρέμβασης που λαμβάνεται υπέρ αυτών.

- (27) Για την ελαχιστοποίηση τυχόν διαταραχής που πλήττει τη χρηματοπιστωτική αγορά και την οικονομία, η διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να επιτυγχάνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η Επιτροπή θα πρέπει, σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, να έχει πρόσβαση σε κάθε πληροφορία που θεωρεί απαραίτητη για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης κατά τη διαδικασία εξυγίανσης. Εάν η Επιτροπή αποφασίσει να τεθεί ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση, το Συμβούλιο θα πρέπει να εγκρίνει αμέσως το καθεστώς εξυγίανσης στο οποίο καθορίζονται οι λεπτομέρειες για τα εφαρμοστέα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης καθώς και για τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης.
- (28) Η εκκαθάριση προβληματικού ιδρύματος με συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να διακόψει την παροχή βασικών υπηρεσιών και να βλάψει την προστασία των καταθετών. Σε αυτή την περίπτωση, η εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης είναι θέμα δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, οι στόχοι της εξυγίανσης θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της συνέχισης των βασικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η διατήρηση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η μείωση του ηθικού κινδύνου με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης των προβληματικών ιδρυμάτων από δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη και η προστασία των καταθετών.
- (29) Ωστόσο, η πριν ληφθεί απόφαση για τη διατήρηση του ιδρύματος σε λειτουργία, θα πρέπει πάντοτε να εξετάζεται η περίπτωση εκκαθάρισης ενός αφερέγγυου ιδρύματος μέσω κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ένα αφερέγγυο ίδρυμα θα πρέπει να διατηρείται σε λειτουργία για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας με χρήση, στο μέτρο του δυνατού, ιδιωτικών κεφαλαίων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί είτε μέσω της πώλησης σε αγοραστή του ιδιωτικού τομέα ή της συγχώνευσής του με αυτόν, είτε κατόπιν της απομείωσης των υποχρεώσεων του ιδρύματος ή κατόπιν της μετατροπής του χρέους του σε μετοχικό κεφάλαιο, προκειμένου να γίνει ανακεφαλαιοποίηση.
- (30) Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων εξυγίανσης, η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές αναλαμβάνουν κατάλληλο μερίδιο των ζημιών, ότι τα ανώτερα διοικητικά στελέχη αντικαθίστανται, ότι το κόστος της εξυγίανσης του ιδρύματος ελαχιστοποιείται, και ότι όλοι οι πιστωτές ενός αφερέγγυου ιδρύματος που ανήκουν στην ίδια τάξη ιεράρχησης τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης.
- (31) Οι περιορισμοί στα δικαιώματα των μετόχων και των πιστωτών θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με το άρθρο 52 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Επομένως, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στα ιδρύματα που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν, και μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο για την επίδιωξη του στόχου της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας υπέρ του γενικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν το ίδρυμα δεν δύναται να εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας χωρίς να αποσταθεροποιηθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, τα δε μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία μεταβίβαση και η συνέχεια των συστημικά σημαντικών λειτουργιών και όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική για εναλλακτική λύση από τον ιδιωτικό τομέα, περιλαμβανομένης της όποιας αύξησης κεφαλαίου από τους υφιστάμενους μετόχους ή τρίτους, που να επαρκεί για την αποκατάσταση της πλήρους βιωσιμότητας του ιδρύματος.

- (32) Η παρεμβολή στα δικαιώματα ιδιοκτησίας δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογη. Κατά συνέπεια, οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχαν υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί κατά τη στιγμή που ελήφθη η απόφαση για εξυγίανση. Σε περίπτωση μερικής μεταβίβασης στοιχείων του ενεργητικού ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος, σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατική τράπεζα, το εναπομένον μέρος του υπό εξυγίανση ιδρύματος θα πρέπει να εκκαθαρίζεται σύμφωνα με συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Προκειμένου να προστατευθούν οι εναπομένοντες μέτοχοι και οι πιστωτές κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης του ιδρύματος, θα πρέπει να δικαιούνται να λάβουν, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους στη διαδικασία εκκαθάρισης, όχι λιγότερα από όσα υπολογίζεται ότι θα είχαν ανακτήσει εάν ολόκληρο το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (33) Για τον σκοπό της προστασίας του δικαιώματος των μετόχων και για να εξασφαλιστεί ότι δεν λαμβάνουν λιγότερα από όσα θα ελάμβαναν σε συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει να καθορίζονται σαφείς υποχρεώσεις όσον αφορά την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων του ιδρύματος, θα πρέπει δε να προβλέπεται επαρκής χρόνος για την ορθή εκτίμηση της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα έναρξης της εν λόγω αποτίμησης ήδη στη φάση της έγκαιρης παρέμβασης. Πριν αναληφθεί οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης, θα πρέπει να διενεργείται εκτίμηση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων του ιδρύματος, καθώς και της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές σε συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (34) Είναι σημαντικό να αναγνωρίζονται οι ζημίες κατά την πτώχευση του ιδρύματος. Η βασική αρχή για την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης θα πρέπει να είναι η αγοραία τιμή τους, κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης και στον βαθμό που οι αγορές λειτουργούν κανονικά. Όταν οι αγορές είναι πράγματι δυσλειτουργικές, η αποτίμηση θα πρέπει να διενεργείται στη δεόντως δικαιολογημένη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων. Θα πρέπει να είναι δυνατόν, για λόγους επείγοντος χαρακτήρα, το Συμβούλιο να προβαίνει σε ταχεία προσωρινή αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού ή των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης, η οποία θα πρέπει να ισχύει μέχρις ότου διενεργηθεί ανεξάρτητη αποτίμηση.
- (35) Για να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία εξυγίανσης παραμένει αντικειμενική και προβλέψιμη, είναι αναγκαίο να ορισθεί η σειρά με την οποία θα πρέπει να απομειώνονται ή να μετατρέπονται οι μη διασφαλισμένες απαιτήσεις των πιστωτών κατά ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση. Προκειμένου να περιοριστεί ο κίνδυνος να υποστούν οι πιστωτές μεγαλύτερες απώλειες απ' ό,τι εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, η σειρά που θα καθοριστεί πρέπει να εφαρμόζεται στις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας καθώς και στην απομείωση ή μετατροπή διαδικασίας υπό εξυγίανση. Αυτό θα διευκολύνει επίσης την τιμολόγηση του χρέους.
- (36) Η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίζει το πλαίσιο της δράσης εξυγίανσης που πρέπει να αναλαμβάνεται ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, και πρέπει να είναι σε θέση να ορίσει προς χρήση όλα τα αναγκαία εργαλεία εξυγίανσης. Εντός αυτού του σαφούς και συγκεκριμένου πλαισίου, το Συμβούλιο θα πρέπει να αποφασίσει σχετικά με τις λεπτομέρειες του καθεστώτος εξυγίανσης. Τα σχετικά εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει

να περιλαμβάνουν το εργαλείο πώλησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα και το εργαλείο διαχωρισμού στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία επίσης προβλέπονται από την οδηγία []. Το πλαίσιο θα πρέπει επίσης να καθιστά δυνατή την εκτίμηση του κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων.

- (37) Το εργαλείο πώλησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων διευκολύνει την πώληση του ιδρύματος ή μέρους των δραστηριοτήτων του σε έναν ή περισσότερους αγοραστές χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων.
- (38) Το εργαλείο διαχωρισμού στοιχείων του ενεργητικού θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές να μεταβιβάζουν απομειωμένα ή μη αποδοτικά στοιχεία του ενεργητικού σε έναν χωριστό φορέα. Το εργαλείο αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία, ώστε να αποφεύγεται αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ του ιδρύματος που πτωχεύει.
- (39) Ένα αποτελεσματικό καθεστώς εξυγίανσης θα πρέπει να ελαχιστοποιεί το κόστος της εξυγίανσης ενός ιδρύματος που πτωχεύει, το οποίο βαρύνει τους φορολογουμένους. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει τη δυνατότητα εξυγίανσης ακόμη και των μεγάλων και συστημικά σημαντικών ιδρυμάτων, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα επιτυγχάνει τον εν λόγω στόχο, διασφαλίζοντας ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές του ιδρύματος υφίστανται τις δέουσες ζημιές και επιβαρύνονται με το ανάλογο μέρος αυτού του κόστους. Για το σκοπό αυτό, οι νόμιμες εξουσίες απομείωσης του χρέους πρέπει να περιλαμβάνονται στο πλαίσιο εξυγίανσης, ως επιπρόσθετη επιλογή σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία εξυγίανσης, σύμφωνα με τις συστάσεις του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.
- (40) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγκαία ευελιξία για τον επιμερισμό των ζημιών στους πιστωτές σε ένα φάσμα περιπτώσεων, κρίνεται σκόπιμο το εν λόγω εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα εφαρμόζεται, τόσο όταν ο στόχος είναι η εξυγίανση του ιδρύματος που πτωχεύει ως λειτουργούσας επιχείρησης, εάν υπάρχει ρεαλιστική προοπτική ότι μπορεί να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα του ιδρύματος, όσο και όταν συστημικά σημαντικές υπηρεσίες μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα και το εναπομένον μέρος του ιδρύματος παύει να λειτουργεί και εκκαθαρίζεται.
- (41) Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα με στόχο την αποκατάσταση του κεφαλαίου του προβληματικού ιδρύματος, προκειμένου να κατορθώσει να συνεχίσει να λειτουργεί ως λειτουργούσα επιχείρηση, η εξυγίανση μέσω διάσωσης με ίδια μέσα θα πρέπει πάντοτε να συνοδεύεται από αντικατάσταση της διοίκησης και επακόλουθη αναδιάρθρωση του ιδρύματος και των δραστηριοτήτων του, κατά τρόπο ώστε να αντιμετωπιστούν οι λόγοι της πτώχευσής του. Η εν λόγω αναδιάρθρωση θα πρέπει να επιτυγχάνεται μέσω της εφαρμογής ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης.
- (42) Δεν κρίνεται σκόπιμη η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε απαιτήσεις στο μέτρο που είναι εξασφαλισμένες ή με άλλο τρόπο εγγυημένες. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα είναι αποτελεσματικό και επιτυγχάνει τους στόχους του, είναι επιθυμητό να μπορεί να εφαρμόζεται σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο φάσμα των μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων ενός προβληματικού ιδρύματος. Παρόλα αυτά, κρίνεται σκόπιμη η εξαίρεση ορισμένων ειδών μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Για λόγους δημόσιας πολιτικής και

αποτελεσματικής εξυγίανσης, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις καταθέσεις που προστατεύονται από την οδηγία 94/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵, σε υποχρεώσεις προς υπαλλήλους του προβληματικού ιδρύματος ούτε σε εμπορικές απαιτήσεις που αφορούν αγαθά και υπηρεσίες, αναγκαία για την καθημερινή λειτουργία του ιδρύματος.

- (43) Οι καταθέτες που έχουν καταθέσεις εγγυημένες από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Ωστόσο, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης στον βαθμό που θα ήταν υποχρεωμένο να αποζημιώσει τους καταθέτες. Με την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα θα διασφαλίζεται ότι οι καταθέτες θα εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, πράγμα το οποίο ήταν ο κυριότερος λόγος για την καθιέρωση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Η απουσία πρόβλεψης της συμμετοχής στα εν λόγω συστήματα σε τέτοιες περιπτώσεις θα αποτελούσε αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πιστωτών οι οποίοι θα έπρεπε να υπόκεινται στην άσκηση των εξουσιών από την αρχή εξυγίανσης.
- (44) Για να εφαρμοστεί οι επιμερισμός των βαρών από τους μετόχους και τους δευτερεύοντες πιστωτές, όπως απαιτείται βάσει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης θα μπορούσε να εφαρμόσει, κατ' αναλογία, μετά τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.
- (45) Για να μην διαρθρώνουν τα ιδρύματα τις υποχρεώσεις τους κατά τρόπο που να εμποδίζει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, το συμβούλιο θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι τα θεσμικά όργανα κατέχουν συνολικό ποσό των ιδίων κεφαλαίων, χρέος μειωμένης εξασφάλισης και υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης, που υπόκεινται στο εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, εκφρασμένο ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος, που δεν είναι αποδεκτές ως ίδια κεφάλαια για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶ και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, της 26ης Ιουνίου 2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷, τα οποία τα ιδρύματα πρέπει να διαθέτουν ανά πάσα στιγμή.
- (46) Η καλύτερη μέθοδος της εξυγίανσης θα πρέπει να επιλέγεται ανάλογα με τις περιστάσεις της περίπτωσης και για το σκοπό αυτό, πρέπει να είναι διαθέσιμα όλα τα εργαλεία εξυγίανσης που προβλέπονται από την οδηγία [].
- (47) Η οδηγία [] αναθέτει την εξουσία για απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων σε εθνικές αρχές εξυγίανσης, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις για την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων μπορεί να συμπίπτουν με τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και στην περίπτωση αυτή, πρέπει να αξιολογείται κατά

¹⁵ Οδηγία 94/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30^{ης} Μαΐου 1994 για τα καθεστώτα εγγύησης των καταθέσεων, ΕΕ L 135 της 31.5.1994, σ. 5-14.

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L176 της 27.6.2013, σ.1.

¹⁷ Οδηγία 2013/36/ΕΕ της 26ης Ιουνίου 2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK, ΕΕ L176, της 27.6.2013, σ.338.

πόσον μόνο η απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων επαρκούν για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας της υπό εξέταση οντότητας ή αν είναι αναγκαία και η ανάληψη δράσης εξυγίανσης. Κατά κανόνα, θα χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο της εξυγίανσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να αντικαταστήσει τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και σε αυτή τη λειτουργία και θα πρέπει, επομένως, να εξουσιοδοτηθεί να εκτιμήσει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την απομείωση και τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων και να αποφασίσει αν θα τεθεί μια οντότητα υπό εξυγίανση, εφόσον πληρούνται και οι απαιτήσεις για εξυγίανση.

- (48) Η αποτελεσματικότητα και η ομοιομορφία της δράσης εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζεται σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτόν, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτει την εξουσία, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και όταν μια εθνική αρχή εξυγίανσης δεν έχει εφαρμόσει ή δεν έχει εφαρμόσει επαρκώς την απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, να μεταβιβάσει σε άλλο πρόσωπο συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση ή να απαιτεί τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων που περιέχουν συμβατική ρήτρα μετατροπής, σε ορισμένες περιστάσεις. Θα πρέπει να αποκλείεται κάθε δράση των εθνικών αρχών εξυγίανσης που περιορίζει ή επηρεάζει την άσκηση των εξουσιών ή των λειτουργιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
- (49) Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, σε όλες τις περιστάσεις. Αναλόγως με την περίπτωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να συνεργάζεται με την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών, με την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων και με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, καθώς και με τις άλλες αρχές που αποτελούν μέρος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας. Επιπλέον, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την ΕΚΤ και τις άλλες αρχές που εξουσιοδοτούνται να εποπτεύουν τα πιστωτικά ιδρύματα στο πλαίσιο του ΕΕΜ, ιδίως ομίλους που υπόκεινται στην ενοποιημένη εποπτεία από την ΕΚΤ. Για τη αποτελεσματική διαχείριση της διαδικασίας εξυγίανσης των προβληματικών τραπεζών, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, η συνεργασία με τις τελευταίες είναι αναγκαία όχι μόνο για την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, αλλά επίσης και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης εξυγίανσης, κατά το στάδιο του σχεδιασμού της εξυγίανσης ή κατά τη φάση της έγκαιρης παρέμβασης.
- (50) Δεδομένου ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης αντικαθιστά τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών όσον αφορά τις αποφάσεις τους για εξυγίανση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να αντικαθιστά τις εν λόγω αρχές για τους σκοπούς της συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη όσον αφορά τις λειτουργίες εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει, ιδίως, να αντιπροσωπεύει όλες τις αρχές από τα συμμετέχοντα μέλη στα σώματα εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των αρχών από τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη.
- (51) Επειδή πολλά ιδρύματα λειτουργούν όχι μόνο στο εσωτερικό της Ένωσης, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, ένας αποτελεσματικός μηχανισμός εξυγίανσης χρειάζεται να καθορίζει τις αρχές της συνεργασίας με τις οικείες αρχές τρίτων χωρών. Η στήριξη στις αρχές τρίτων χωρών θα πρέπει να παρέχεται σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που προβλέπεται στο άρθρο 88 της οδηγίας []. Για τον σκοπό αυτόν, εφόσον ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι η ενιαία αρχή η οποία έχει την εξουσία να

προβαίνει στην εξυγίανση προβληματικών τραπεζών στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να έχει αποκλειστικά την εξουσία να συνάπτει μη δεσμευτικές συμφωνίες συνεργασίας με τις εν λόγω αρχές τρίτων χωρών, εξ ονόματος των εθνικών αρχών των συμμετεχόντων κρατών μελών.

- (52) Προκειμένου να εκτελεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλες εξουσίες έρευνας. Θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτεί όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, είτε απευθείας είτε μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης, και να διενεργεί έρευνες και επιτόπιες επιθεωρήσεις, όπου ενδείκνυται σε συνεργασία με τις εθνικές αρμόδιες αρχές. Στο πλαίσιο της εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα έχει στη διάθεσή του τη δυνατότητα επιτόπιων επιθεωρήσεων, ώστε να παρακολουθεί αποτελεσματικά την εφαρμογή από τις εθνικές αρχές και να διασφαλίζει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνουν τις αποφάσεις τους με βάση απολύτως ακριβείς πληροφορίες.
- (53) Για να διασφαλίζεται ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες, οι εργαζόμενοι δεν θα πρέπει να μπορούν να επικαλούνται κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου για να αποφύγουν τη γνωστοποίηση πληροφοριών στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.
- (54) Προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης, θα πρέπει να επιβάλλονται αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να δικαιούται να δίνει εντολές στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να επιβάλουν πρόστιμα ή περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις, λόγω μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις βάσει των αποφάσεών του. Για να διασφαλιστούν συνεπείς, αποδοτικές και αποτελεσματικές πρακτικές επιβολής της τήρησης του δικαίου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να δικαιούται να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές, απευθυνόμενες στις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σχετικά με την επιβολή προστίμων και χρηματικών ποινών.
- (55) Όταν μια εθνική αρχή εξυγίανσης παραβιάζει τους κανόνες του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης, διότι δεν κάνει χρήση των εξουσιών που της παρέχονται βάσει του εθνικού δικαίου προκειμένου να εφαρμόσει μια εντολή του Συμβουλίου Εξυγίανσης, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να ευθύνεται για την αποκατάσταση κάθε ζημίας που προκαλείται σε άτομα, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, της οντότητας ή του ομίλου υπό εξυγίανση, ή σε κάθε πιστωτή οποιουδήποτε μέρους της εν λόγω οντότητας ή ομίλου σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, σύμφωνα με την εν λόγω νομολογία.
- (56) Θα πρέπει να θεσπιστούν ενδεδειγμένοι κανόνες που να διέπουν τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, την κατάρτιση του προϋπολογισμού, τη θέσπιση εσωτερικού κανονισμού όπου να καθορίζεται η διαδικασία για την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού του, καθώς και τον εσωτερικό και εξωτερικό έλεγχο των λογαριασμών.
- (57) Σε ορισμένες περιστάσεις, η αποτελεσματικότητα των εργαλείων εξυγίανσης που εφαρμόζονται ενδέχεται να εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης για το ίδρυμα ή ένα μεταβατικό ίδρυμα, την παροχή εγγυήσεων σε πιθανούς αγοραστές ή την παροχή κεφαλαίου στο μεταβατικό ίδρυμα. Είναι, επομένως, σημαντικό να συσταθεί Ταμείο ώστε να αποφευχθεί η χρήση δημόσιων πόρων για τους σκοπούς αυτούς.

- (58) Είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται ότι το Ταμείο είναι πλήρως διαθέσιμο για τους σκοπούς της εξυγίανσης προβληματικών ιδρυμάτων. Ως εκ τούτου, το Ταμείο δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για κανέναν άλλο σκοπό, εκτός από την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης. Εξάλλου, θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σύμφωνα με τους ισχύοντες στόχους και αρχές της εξυγίανσης. Συνεπώς, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι όποιες ζημίες, δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης αναλαμβάνονται κατά πρώτον από τους μετόχους και τους πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση. Μόνον εάν εξαντληθούν οι πόροι των μετόχων και των πιστωτών, θα πρέπει να αναλαμβάνονται από το Ταμείο οι ζημίες, οι δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης.
- (59) Κατά κανόνα, οι εισφορές θα πρέπει να εισπράττονται από τον χρηματοπιστωτικό κλάδο πριν και ανεξάρτητα από κάθε πράξη εξυγίανσης. Όταν η προγενέστερη χρηματοδότηση δεν επαρκεί για να καλύψει τις ζημίες ή τις δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου, θα πρέπει να συγκεντρώνονται πρόσθετες εισφορές για την ανάληψη της επιπλέον δαπάνης ή ζημίας. Επιπλέον, το Ταμείο θα πρέπει να είναι σε θέση να συνάπτει δάνεια ή να λαμβάνει άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που οι διαθέσιμοι πόροι του δεν επαρκούν για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών και των άλλων εξόδων τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου και δεν υπάρχει αμέσως πρόσβαση στις έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές.
- (60) Προκειμένου να επιτευχθεί η κρίσιμη μάζα και να αποφευχθούν φιλοκυκλικές επιπτώσεις, οι οποίες θα προέκυπταν εάν το Ταμείο ήταν υποχρεωμένο να βασίζεται μόνον στις εκ των υστέρων εισφορές σε περίπτωση συστημικής κρίσης, τα εκ των προτέρων διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου είναι απαραίτητο να ανέρχονται σε ένα ορισμένο επίπεδο-στόχο.
- (61) Θα πρέπει να καθοριστεί κατάλληλο χρονοδιάγραμμα προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης του Ταμείου. Ωστόσο, θα πρέπει να παρέχεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης η δυνατότητα να τροποποιεί την περίοδο εισφορών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι σημαντικές εκταμιεύσεις που πραγματοποιήθηκαν από το Ταμείο.
- (62) Σε περίπτωση που τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν ήδη καθιερώσει εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπουν ότι οι εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά τους μέσα, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί κατά το παρελθόν από ιδρύματα μέσω εισφορών εκ των προτέρων, για την παροχή αντιστάθμισης στα ιδρύματα για τις εκ των προτέρων εισφορές που θα πρέπει να καταβάλουν τα εν λόγω ιδρύματα στο Ταμείο. Η εν λόγω επιστροφή θα πρέπει να πραγματοποιείται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει της οδηγίας 94/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸.
- (63) Προκειμένου να διασφαλίζεται ο δίκαιος υπολογισμός των εισφορών και να παρέχονται κίνητρα λειτουργίας με μοντέλο που ενέχει λιγότερους κινδύνους, για τις

¹⁸

Οδηγία 94/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/390/ΕΟΚ περί συντονισμού των όρων καταρτίσεως, ελέγχου και διαδόσεως του ενημερωτικού δελτίου που πρέπει να δημοσιεύεται για την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών, όσον αφορά την υποχρέωση δημοσίευσης ενημερωτικού δελτίου, ΕΕ L 135 της 31.5.1994, σ. 1.

εισφορές στο Ταμείο θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός κινδύνου στον οποίο εκτίθενται τα πιστωτικά ιδρύματα.

- (64) Για να διασφαλίζεται ο κατάλληλος επιμερισμός του κόστους της εξυγίανσης μεταξύ των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και του Ταμείου, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο είναι μέλος ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση μπορεί να ευθύνεται, μέχρι του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων, για το ποσό των ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει, εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (65) Για να προστατευθεί η αξία των ποσών τα οποία κατέχει το Ταμείο, τα ποσά αυτά θα πρέπει να επενδύονται σε επαρκώς ασφαλή, διαφοροποιημένα και ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία.
- (66) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, προκειμένου να καθορίζει τον τύπο των εισφορών στο Ταμείο και τους λόγους για τους οποίους οφείλονται, τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το ποσό των εισφορών, τον τρόπο με τον οποίο καταβάλλονται· να εξειδικεύει τους κανόνες καταχώρισης, λογιστικής, υποβολής εκθέσεων και λοιπούς κανόνες που είναι αναγκαίοι για να εξασφαλιστεί ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και έγκαιρα· να καθορίζει το σύστημα εισφορών για τα ιδρύματα τα οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας μετά τη στιγμή που το Ταμείο έχει φθάσει στο επίπεδο-στόχο· να καθορίζει τα κριτήρια για την χρονική κατανομή των εισφορών· να καθορίζει τις περιστάσεις υπό τις οποίες η καταβολή των εισφορών είναι δυνατόν να επισπευσθεί· να καθορίζει τα κριτήρια για τον καθορισμό των ετήσιων εισφορών· να καθορίζει τα μέτρα για τη διευκρίνιση των περιστάσεων και προϋποθέσεων, υπό τις οποίες ένα ίδρυμα μπορεί να απαλλαγεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από τις εκ των υστέρων εισφορές, καθώς και τα μέτρα για τη διευκρίνιση των περιστάσεων και προϋποθέσεων, υπό τις οποίες ένα ίδρυμα μπορεί να απαλλαγεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από τις εκ των υστέρων εισφορές.
- (67) Για να διαφυλαχθεί ο απόρρητος χαρακτήρας των εργασιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τα μέλη του, το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού που ανταλλάσσεται με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη ή είναι αποσπασμένο από αυτά με σκοπό την εκτέλεση καθηκόντων εξυγίανσης, θα πρέπει να υπόκεινται σε απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, ακόμη και μετά την παύση των καθηκόντων τους. Για τον σκοπό της διεκπεραίωσης των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένο, υπό όρους, να ανταλλάσσει πληροφορίες με αρχές και οργανισμούς των κρατών μελών ή της Ένωσης.
- (68) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπείται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προκειμένου να συμπεριληφθεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην έννοια των αρμοδίων αρχών που καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό. Η εξομοίωση αυτή μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των αρμοδίων αρχών, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 1093/2010, είναι συνεπής με τα καθήκοντα που ανατίθενται στην EAT, σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού αριθ. 1093/2010, να συμβάλλει και να συμμετέχει ενεργά στην κατάρτιση και τον συντονισμό των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, καθώς και να συντελεί στη διευκόλυνση της εξυγίανσης προβληματικών ιδρυμάτων, και ιδίως διασυνοριακών ομίλων.

- (69) Έως ότου καταστεί πλήρως λειτουργικό το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την αρχική λειτουργία, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης των αναγκαίων εισφορών για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών, και του διορισμού προσωρινού εκτελεστικού διευθυντή, ο οποίος θα είναι επιφορτισμένος με το καθήκον να εγκρίνει όλες τις αναγκαίες πληρωμές για λογαριασμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
- (70) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και κυρίως το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, και πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (71) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η συγκρότηση αποτελεσματικού και αποδοτικού ενιαίου ευρωπαϊκού πλαισίου για την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων, και η διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής των κανόνων εξυγίανσης, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ενιαίους κανόνες και ενιαία διαδικασία για την εξυγίανση των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Αυτοί οι ενιαίοι κανόνες και διαδικασία εφαρμόζονται από την Επιτροπή, από κοινού με Συμβούλιο Εξυγίανσης και τις αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών, στο πλαίσιο ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης που καθιερώνεται με τον παρόντα κανονισμό. Ο ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης στηρίζεται από ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών (εφεξής «το Ταμείο»).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες:

- α) πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε συμμετέχοντα κράτη μέλη·
- β) μητρικές επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε ένα από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών και των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών, εφόσον υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία που διενεργείται από την ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] του Συμβουλίου για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων·
- γ) εταιρείες επενδύσεων και χρηματοδοτικά ιδρύματα εγκατεστημένες/α σε συμμετέχοντα κράτη μέλη, εφόσον καλύπτονται από την ενοποιημένη εποπτεία της μητρικής επιχείρησης που διενεργείται από την ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] του Συμβουλίου.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας [] και στο άρθρο 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013¹⁹. Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

¹⁹ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338.

- (1) «εθνική αρμόδια αρχή»: κάθε εθνική αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] του Συμβουλίου·
- (2) «εθνική αρχή εξυγίανσης»: η αρχή που ορίζεται από κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας []·
- (3) «δράση εξυγίανσης»: η εφαρμογή ενός εργαλείου εξυγίανσης σε ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή η άσκηση μίας ή περισσότερων εξουσιών εξυγίανσης σε σχέση με το ίδρυμα ή την οντότητα·
- (4) «καλυπτόμενες καταθέσεις»: οι καταθέσεις που είναι εγγυημένες από συστήματα εγγύησης των καταθέσεων βάσει της εθνικής νομοθεσίας, σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ, και μέχρι το επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 94/19/ΕΚ·
- (5) «επιλέξιμες καταθέσεις»: καταθέσεις που ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ οι οποίες δεν εξαιρούνται από την προστασία σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, ανεξάρτητα από το ύψος τους·
- (6) «αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου»: η εθνική αρχή εξυγίανσης του συμμετέχοντος κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα ή η μητρική επιχείρηση που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία·
- (7) «πιστωτικό ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013²⁰·
- (8) «επιχείρηση επενδύσεων»: επιχείρηση επενδύσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η οποία υπόκειται στην απαίτηση αρχικού κεφαλαίου που καθορίζεται στο άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού·
- (9) «χρηματοδοτικό ίδρυμα»: χρηματοδοτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 26) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- (10) «μητρική επιχείρηση»: μητρική επιχείρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 15) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων, των χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών και των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών·
- (11) «ίδρυμα υπό εξυγίανση»: οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 για την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης·
- (12) «ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων που καλύπτεται από ενοποιημένη εποπτεία, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο γ)·
- (13) «όμιλος»: μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της, που είναι οντότητες κατά την έννοια του άρθρου 2·
- (14) «θυγατρική»: θυγατρική όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 16) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

²⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

- (15) «εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων»: η μεταβίβαση μέσων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα·
- (16) «εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος»: η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, σε ένα μεταβατικό ίδρυμα·
- (17) «εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων»: η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
- (18) «εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα»: η απομείωση και μετατροπή των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση·
- (19) «διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα»: τα μετρητά, οι καταθέσεις, τα περιουσιακά στοιχεία και οι ανέκκλητες δεσμεύσεις πληρωμών που διατίθενται στο Ταμείο για τους σκοπούς που απαριθμούνται στο άρθρο 74·
- (20) «επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης»: το ύψος των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων που πρέπει να επιτευχθεί δυνάμει του άρθρου 68.

Άρθρο 4

Συμμετέχοντα κράτη μέλη

Συμμετέχον κράτος μέλος είναι ένα κράτος μέλος με νόμισμα το ευρώ ή ένα κράτος μέλος του οποίου το νόμισμα δεν είναι το ευρώ, το οποίο έχει καθιερώσει στενή συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] του Συμβουλίου.

Άρθρο 5

Σχέση με την οδηγία [] και το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο

1. Όταν, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή ή το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκούν καθήκοντα ή εξουσίες, που, σύμφωνα με την οδηγία [] πρέπει να ασκούνται από την εθνική αρχή εξυγίανσης ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και της οδηγίας [], θεωρείται ως η οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης ή, σε περίπτωση εξυγίανσης διασυνοριακού ομίλου, ως η οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όταν ενεργεί ως εθνική αρχή εξυγίανσης, ενεργεί, αναλόγως με την περίπτωση, βάσει εξουσιοδότησης από την Επιτροπή.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης του συμμετέχοντος κράτους μέλους ενεργούν βάσει των σχετικών διατάξεων του εθνικού δικαίου, όπως έχουν εναρμονιστεί με την οδηγία [], και σύμφωνα με αυτές.

Άρθρο 6

Γενικές αρχές

1. Καμία ενέργεια, πρόταση ή πολιτική του Συμβουλίου Εξυγίανσης, της Επιτροπής ή μιας εθνικής αρχής εξυγίανσης δεν εισάγει διακρίσεις εις βάρος των οντοτήτων που

αναφέρονται στο άρθρο 2, των κατόχων καταθέσεων, των επενδυτών ή άλλων πιστωτών εγκατεστημένων στην Ένωση, βάσει της εθνικότητας ή του τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους.

2. Όταν η Επιτροπή λαμβάνει αποφάσεις ή προβαίνει σε ενέργειες οι οποίες ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις σε περισσότερα από ένα συμμετέχοντα κράτη μέλη, και ιδίως όταν λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν ομίλους εγκατεστημένους σε δύο ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη, λαμβάνει δεόντως υπόψη όλα τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τα συμφέροντα των συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία δραστηριοποιείται ένας όμιλος, και ιδίως τις επιπτώσεις οποιασδήποτε απόφασης ή ενέργειας ή παράλειψης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, στην οικονομία, στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων ή στο σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών οποιουδήποτε από τα εν λόγω κράτη μέλη·
 - β) τον στόχο να εξισορροπούνται τα συμφέροντα των διαφόρων εμπλεκομένων κρατών μελών και να αποφευχθεί αθέμιτη βλάβη ή αθέμιτη προστασία των συμφερόντων ενός συμμετέχοντος κράτους·
 - γ) την ανάγκη να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις σε άλλα μέρη του ομίλου, του οποίου είναι μέλος μια οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 η οποία αποτελεί αντικείμενο εξυγίανσης·
 - δ) την ανάγκη να αποφευχθεί δυσανάλογη αύξηση του κόστους που επιβάλλεται στους πιστωτές αυτών των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, σε βαθμό ώστε να είναι μεγαλύτερο από εκείνο που θα είχαν υποστεί εάν οι οντότητες είχαν εκκαθαριστεί μέσω κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας·
 - ε) τις αποφάσεις που θα πρέπει να ληφθούν βάσει του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ και οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 10.
3. Η Επιτροπή εξισορροπεί τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 με τους στόχους της εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 12, αναλόγως με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.
4. Καμία απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή της Επιτροπής δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να παράσχουν έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη.

ΜΕΡΟΣ II ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κεφάλαιο 1

Σχεδιασμός της εξυγίανσης

Άρθρο 7

Σχέδια εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και για τους ομίλους.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης διαβιβάζουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων εξυγίανσης, όπως τις έχουν λάβει σύμφωνα με το άρθρο 10 και το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας [], υπό την επιφύλαξη του κεφαλαίου 5 του παρόντος τίτλου.
3. Στο σχέδιο εξυγίανσης παρουσιάζονται επιλογές για την εφαρμογή, στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.
4. Το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τις δράσεις εξυγίανσης τις οποίες δύνανται να αναλάβουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όταν μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή ένας όμιλος πληρούν τις προϋποθέσεις για εξυγίανση. Το σχέδιο εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη μια σειρά σεναρίων, μεταξύ των οποίων και την περίπτωση ότι η πτώχευση ενδέχεται να είναι ιδιάζουσα ή να εμφανίζεται σε περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος. Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τη χρήση του Ταμείου που έχει συσταθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
5. Το σχέδιο εξυγίανσης για κάθε οντότητα περιλαμβάνει όλα τα εξής στοιχεία:
 - α) σύνοψη των βασικών στοιχείων του σχεδίου·
 - β) σύνοψη των ουσιωδών μεταβολών στο ίδρυμα, οι οποίες έχουν επέλθει μετά την υποβολή των πλέον πρόσφατων πληροφοριών σχετικά με την εξυγίανση·
 - γ) παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να διαχωριστούν νομικά και οικονομικά οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς, στον αναγκαίο βαθμό, από άλλες λειτουργίες, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια σε περίπτωση πτώχευσης του ιδρύματος·
 - δ) εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος για την εκτέλεση κάθε ουσιώδους πτυχής του σχεδίου·

- ε) λεπτομερή περιγραφή της εκτίμησης ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8·
 - στ) περιγραφή των μέτρων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία εντοπίζονται κατόπιν της εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8·
 - ζ) περιγραφή των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των κρίσιμων λειτουργιών, των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος·
 - η) λεπτομερή περιγραφή των ρυθμίσεων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 είναι επικαιροποιημένες και στη διάθεση των αρχών εξυγίανσης, ανά πάσα στιγμή·
 - θ) επεξήγηση, από την αρχή εξυγίανσης, του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι επιλογές εξυγίανσης, χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης·
 - ι) λεπτομερή περιγραφή των διαφόρων στρατηγικών εξυγίανσης οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν σύμφωνα με τα διάφορα πιθανά σενάρια·
 - ια) περιγραφή των κρίσιμων αλληλεξαρτήσεων·
 - ιβ) ανάλυση των επιπτώσεων του σχεδίου στα άλλα ιδρύματα του ομίλου·
 - ιγ) περιγραφή των επιλογών για τη διατήρηση της πρόσβασης σε υπηρεσίες πληρωμών και εκκαθάρισης, καθώς και λοιπές υποδομές·
 - ιδ) σχέδιο επικοινωνίας με τα μέσα ενημέρωσης και με το κοινό·
 - ιε) την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 10, και προθεσμία για την επίτευξη του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση·
 - ιστ) την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και συμβατικά μέσα διάσωσης με ίδια μέσα, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 10, καθώς και προθεσμία επίτευξης του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση·
 - ιζ) περιγραφή των βασικών λειτουργιών και συστημάτων για τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας των επιχειρησιακών διαδικασιών του ιδρύματος·
 - ιη) περιγραφή των επιπτώσεων της εφαρμογής του σχεδίου στους υπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης τυχόν συναφών δαπανών.
6. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνουν σχέδιο για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου και προσδιορίζουν μέτρα για την εξυγίανση των μητρικών επιχειρήσεων και των θυγατρικών που αποτελούν μέρη του ομίλου.
 7. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καταρτίζει τα σχέδια εξυγίανσης σε συνεργασία με την εποπτική αρχή ή την αρχή ενοποιημένης εποπτείας και με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι οντότητες.
 8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να απαιτήσει από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να προετοιμάσουν προκαταρκτικά προσχέδια εξυγίανσης και από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να προετοιμάσει προκαταρκτικό προσχέδιο εξυγίανσης ομίλου.

9. Τα σχέδια εξυγίανσης επανεξετάζονται και επικαιροποιούνται, κατά περίπτωση, τουλάχιστον ετησίως και έπειτα από κάθε μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος ή στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοπιστωτική του θέση, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά το σχέδιο ή να απαιτήσει την αλλαγή του.

Άρθρο 8

Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης

1. Όταν καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 7, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, και τις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα, προβαίνει σε αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση του Ταμείου που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 64.
2. Όταν καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο η οντότητα αυτή είναι δυνατόν να εξυγιανθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Μια οντότητα θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν η αρχή εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να την εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να την εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στην οντότητα τα διάφορα εργαλεία εξυγίανσης και ασκώντας τις εξουσίες εξυγίανσης, χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος, στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η οντότητα ή σε άλλα κράτη μέλη ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από την οντότητα.
3. Όταν καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης για ομίλους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ένας όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν οι αρχές εξυγίανσης κρίνουν εφικτό και αξιόπιστο είτε να εκκαθαρίσουν τις οντότητες του ομίλου στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να εξυγιάνουν τις οντότητες του ομίλου, εφαρμόζοντας στις οντότητες του ομίλου τα διάφορα εργαλεία εξυγίανσης και ασκώντας τις εξουσίες εξυγίανσης, χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος, στα κράτη μέλη στα οποία βρίσκονται οι οντότητες που ανήκουν σε όμιλο, σε άλλα κράτη μέλη ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από τις εν λόγω οντότητες, είτε διότι αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως είτε με άλλα μέσα.
4. Για τον σκοπό της αξιολόγησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξετάζει, τουλάχιστον, τα θέματα που εξειδικεύονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος της οδηγίας [].
5. Εάν, σύμφωνα με μια εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης μιας οντότητας ή ενός ομίλου που διενεργείται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβουλεύσεων με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, διαπιστώνει ότι υπάρχουν πιθανά ουσιαστικά εμπόδια στη δυνατότητα

εξυγίανσης της εν λόγω οντότητας ή ομίλου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συντάσσει έκθεση, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, η οποία απευθύνεται στο ίδρυμα ή στη μητρική επιχείρηση, όπου αναλύονται τα ουσιαστικά εμπόδια στην αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και στην άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης. Στην έκθεση προτείνονται επίσης μέτρα τα οποία, κατά την άποψη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, είναι αναγκαία ή ενδεδειγμένα για την εξάλειψη των εν λόγω εμποδίων, σύμφωνα με την παράγραφο 8.

6. Η έκθεση κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη οντότητα ή μητρική επιχείρηση, στις αρμόδιες αρχές και στις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα. Στηρίζεται σε αιτιολόγηση της εν λόγω εκτίμησης ή διαπίστωσης και αναφέρει με ποιον τρόπο η εν λόγω εκτίμηση ή διαπίστωση συμμορφώνεται με την απαίτηση περί αναλογικής εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 6.
7. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης, η οντότητα ή η μητρική επιχείρηση μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις και να προτείνουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης εναλλακτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εμποδίων που προσδιορίζονται στην έκθεση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από την οντότητα ή τη μητρική επιχείρηση στις αρμόδιες αρχές και στις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα.
8. Εάν τα μέτρα που προτείνονται από την ενδιαφερόμενη οντότητα ή μητρική επιχείρηση δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, κατόπιν διαβουλεύσεων με την αρμόδια αρχή και, αναλόγως με την περίπτωση, με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, αναφέροντας ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και δίνοντας εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να απαιτήσουν από το ενδιαφερόμενο ίδρυμα, μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε θυγατρική του ομίλου, να λάβουν οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 9, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) την αποτελεσματικότητα του μέτρου να εξαλείψει τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης·
 - β) την ανάγκη να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη·
 - γ) την ανάγκη να αποφευχθούν επιπτώσεις στο ενδιαφερόμενο ίδρυμα ή όμιλο που θα υπερέβαιναν τα αναγκαία όρια για την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ή θα ήταν δυσανάλογες.
9. Για τους σκοπούς της παραγράφου 8, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να λάβουν οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέτρα:
 - α) να απαιτήσουν από την οντότητα να καταρτίσει συμφωνίες παροχής υπηρεσιών (είτε ενδοομιλικές ή με τρίτα μέρη) για να καλύψει την παροχή κρίσιμων λειτουργιών·
 - β) να απαιτήσουν από την οντότητα να περιορίσει τα μέγιστα μεμονωμένα και ομαδοποιημένα ανοίγματά της·
 - γ) να επιβάλουν απαιτήσεις παροχής συγκεκριμένων ή τακτικών πληροφοριών για τους σκοπούς της εξυγίανσης·

- δ) να απαιτήσουν από την οντότητα να εκχωρήσει συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία·
 - ε) να απαιτήσουν από την οντότητα να περιορίσει ή να παύσει συγκεκριμένες υφιστάμενες ή προτεινόμενες δραστηριότητες·
 - στ) να περιορίσουν ή να αποτρέψουν την ανάπτυξη νέων ή υφιστάμενων επιχειρηματικών τομέων ή την πώληση νέων ή υφιστάμενων προϊόντων·
 - ζ) να απαιτήσουν αλλαγές στη νομική ή λειτουργική δομή της οντότητας ή οποιασδήποτε οντότητας ανήκει στον όμιλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα υπό τον έλεγχό του, προκειμένου να μειωθεί η πολυπλοκότητα ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν νομικά και επιχειρησιακά από άλλες λειτουργίες, μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης·
 - η) να απαιτήσουν από την οντότητα να συστήσει μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση·
 - θ) να απαιτήσουν από την οντότητα να εκδώσει επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του άρθρου 10·
 - ι) να απαιτήσουν από την οντότητα να επιχειρήσει να επαναδιαπραγματευθεί οποιαδήποτε επιλέξιμη υποχρέωση, πρόσθετο μέσο της κατηγορίας 1 ή μέσο της κατηγορίας 2 που έχει εκδώσει, προκειμένου να διασφαλίσει ότι κάθε απόφαση της Επιτροπής για απομείωση ή μετατροπή της εν λόγω υποχρέωσης ή μέσου θα γίνει σύμφωνα με το δίκαιο της δικαιοδοσίας που διέπει αυτή την υποχρέωση ή το μέσο.
10. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θέτουν σε εφαρμογή τις εντολές του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 26.

Άρθρο 9

Απλουστευμένες υποχρεώσεις και απαλλαγές

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν προτάσεως από μια εθνική αρχή εξυγίανσης, μπορεί να εφαρμόζει απλουστευμένες υποχρεώσεις όσον αφορά την κατάρτιση των σχεδίων εξυγίανσης, που αναφέρονται στο άρθρο 7, ή μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση κατάρτισης των εν λόγω σχεδίων.
2. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης μπορούν να προτείνουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να εφαρμόσει απλουστευμένες υποχρεώσεις για συγκεκριμένα ιδρύματα ή ομίλους ή να τα/τους απαλλάξει από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης. Η εν λόγω πρόταση είναι αιτιολογημένη και συνοδεύεται από όλη τη σχετική τεκμηρίωση.
3. Μόλις λάβει σχετική πρόταση σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή όταν ενεργεί με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διενεργεί αξιολόγηση των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων ή ομίλου. Στη διενεργούμενη αξιολόγηση λαμβάνονται υπόψη οι δυνητικές επιπτώσεις από ενδεχόμενη πτώχευση του ιδρύματος ή του ομίλου, λόγω της φύσης των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, του μεγέθους του ή της διασύνδεσής του με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα εν γένει, στις χρηματοοικονομικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα ή στις συνθήκες χρηματοδότησης.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί τη συνέχιση της εφαρμογής των απαλλαγών, τουλάχιστον ετησίως, από την ημερομηνία χορήγησης της απαλλαγής ή έπειτα από μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή, στις επιχειρηματικές δραστηριότητες ή στη χρηματοοικονομική κατάσταση του εν λόγω ιδρύματος ή ομίλου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν χορηγεί απαλλαγές σε ίδρυμα σε περίπτωση που το ίδρυμα αυτό έχει μία ή περισσότερες θυγατρικές ή σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θέτει πέρας στην εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων ή την απαλλαγή από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης, εάν κάποια από τις περιστάσεις που τις δικαιολογούσαν δεν συντρέχει πλέον.

Σε περίπτωση που η εθνική αρχή εξυγίανσης, η οποία έχει προτείνει την εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων ή τη χορήγηση απαλλαγής σύμφωνα με την παράγραφο 1, θεωρεί ότι πρέπει να ανακληθεί η απόφαση για την εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων ή τη χορήγηση απαλλαγής, υποβάλλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει απόφαση σχετικά με την προτεινόμενη ανάκληση, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη την αιτιολόγηση της ανάκλησης που επικαλείται η εθνική αρχή εξυγίανσης, με γνώμονα τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 3.

5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χορηγεί, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, απαλλαγή από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης σε συγκεκριμένα ιδρύματα που συνδέονται με κεντρικό οργανισμό, όπως προβλέπεται στο άρθρο 21 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, και εξαιρούνται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας στο εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Στην περίπτωση αυτή, η υποχρέωση κατάρτισης του σχεδίου εξυγίανσης εφαρμόζεται σε ενοποιημένη βάση για τον κεντρικό οργανισμό.
6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να χορηγεί απαλλαγή όσον αφορά την εφαρμογή της υποχρέωσης για κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης σε ιδρύματα που ανήκουν σε θεσμικό σύστημα προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Όταν λαμβάνει την απόφαση σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής σε ίδρυμα που ανήκει σε θεσμικό σύστημα προστασίας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξετάζει αν το θεσμικό σύστημα προστασίας φαίνεται να είναι σε θέση να καλύψει αιτήματα που υποβάλλονται ταυτοχρόνως στο σύστημα όσον αφορά τα μέλη του.
7. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΑΤ σχετικά με το πώς εφάρμοσε τις παραγράφους 1, 4 και 5.

Άρθρο 10

Ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, διαπιστώνει την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, τα οποία οφείλουν να διατηρούν τα ιδρύματα και οι μητρικές επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2.
2. Η ελάχιστη απαίτηση υπολογίζεται ως το ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων εκπεφρασμένο ως ποσοστό επί τοις εκατό επί του συνόλου των

υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων, εξαιρουμένων των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα, των ιδρυμάτων και των μητρικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

3. Η διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γίνεται με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το ίδρυμα και η μητρική επιχείρηση που αναφέρονται στο άρθρο 2 μπορούν να εξυγιανθούν μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στους στόχους εξυγίανσης·
- β) την ανάγκη να διασφαλιστεί, σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ότι το ίδρυμα και η μητρική επιχείρηση που αναφέρονται στο άρθρο 2 διαθέτουν επαρκείς επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι, σε περίπτωση εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, οι ζημίες μπορούν να απορροφηθούν και ότι ο δείκτης των Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2 μπορεί να επανέλθει στο αναγκαίο επίπεδο που θα τους επιτρέψει να εξακολουθήσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για την άδεια λειτουργίας και την άσκηση των δραστηριοτήτων για τις οποίες έχει αδειοδοτηθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και ότι διατηρείται η εμπιστοσύνη της αγοράς προς το ίδρυμα και τη μητρική επιχείρηση που αναφέρονται στο άρθρο 2.
- γ) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση που το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει ότι ορισμένες κατηγορίες επιλέξιμων υποχρεώσεων ενδέχεται να εξαιρεθούν από τη διάσωση με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 5, ή ότι ορισμένες κατηγορίες επιλέξιμων υποχρεώσεων ενδέχεται να μεταβιβαστούν εξ ολοκλήρου σε αποδέκτη με μερική μεταβίβαση, το ίδρυμα και η μητρική επιχείρηση που αναφέρονται στο άρθρο 2 διαθέτουν επαρκείς άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι οι ζημίες μπορούν να απορροφηθούν και ότι ο δείκτης Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2 μπορεί να επανέλθει στο αναγκαίο επίπεδο που θα τους επιτρέψει να εξακολουθήσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για την άδεια λειτουργίας και την άσκηση των δραστηριοτήτων για τις οποίες έχει αδειοδοτηθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- δ) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων τους·
- ε) τον βαθμό στον οποίο το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 73·
- στ) τον βαθμό στον οποίο η πτώχευση του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2 θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, μεταξύ άλλων, λόγω της διασύνδεσής τους με άλλα ιδρύματα ή με το υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό σύστημα μέσω της μετάδοσης σε άλλα ιδρύματα.

Με τη διαπίστωση διευκρινίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις τις οποίες οφείλουν να πληρούν τα ιδρύματα σε ατομική βάση και οι μητρικές επιχειρήσεις σε ενοποιημένη βάση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να αποφασίσει την απαλλαγή από την

ελάχιστη απαίτηση σε ενοποιημένη βάση έναντι της μητρικής επιχείρησης εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 για στοιχεία α) και β) της οδηγίας []. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να αποφασίσει να χορηγήσει απαλλαγή όσον αφορά την ελάχιστη απαίτηση σε ενοποιημένη βάση σε θυγατρική εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4δ στοιχεία α) έως γ) της οδηγίας [].

4. Η διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δύνανται να προβλέπει ότι η ελάχιστη απαίτηση για τα ίδια κεφάλαια και τις επιλέξιμες υποχρεώσεις πληρούνται εν μέρει σε ενοποιημένη ή ατομική βάση μέσω συμβατικού εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα.
5. Για να γίνει αποδεκτό ως συμβατικό εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει της παραγράφου 4, το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να βεβαιώνεται ότι το μέσον:
 - α) περιλαμβάνει όρο που προβλέπει ότι, εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει να χρησιμοποιήσει το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, το μέσον απομειώνεται ή μετατρέπεται στον απαιτούμενο βαθμό προτού απομειωθούν ή μετατραπούν άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις· και
 - β) υπόκειται σε δεσμευτική συμφωνία υποταγμένης χρήσης, δέσμευση ή διάταξη δυνάμει της οποίας σε περίπτωση κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, έπεται σε προτεραιότητα άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων και δεν μπορεί να αποπληρωθεί προτού διευθετηθούν οι άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις που εκκρεμούν εκείνη τη στιγμή.
6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει στη διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατά την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 7.
7. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απευθύνει τη διαπίστωσή του στις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υλοποιούν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 26. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαιτεί από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να επαληθεύουν και να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα και οι μητρικές επιχειρήσεις τηρούν την ελάχιστη απαίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1.
8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΚΤ και την ΕΑΤ για την ελάχιστη απαίτηση που έχει προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα και θυγατρική επιχείρηση δυνάμει της παραγράφου 1.

Κεφάλαιο 2

Έγκαιρη παρέμβαση

Άρθρο 11

Έγκαιρη παρέμβαση

1. Η ΕΚΤ ή οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών ενημερώνουν το Συμβούλιο Εξυγίανσης για τυχόν μέτρα τα οποία απαιτούν να λάβει το ίδρυμα ή ο όμιλος ή που λαμβάνουν οι ίδιες βάσει του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ [] του Συμβουλίου, των άρθρων 23 παράγραφος 1 ή 24 της οδηγίας [], ή βάσει του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στην Επιτροπή οιαδήποτε πληροφορία την οποία έχει λάβει δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

2. Από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και με την επιφύλαξη των εξουσιών της ΕΚΤ και των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με άλλη ενωσιακή νομοθεσία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να προετοιμάσει την εξυγίανση του σχετικού ιδρύματος ή ομίλου.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς, σε συνεργασία με την ΕΚΤ και την οικεία αρμόδια αρχή, τις συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα ή την μητρική επιχείρηση, και τη συμφωνία τους με τυχόν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που είχε χρειαστεί να λάβουν.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία:
 - α) να απαιτήσει, σύμφωνα με το κεφάλαιο 5 του παρόντος τίτλου, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να προετοιμάσει την εξυγίανση του ιδρύματος ή του ομίλου·
 - β) να διενεργήσει αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων του ιδρύματος ή του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 17·
 - γ) να έρθει σε επαφή με δυνητικούς αγοραστές προκειμένου να προετοιμάσει την εξυγίανση του ιδρύματος ή του ομίλου, ή να ζητήσει από το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση, ή την εθνική αρχή εξυγίανσης να το πράξει, με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις περί απορρήτου που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και στο άρθρο 76 της οδηγίας []·
 - δ) να απαιτήσει από την οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης να καταρτίσει προκαταρκτικό σχέδιο εξυγίανσης για το σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.
4. Εάν η ΕΚΤ ή οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών σκοπεύουν να επιβάλουν πρόσθετο μέτρο σε ίδρυμα ή όμιλο δυνάμει του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] του Συμβουλίου ή των άρθρων 23 παράγραφος ή 24 της οδηγίας [], ή δυνάμει του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, προτού το ίδρυμα ή ο όμιλος συμμορφωθεί πλήρως με το πρώτο μέτρο που κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, συμβουλευόνται το Συμβούλιο Εξυγίανσης πριν επιβάλλουν το εν λόγω πρόσθετο μέτρο στο σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.
5. Η ΕΚΤ ή η αρμόδια αρχή, και το Συμβούλιο Εξυγίανσης μεριμνούν για τη συνάφεια του πρόσθετου μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 και οιασδήποτε ενέργειας εκ μέρους του Συμβουλίου για την προετοιμασία της εξυγίανσης δυνάμει της παραγράφου 2.

Κεφάλαιο 3

Εξυγίανση

Άρθρο 12

Στόχοι της εξυγίανσης

1. Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 16, η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε σχέση με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και επιλέγουν τα

εργαλεία και τις εξουσίες που επιτυγχάνουν, κατά τη γνώμη τους, καλύτερα τους στόχους που αντιστοιχούν στις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι οι εξής:

να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών·

- α) να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, μεταξύ άλλων να προληφθεί η μετάδοση και να διατηρηθεί η πειθαρχία στην αγορά·
- β) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη·
- γ) να προστατευθούν οι καταθέτες που καλύπτονται από την οδηγία 94/19/EK και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/EK²¹.

Για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων, η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης επιδιώκουν να αποφύγουν την άσκοπη καταστροφή της αξίας και να ελαχιστοποιήσουν το κόστος της εξυγίανσης.

3. Η Επιτροπή εξισορροπεί τους στόχους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ανάλογα με τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

Άρθρο 13

Γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση

1. Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 16, η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

- α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση επωμίζονται πρώτοι τις ζημιές·
- β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση επωμίζονται τις ζημιές μετά τους μετόχους, ανάλογα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 15·
- γ) η διοίκηση του ιδρύματος υπό εξυγίανση αντικαθίσταται, πλην των περιπτώσεων στις οποίες η διατήρηση της διοίκησης, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ανάλογα με τις περιστάσεις, κρίνεται αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης·
- δ) σύμφωνα με τη δέουσα νομική διαδικασία, τα άτομα και οι οντότητες θεωρούνται υπαίτια για την πτώχευση του υπό εξυγίανση ιδρύματος, εφόσον η υπαιτιότητά τους προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·
- ε) οι πιστωτές της ίδιας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης·
- στ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημιές από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

²¹ Οδηγία 97/9/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών. ΕΕ L 084 της 26.03.1997, σ.22.

2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ενός ομίλου, η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, και το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες εξυγίανσης κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις σε άλλες οντότητες ανήκουσες στον όμιλο και στο σύνολο του ομίλου, και να ελαχιστοποιούνται οι δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση και ιδίως στα κράτη μέλη όπου αναπτύσσει δραστηριότητες ο όμιλος.
3. Όταν σε μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος ή το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, η εν λόγω οντότητα θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο της πτωχευτικής διαδικασίας ή ανάλογης διαδικασίας αφερεγγυότητας για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/EK²².

Άρθρο 14

Εξυγίανση χρηματοδοτικών ιδρυμάτων και μητρικών επιχειρήσεων

1. Η Επιτροπή αναλαμβάνει δράση εξυγίανσης έναντι χρηματοδοτικού ιδρύματος όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 τόσο σε σχέση με το χρηματοδοτικό ίδρυμα όσο και σε σχέση με την μητρική επιχείρηση.
2. Η Επιτροπή αναλαμβάνει δράση εξυγίανσης έναντι μιας μητρικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β), όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 τόσο ως προς την εν λόγω μητρική επιχείρηση όσο και ως προς μία ή περισσότερες θυγατρικές οι οποίες είναι ιδρύματα.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 και παρά το γεγονός ότι η μητρική επιχείρηση ενδέχεται να μην πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 16 παράγραφος 2, η Επιτροπή δύναται να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης όταν μία ή περισσότερες από τις θυγατρικές οι οποίες είναι ιδρύματα πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 και η δράση έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης είναι αναγκαία για την εξυγίανση μίας ή περισσότερων θυγατρικών οι οποίες είναι ιδρύματα ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.

Άρθρο 15

Σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων

Κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε ίδρυμα υπό εξυγίανση, και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που εξαιρούνται από το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 3, η Επιτροπή αποφασίζει και το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής σε απαιτήσεις ακολουθώντας αντίστροφη σειρά προτεραιότητας από την ακόλουθη σειρά για συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας:

²² Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων. ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16.

- α) απαιτήσεις που συνδέονται με επιλέξιμες καταθέσεις και απαιτήσεις από συστήματα εγγύησης καταθέσεων·
 - β) μη εξασφαλισμένες μη προνομιούχες απαιτήσεις·
 - γ) απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης πλην των αναφερόμενων στα στοιχεία δ) έως στ)·
 - δ) απαιτήσεις από ανώτερα διοικητικά στελέχη και διευθυντές·
 - ε) απαιτήσεις που σχετίζονται με πρόσθετα μέσα της κατηγορίας 1 και 2·
 - στ) απαιτήσεις που σχετίζονται με μέσα κοινών μετοχών κατηγορίας 1·
- αρχίζοντας από το στοιχείο στ) και τελειώνοντας στο στοιχείο α).

Άρθρο 16

Διαδικασία εξυγίανσης

1. Εάν η ΕΚΤ ή εθνική αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 όσον αφορά οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.
2. Με την λήψη ανακοίνωσης δυνάμει της παραγράφου 1, ή με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει σε εκτίμηση του κατά πόσο πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·
 - β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 14), που αναλαμβάνονται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·
 - γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 4.
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) η οντότητα παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την ΕΚΤ ή αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, το ίδρυμα έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν όλα τα ίδια κεφάλαια ή σημαντικό μέρος τους·
 - β) τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας υπολείπονται, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στη διαπίστωση ότι τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να υπολείπονται των υποχρεώσεών του·
 - γ) η οντότητα δεν είναι σε θέση ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι η οντότητα πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να

μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές·

- δ) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη εκτός εάν, προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους και να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η εν λόγω έκτακτη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:
- i) κρατικής εγγύησης για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους όρους των κεντρικών τραπεζών·
 - ii) κρατικής εγγύησης για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις·
 - iii) εισφοράς ιδίων κεφαλαίων ή αγοράς κεφαλαιακών μέσων σε τιμές και όρους που δεν αποφέρουν πλεονέκτημα στην οντότητα, όταν κατά τον χρόνο που παρέχεται η δημόσια στήριξη δεν συντρέχουν ούτε οι περιστάσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) της παραγράφου 2, ούτε οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 14.

Σε καθεμία από τις περιπτώσεις των σημείων i), ii) και iii), η εγγύηση ή ισοδύναμα μέτρα που αναφέρονται σχετικά περιορίζονται σε φερέγγυες οντότητες και υπόκεινται σε έγκριση δυνάμει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Τα μέτρα αυτά είναι προληπτικού και προσωρινού χαρακτήρα και αναλογικά με σκοπό τη διόρθωση των επιπτώσεων της σοβαρής διαταραχής και δεν χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση ζημιών τις οποίες έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί η οντότητα στο εγγύς μέλλον.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο γ), μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημοσίου συμφέροντος εάν επιτυγχάνει και έναν ή περισσότερους από τους στόχους εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 12, και είναι ανάλογη με αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.
5. Εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εισηγείται στην Επιτροπή να τεθεί η οντότητα υπό εξυγίανση. Η σύσταση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:
- α) τη σύσταση να τεθεί η οντότητα υπό εκκαθάριση·
 - β) το πλαίσιο των εργαλείων εκκαθάρισης που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 3·
 - γ) το πλαίσιο της χρήσης του ταμείου εξυγίανσης για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 71.
6. Δεδομένης της επείγουσας φύσης των περιστάσεων στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή αποφασίζει, με δική της πρωτοβουλία ή λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, την ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στην παράγραφο 5, εάν θα θέσει την οντότητα υπό εξυγίανση και για το πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης τα οποία θα εφαρμοστούν στην υπό εξέταση οντότητα, καθώς και τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία, δύναται να αποφασίσει να θέσει οντότητα υπό εξυγίανση εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

7. Η απόφαση της Επιτροπής απευθύνεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Εάν η Επιτροπή αποφασίσει να μην θέσει την οντότητα υπό εξυγίανση, επειδή δεν συντρέχει η προϋπόθεση της παραγράφου 2 στοιχείο γ), η υπό εξέταση οντότητα τίθεται σε εκκαθάριση σύμφωνα το εθνικό πτωχευτικό δίκαιο.
8. Εντός του πλαισίου που τίθεται με την απόφαση της Επιτροπής, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει τον μηχανισμό εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 20 και διασφαλίζει ότι λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη λειτουργία του μηχανισμού εξυγίανσης εκ μέρους των σχετικών εθνικών αρχών εξυγίανσης. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης απευθύνεται στις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 26, με την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην οδηγία [], και ιδίως εκείνων στα άρθρα 56 έως 64 της εν λόγω οδηγίας []. Εάν έχει χορηγηθεί κρατική ενίσχυση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αποφασίσει μόνον αφού η Επιτροπή έχει λάβει απόφαση περί της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης.
9. Με τη λήψη της ανακοίνωσης δυνάμει της παραγράφου 1, ή με δική του πρωτοβουλία, εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης θεωρεί ότι τα μέτρα εξυγίανσης ενδέχεται να συνιστούν κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, καλεί το ενδιαφερόμενο συμμετέχον κράτος μέλος ή τα ενδιαφερόμενα συμμετέχοντα κράτη μέλη να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή άμεσα τα σχεδιαζόμενα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.
10. Στο βαθμό που η δράση εξυγίανσης όπως προτείνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης περιλαμβάνει τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης και δεν συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή εφαρμόζει παράλληλα, κατ' αναλογία, τα κριτήρια που έχουν θεσπιστεί για την εφαρμογή του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ.
11. Η Επιτροπή έχει την εξουσία να λάβει από το Συμβούλιο Εξυγίανσης όποια πληροφορία θεωρεί συναφή για την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να λάβει από οιοδήποτε άτομο, σύμφωνα με το κεφάλαιο 5 του παρόντος τίτλου, κάθε πληροφορία αναγκαία για την προετοιμασία και την λήψη απόφασης σχετικά με δράση εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων επικαιροποιήσεων και συμπληρωματικών πληροφοριών που προβλέπονται στα σχέδια εξυγίανσης.
12. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να εισηγείται στην Επιτροπή την τροποποίηση του πλαισίου για τα εργαλεία εξυγίανσης και για τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης όσον αφορά οντότητα η οποία τίθεται υπό εξυγίανση.

Άρθρο 17

Αποτίμηση

1. Προτού αναλάβει δράση εξυγίανσης ή ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του Συμβουλίου Εξυγίανσης, της αρχής εξυγίανσης και της ενδιαφερόμενης οντότητας.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 13, εφόσον πληρούνται όλες οι απαιτήσεις των παραγράφων 3 έως 14, η αποτίμηση θεωρείται οριστική.
3. Εάν δεν είναι εφικτή η ανεξάρτητη αποτίμηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργήσει προσωρινή αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 9.
4. Στόχος της αποτίμησης είναι η εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 η οποία πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει.
5. Οι σκοποί της αποτίμησης είναι:
 - α) να ληφθεί υπόψη για τον προσδιορισμό του κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση ή οι προϋποθέσεις για την απομείωση ή τη μετατροπή κεφαλαιακών μέσων·
 - β) εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση, να ληφθεί υπόψη για την απόφαση ως προς την ενδεδειγμένη δράση εξυγίανσης που πρέπει να αναληφθεί σχετικά με την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2·
 - γ) όταν ασκείται η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, να ληφθεί υπόψη για την απόφαση σχετικά με την έκταση της ακύρωσης ή της απομείωσης της αξίας μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας, και σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων·
 - δ) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο της διάσωσης με ίδια μέσα, να λαμβάνεται υπόψη για την απόφαση σχετικά με το εύρος της απομείωσης ή της μετατροπής των επιλέξιμων υποχρεώσεων·
 - ε) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος ή του διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, να λαμβάνεται υπόψη για την απόφαση περί των περιουσιακών στοιχείων, των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων ή μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβαστούν και για την απόφαση σχετικά με την αξία οιοδήποτε πληρωτέου ανταλλάγματος στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, στους κατόχους των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας·
 - στ) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο της πώλησης δραστηριοτήτων, να λαμβάνεται υπόψη για την απόφαση περί των περιουσιακών στοιχείων, των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων ή μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβαστούν και για την ενημέρωση περί του τι θεωρεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης ότι αποτελεί εμπορικούς όρους κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β)·
 - ζ) σε κάθε περίπτωση, να διασφαλίζεται ότι τυχόν ζημίες επί των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 αναγνωρίζονται πλήρως κατά τον χρόνο της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης ή της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων.
6. Ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση βασίζεται σε συνετές παραδοχές, μεταξύ άλλων σχετικά με τα ποσοστά αθέτησης και τη σοβαρότητα των ζημιών. Κατά την αποτίμηση δεν συνεκτιμώνται πιθανές μελλοντικές παροχές έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης προς την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, από τη στιγμή κατά την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης ή ασκείται εξουσία

απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Επιπλέον, η αποτίμηση λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, σε περίπτωση που εφαρμοστεί εργαλείο εξυγίανσης:

- α) το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ανακτήσει τυχόν εύλογες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν ορθώς από το υπό εξυγίανση ίδρυμα·
- β) το ταμείο εξυγίανσης δύναται να χρεώσει τόκους ή άλλες επιβαρύνσεις για δάνεια ή εγγυήσεις που παρέχονται στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 71.

7. Η αποτίμηση συμπληρώνεται με τις ακόλουθες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και αρχεία της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2:

- α) επικαιροποιημένο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με την οικονομική θέση της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2·
- β) ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων·
- γ) κατάλογο των εκκρεμών υποχρεώσεων που εμφανίζονται στα βιβλία και αρχεία της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2, με ένδειξη των αντίστοιχων πιστώσεων και της σειράς προτεραιότητας των απαιτήσεων όπως αναφέρεται στο άρθρο 15·
- δ) κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων τα οποία κατέχει η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 για λογαριασμό τρίτων που έχουν δικαιώματα κυριότητας επί αυτών των περιουσιακών στοιχείων.

8. Ανάλογα με την περίπτωση, για την αιτιολόγηση των αποφάσεων που αναφέρονται στα στοιχεία ε) και στ) της παραγράφου 5, οι πληροφορίες του στοιχείου β) της παραγράφου 7 μπορούν να συμπληρώνονται με ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 στη βάση της αγοραίας αξίας.

9. Στην αποτίμηση αναφέρεται η κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 15 και εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσε να αναμένεται για κάθε τάξη μετόχων και πιστωτών σε περίπτωση εκκαθάρισης της αναφερόμενης στο άρθρο 2 οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

10. Σε περίπτωση που λόγω των έκτακτων περιστάσεων της περίπτωσης, είτε δεν είναι δυνατή η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των παραγράφων 6 και 8, ή όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2, πραγματοποιείται προσωρινή αποτίμηση. Η προσωρινή αποτίμηση πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 4 και, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι περιστάσεις, τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 7 και 9.

Η αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο αποτίμηση περιλαμβάνει πρόβλεψη για πρόσθετες ζημιές, με τη δέουσα αιτιολόγηση.

11. Αποτίμηση που δεν συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου θεωρείται προσωρινή έως ότου διενεργηθεί από ανεξάρτητο πρόσωπο αποτίμηση η οποία συμμορφώνεται πλήρως συμβατή με όλες τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Η εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση διενεργείται το συντομότερο δυνατό.

Οι σκοποί της εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης είναι:

- α) να διασφαλιστεί ότι οποιεσδήποτε ζημιές στα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 αναγνωρίζονται πλήρως στα λογιστικά βιβλία της εν λόγω οντότητας·
 - β) να αιτιολογηθεί απόφαση επανεγγραφής απαιτήσεων των πιστωτών ή αύξησης της αξίας του καταβληθέντος ανταλλάγματος, σύμφωνα με την παράγραφο 12.
12. Σε περίπτωση που η εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 είναι υψηλότερη από την εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της εν λόγω οντότητας βάσει της προσωρινής αποτίμησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ζητήσει από την εθνική αρχή εξυγίανσης:
- α) να ασκήσει την εξουσία της να αυξήσει την αξία των απαιτήσεων των πιστωτών οι οποίες είχαν απομειωθεί με βάση το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα·
 - β) να δώσει εντολή σε μεταβατικό ίδρυμα ή φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων να καταβάλει πρόσθετο αντίτιμο για τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις προς την υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή, ανάλογα με την περίπτωση, για τις μετοχές ή τα μέσα ιδιοκτησίας, προς τους κατόχους των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας.
13. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, προσωρινή αποτίμηση που διενεργείται σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 αποτελεί έγκυρη βάση για την ανάληψη δράσεων εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
14. Η αποτίμηση δεν παράγει έννομο αποτέλεσμα και αποτελεί διαδικαστικό βήμα ενόψει της σύστασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης.
15. Η αποτίμηση συνάδει επίσης με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 30 παράγραφος 7 της οδηγίας [], οι οποίες αφορούν τις περιστάσεις στις οποίες ένα πρόσωπο είναι ανεξάρτητο, τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της οντότητας και τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την ενσωμάτωση πρόβλεψης για πρόσθετες ζημιές στην προσωρινή αποτίμηση.
16. Αφού πραγματοποιηθεί η εξυγίανση, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε τεθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης από ανεξάρτητο πρόσωπο. Η αποτίμηση αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που διενεργείται βάσει των παραγράφων 1 έως 14.
17. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16 προσδιορίζει:
- α) τη μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, σε σχέση με την οποία έχει πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή, είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως πριν πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή·
 - β) την πραγματική μεταχείριση της οποίας έτυχαν οι μέτοχοι και οι πιστωτές κατά την εξυγίανση της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2·

- γ) εάν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο α) και της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο β).
18. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16:
- α) βασίζεται στην παραδοχή ότι η υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, σε σχέση με την οποία έχει πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως προτού πραγματοποιηθεί η διαδικασία εξυγίανσης·
 - β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση ή μεταβιβάσεις δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή·
 - γ) δεν λαμβάνει υπόψη οιαδήποτε παροχή έκτακτης δημόσιας στήριξης προς την υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2.

Άρθρο 18

Απομείωση και μετατροπή κεφαλαιακών μέσων

1. Η ΕΚΤ, η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης, όπως ορίζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ββ), και το άρθρο 54 της οδηγίας [], ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφόσον εκτιμά ότι συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις σε σχέση με οντότητα του άρθρου 2 ή όμιλο εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος:
 - α) η οντότητα δεν θα είναι πλέον βιώσιμη εκτός εάν τα κεφαλαιακά μέσα απομειωθούν ή μετατραπούν σε μετοχές·
 - β) η οντότητα ή ο όμιλος έχουν ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης, πλην των περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σημείο iii του άρθρου 16 παράγραφος 3.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή όμιλος θεωρείται ότι παύουν να είναι βιώσιμοι μόνον εφόσον συντρέχουν αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η οντότητα ή ο όμιλος πτωχεύει ή είναι πιθανό να πτωχεύσει·
 - β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, είτε του ιδιωτικού τομέα είτε των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης), πλην της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, είτε μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με μέτρο εξυγίανσης, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις του άρθρου 16 παράγραφος 3.
4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α), ο όμιλος θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν ο όμιλος παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι ο όμιλος θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις ενοποιημένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας του κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε τη λήψη μέτρων από την αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, ο

όμιλος έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του.

5. Η Επιτροπή, μετά από σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή με δική της πρωτοβουλία, εξακριβώνει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων ασκούνται μεμονωμένα ή, μετά από τη διαδικασία δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφοι 4 έως 7, μαζί με δράση εξυγίανσης.
6. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από απόφαση της Επιτροπής, παραγγέλει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 52 της οδηγίας [].
7. Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, καθώς και εκείνες του άρθρου 16 παράγραφος 2, εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφοι 4 έως 7.
8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει ότι οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής κατά τρόπο ώστε να παράγονται τα ακόλουθα αποτελέσματα:
 - α) το Κοινών Μετοχών Κατηγορίας 1 απομειώνεται πρώτα, κατ' αναλογία προς τις ζημιές και εντός των ορίων των δυνατοτήτων τους·
 - β) η αξία του σχετικού κεφαλαιακού μέσου απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα Κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1, ή αμφότερα, στο βαθμό που απαιτείται και μέχρι το ύψος των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων.
9. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 26.

Άρθρο 19

Γενικές αρχές για τα εργαλεία εξυγίανσης

1. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει εργαλείο εξυγίανσης σε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, και η εν λόγω δράση εξυγίανσης θα οδηγούσε σε ζημιές οι οποίες θα επιβαρύνουν τους πιστωτές ή σε μετατροπή των απαιτήσεών τους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες δυνάμει του άρθρου 18 αμέσως πριν ή παράλληλα με την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης.
2. Τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 5 στοιχείο β) είναι τα ακόλουθα:
 - α) το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων·
 - β) το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος·
 - γ) το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων·
 - δ) το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.
3. Κατά την έκδοση σύστασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 5, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη του ακόλουθους παράγοντες:
 - α) τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις του υπό εξυγίανση ιδρύματος στη βάση της αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 17·

- β) την κατάσταση ρευστότητας του υπό εξυγίανση ιδρύματος·
 - γ) την εμπορευσιμότητα της αξίας δικαιόχρησης του υπό εξυγίανση ιδρύματος ενόψει των ανταγωνιστικών και οικονομικών συνθηκών της αγοράς·
 - δ) τον διαθέσιμο χρόνο·
4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, τα εργαλεία εξυγίανσης δύνανται να εφαρμόζονται είτε χωριστά είτε από κοινού, πλην του εργαλείου διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, το οποίο δύναται να εφαρμόζεται μόνον μαζί με άλλο εργαλείο εξυγίανσης.

Άρθρο 20

Μηχανισμός εξυγίανσης

Ο μηχανισμός εξυγίανσης που θεσπίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 8 ορίζει, σε συμφωνία με τις αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με το πλαίσιο εξυγίανσης δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 6 και με οιαδήποτε απόφαση περί κρατικής ενίσχυσης, όπου αυτό ισχύει κατ' αναλογία, τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα εργαλεία εξυγίανσης που πρόκειται να εφαρμοστούν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα οι οποίες αφορούν τουλάχιστον τα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 21 παράγραφος 2, 22 παράγραφος 2, 23 παράγραφος 2 και 24 παράγραφος 1 και καθορίζουν τα συγκεκριμένα ποσά και τους σκοπούς για τους οποίους χρησιμοποιείται το ταμείο εξυγίανσης.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να τροποποιήσει και να επικαιροποιήσει δεόντως τον μηχανισμό εξυγίανσης ανάλογα με τις περιστάσεις της εκάστοτε περίπτωσης και εντός του πλαισίου εξυγίανσης, που έχει αποφασιστεί από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 6.

Άρθρο 21

Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων

1. Εντός του πλαισίου που αποφασίζεται από την Επιτροπή, το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων συνίσταται στη μεταβίβαση σε αγοραστή ο οποίος δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, των ακόλουθων στοιχείων:
 - α) μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση· ή
 - β) όλων ή συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.
2. Όσον αφορά το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, ο μηχανισμός εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 8 καθορίζει ιδίως:
 - α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 και παράγραφοι 7 έως 11 της οδηγίας []·
 - β) τους εμπορικούς όρους, δεδομένων των περιστάσεων και του κόστους και των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στη διαδικασία εξυγίανσης, βάσει των οποίων η εθνική αρχή εξυγίανσης προβαίνει στη μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφοι 2 έως 4 της οδηγίας []·

- γ) κατά πόσο μπορούν να ασκηθούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης οι εξουσίες μεταβίβασης περισσότερες της μίας φορές σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας []·
 - δ) τις ρυθμίσεις για την εμπορία από την εθνική αρχή εξυγίανσης της εν λόγω οντότητας ή των εν λόγω μέσων, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας []·
 - ε) κατά πόσον η συμμόρφωση της εθνικής αρχής εξυγίανσης με τις απαιτήσεις εμπορίας ενδέχεται να υπονομεύσει τους στόχους της εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων χωρίς να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις εμπορίας δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο ε) όταν κρίνει ότι η συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να υπονομεύσει έναν ή περισσότερους από τους στόχους της εξυγίανσης και ειδικότερα όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) όταν θεωρεί ότι υπάρχει ουσιαστική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προερχόμενη ή επιδεινούμενη από τη δυνητική πτώχευση του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - β) όταν θεωρεί ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ως προς την αντιμετώπιση της απειλής αυτής ή την επίτευξη του σκοπού της εξυγίανσης που καθορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Άρθρο 22

Εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος

1. Εντός του πλαισίου που αποφασίζεται από την Επιτροπή, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος συνίσταται στη μεταβίβαση οποιουδήποτε από τα ακόλουθα στοιχεία σε μεταβατικό ίδρυμα:
 - α) μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που εκδίδονται από ένα ή περισσότερα ιδρύματα υπό εξυγίανση·
 - β) όλων ή οποιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ή περισσότερων ιδρυμάτων υπό εξυγίανση.
2. Όσον αφορά το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος, ο μηχανισμός εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 20 καθορίζει ιδιαίτερα:
 - α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε μεταβατικό ίδρυμα από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφοι 1 έως 9 της οδηγίας []·
 - β) τις διευθετήσεις για τη σύσταση, τη λειτουργία και την περάτωση της λειτουργίας του μεταβατικού ιδρύματος από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφοι 1 έως 3 και 5 έως 8 της οδηγίας []·
 - γ) τις διευθετήσεις για την εμπορία του μεταβατικού ιδρύματος, ή των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων του από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 4 της οδηγίας []·

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει ότι η συνολική αξία των μεταβιβαζόμενων υποχρεώσεων από την εθνική αρχή εξυγίανσης προς το μεταβατικό ίδρυμα δεν υπερβαίνει τη συνολική αξία των δικαιωμάτων και των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται από του υπό εξυγίανση ίδρυμα ή προέρχονται από άλλες πηγές.

Άρθρο 23

Εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων

1. Στο πλαίσιο που έχει αποφασιστεί από την Επιτροπή, το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων συνίσταται στη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων από ίδρυμα υπό εξυγίανση σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

Ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι νομική οντότητα η οποία πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε ή ελέγχεται από μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνεται η αρχή εξυγίανσης ή ο φορέας χρηματοδότησης της εξυγίανσης·
 - β) έχει δημιουργηθεί με σκοπό να λάβει ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός ή περισσότερων ιδρυμάτων υπό εξυγίανση ή μεταβατικού ιδρύματος.
2. Όσον αφορά το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, ο μηχανισμός εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 20 καθορίζει ιδιαίτερα:
- α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφοι 1 έως 4 και παράγραφοι 6 έως 10 της οδηγίας []·
 - β) το αντίτιμο με το οποίο μεταβιβάζονται τα περιουσιακά στοιχεία από την εθνική αρχή εξυγίανσης στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις αρχές που θεσπίζονται στο άρθρο 17. Η παρούσα διάταξη δεν εμποδίζει το αντίτιμο να έχει ονομαστική ή αρνητική αξία.

Άρθρο 24

Εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα

1. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμόζεται για οιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

- α) την ανακεφαλαιοποίηση οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 και πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε επαρκή βαθμό για την αποκατάσταση της δυνατότητάς της να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ·
- β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα, με προοπτική την παροχή κεφαλαίων για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα.

Στο πλαίσιο που αποφασίζεται από την Επιτροπή αναφορικά με το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, ο μηχανισμός εξυγίανσης καθορίζει ειδικότερα:

- α) το συνολικό ποσό κατά το οποίο πρέπει να μειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 6·
 - β) τις υποχρεώσεις που δύνανται να εξαιρεθούν σύμφωνα με τις παραγράφους 5 έως 13·
 - γ) τους στόχους και το ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου επιχειρηματικής αναδιοργάνωσης που πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 16.
2. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δύναται να εφαρμόζεται για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) μόνον εφόσον υπάρχει ρεαλιστική προοπτική ότι η εφαρμογή του εν λόγω εργαλείου, σε συνδυασμό με τα μέτρα που τίθενται σε υλοποίηση σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, που απαιτείται από την παράγραφο 16, επιπλέον της επίτευξης των σχετικών στόχων της εξυγίανσης, θα αποκαταστήσει την χρηματοπιστωτική ευρωστία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του εν λόγω ιδρύματος.

Εάν δεν πληρούνται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου, εφαρμόζεται οποιοδήποτε από τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ), και το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου, αναλόγως με την περίπτωση.

3. Οι ακόλουθες υποχρεώσεις δεν υπόκεινται σε απομείωση και μετατροπή:

- α) καλυπτόμενες καταθέσεις·
- β) εξασφαλισμένες υποχρεώσεις, περιλαμβανομένων των καλυμμένων ομολόγων·
- γ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει λόγω της κατοχής από τη οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 περιουσιακών στοιχείων πελατών ή ρευστών διαθεσίμων πελατών, ή από σχέση καταπίστευσης μεταξύ της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 ως καταπιστευματοδόχου και άλλου προσώπου ως δικαιούχου, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω πελάτης ή δικαιούχος προστατεύεται δυνάμει του ισχύοντος πτωχευτικού ή αστικού δικαίου·
- δ) υποχρεώσεις προς ιδρύματα, εξαιρουμένων των οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, με αρχική διάρκεια λήξης μικρότερη των επτά ημερών·
- ε) υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη συμμετοχή σε σύστημα σχεδιασμένο σύμφωνα με την οδηγία 98/26/EK²³ και έχουν εναπομένουσα διάρκεια μικρότερη των επτά ημερών·
- στ) υποχρέωση σε οποιονδήποτε από τους εξής:
 - ι) εργαζόμενο, όσον αφορά δεδουλευμένο μισθό, συνταξιοδοτικά δικαιώματα ή άλλες πάγιες αποδοχές, εκτός από τη μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών η οποία δεν ρυθμίζεται από νόμο ή συμφωνία συλλογικής διαπραγμάτευσης·

²³

Οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων. ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

- ii) εμπορικό πιστωτή ή προμηθευτή, σε σχέση με την παροχή στο ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία β), γ) ή δ) αγαθών και υπηρεσιών απαραίτητων για την καθημερινή λειτουργία του/της, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών ΤΠ, των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και της ενοικίασης, συντήρησης και φροντίδας των χώρων·
 - iii) φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό ή αστικό δίκαιο.
4. Το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν εμποδίζει, όπου ενδείκνυται, την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος εξασφαλισμένης υποχρέωσης ή υποχρέωσης για την οποία παρέχεται εξασφάλιση επ' ενεχύρω που υπερβαίνει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, του ενεχύρου, εμπράγματος δικαιώματος ή εξασφάλισης που παρέχονται ως ασφάλεια. Τα καλυμμένα ομόλογα όπως ορίζονται στο άρθρο 52 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/65/EK²⁴ δύνανται να εξαιρούνται από την παρούσα διάταξη.
5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ορισμένες υποχρεώσεις δύνανται να εξαιρούνται ή να εξαιρούνται εν μέρει από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής σε οιαδήποτε των ακόλουθων περιπτώσεων:
- α) Όταν δεν είναι εφικτή η διάσωση με ίδια μέσα για τη συγκεκριμένη υποχρέωση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος παρά τις καλόπιστες προσπάθειες της αρχής εξυγίανσης· ή
 - β) Όταν η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία και αναλογική για να επιτευχθεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων κατά τρόπο που διατηρεί την ικανότητα του υπό εξυγίανση ιδρύματος να συνεχίσει τις βασικές δραστηριότητες, υπηρεσίες και συναλλαγές· ή
 - γ) Όταν η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία για την αποφυγή τυχόν ευρείας μετάδοσης η οποία θα παρεμπόδιζε σοβαρά τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών κατά τρόπο που προκαλεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία κράτους μέλους ή της Ένωσης· ή
 - δ) Όταν η εφαρμογή του εργαλείου της διάσωσης με ίδια μέσα σε αυτές τις υποχρεώσεις θα προκαλούσε τέτοια καταστροφή της αξίας, ώστε οι ζημιές που επιβαρύνουν τους λοιπούς πιστωτές θα ήταν μεγαλύτερες απ' ό,τι εάν οι εν λόγω ζημιές εξαιρεθούν από τη διάσωση με ίδια μέσα.
- Όταν μια επιλέξιμη υποχρέωση ή κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων εξαιρείται, ή εξαιρείται εν μέρει, το επίπεδο της απομείωσης ή της μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις μπορεί να αυξηθεί για να ληφθούν υπόψη τέτοιες εξαιρέσεις, υπό τον όρο ότι το επίπεδο απομείωσης και μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις συνάδει με την αρχή που ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο στ).

²⁴

Οδηγία 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ). ΕΕ L302 της 17.11.2009, σ.32.

6. Όταν μια επιλέξιμη υποχρέωση ή κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων εξαιρείται, ή εξαιρείται εν μέρει, δυνάμει της παραγράφου 5, και οι ζημιές με τις οποίες θα επιβαρύνονταν οι εν λόγω υποχρεώσεις δεν έχουν μετακυλιστεί πλήρως σε άλλους πιστωτές, μπορεί να πραγματοποιηθεί η εισφορά στο υπό εξυγίανση ίδρυμα εκ μέρους του ταμείου εξυγίανσης για τους εξής σκοπούς:
- α) την κάλυψη τυχόν ζημιών οι οποίες δεν έχουν απορροφηθεί από επιλέξιμες υποχρεώσεις και την επαναφορά της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος στο μηδέν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α)·
 - β) την αγορά μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας ή κεφαλαιακών μέσων στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, με σκοπό την ανακεφαλαιοποίησή του σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β).
7. Το ταμείο εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε εισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 6 υπό τον όρο ότι η εισφορά πληροί αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) οι μέτοχοι και κάτοχοι άλλων μέσων ιδιοκτησίας, οι κάτοχοι των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων έχουν συνεισφέρει στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που αντιστοιχεί στο 8% τουλάχιστον των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 17, μέσω απομείωσης, μετατροπής ή με άλλο τρόπο·
 - β) η εισφορά του ταμείου εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5% των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 17.
8. Η εισφορά του ταμείου εξυγίανσης δύναται να χρηματοδοτηθεί από:
- α) το ποσό που είναι διαθέσιμο στο ταμείο εξυγίανσης και έχει αντληθεί μέσω εισφορών από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σύμφωνα με το άρθρο 66·
 - β) το ποσό που μπορεί να αντληθεί μέσω εκ των υστέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 67 εντός περιόδου τριών ετών· και
 - γ) όταν τα ποσά που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) δεν επαρκούν, από ποσά που αντλούνται από εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 69.
9. Σε έκτακτες περιστάσεις μπορεί να αναζητηθεί περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές αφού:
- α) έχει καλυφθεί το όριο του 5% που προβλέπεται στην παράγραφο 7 στοιχείο β)· και
 - β) έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως όλες οι με εξασφαλισμένες, μη προνομιούχες υποχρεώσεις, πλην των επιλέξιμων καταθέσεων.
10. Εναλλακτικά ή επιπλέον, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 7 στοιχεία α) και β), μπορεί να πραγματοποιηθεί εισφορά από πόρους οι οποίοι έχουν αντληθεί μέσω εκ των υστέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 66 και δεν έχουν εισέτι χρησιμοποιηθεί.

11. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται το εδάφιο 5 του άρθρου 38 παράγραφος 3γαβ) της οδηγίας [].
12. Όταν λαμβάνεται η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5, δίνεται η δέουσα προσοχή στα εξής σημεία:
- α) στην αρχή ότι οι ζημίες επιβαρύνουν πρωτίστως τους μετόχους και στη συνέχεια, γενικά, τους πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος κατά σειρά προτεραιότητας·
 - β) στο επίπεδο της ικανότητας απορρόφησης ζημιών που θα διατηρούσε το υπό εκκαθάριση ίδρυμα εάν είχε εξαιρεθεί η υποχρέωση ή κατηγορία υποχρεώσεων·
 - γ) στην ανάγκη διατήρησης επαρκών πόρων για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης.
13. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμά τα ακόλουθα στοιχεία βάσει αποτίμησης η οποία συνάδει με τις απαιτήσεις του άρθρου 17:
- α) το συνολικό ποσό κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν οι επιλέξιμες απαιτήσεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η καθαρή αξία των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος είναι μηδενική·
 - β) κατά περίπτωση, το συνολικό ποσό κατά το οποίο οι επιλέξιμες υποχρεώσεις πρέπει να μετατραπούν σε μετοχές ώστε να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 είτε του υπό εξυγίανση ιδρύματος είτε του μεταβατικού ιδρύματος.
- Όταν αποφασίζεται η εφαρμογή του εργαλείου με ίδια μέσα για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), με την εκτίμηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο προσδιορίζεται το ποσό κατά το οποίο χρειάζεται να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή, κατά περίπτωση, του μεταβατικού ιδρύματος λαμβάνοντας υπόψη τυχόν εισφορά από το ταμείο εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και προκειμένου να διατηρηθεί η επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή στο μεταβατικό ίδρυμα και προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στο ίδρυμα να εξακολουθήσει να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ.
14. Οι εξαιρέσεις δυνάμει της παραγράφου 5 μπορούν να εφαρμόζονται είτε για την πλήρη εξαίρεση υποχρέωσης από την απομείωση είτε για τον περιορισμό του βαθμού της απομείωσης που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη υποχρέωση.
15. Κατά την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής τηρούνται οι απαιτήσεις σχετικά με την προτεραιότητα των απαιτήσεων βάσει του άρθρου 15
16. Η εθνική αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει πάραυτα στο Συμβούλιο Εξυγίανσης το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που έχει ληφθεί μετά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα από τον διαχειριστή ο οποίος έχει διοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 1 της οδηγίας [].

Εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία υποβολής του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, η αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης την αξιολόγησή της για το σχέδιο. Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του

σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί την πιθανότητα, με την εφαρμογή του σχεδίου, να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2. Η αξιολόγηση ολοκληρώνεται σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή.

Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης πεισθεί ότι το σχέδιο θα επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο, επιτρέπει στην εθνική αρχή εξυγίανσης να εγκρίνει το σχέδιο σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 5 της οδηγίας []. Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν πεισθεί ότι το σχέδιο θα επιτύχει τον στόχο αυτό, δίνει εντολή στην εθνική αρχή εξυγίανσης να γνωστοποιήσει στον διαχειριστή τις αμφιβολίες του και να ζητήσει από τον διαχειριστή να τροποποιήσει το σχέδιο με τρόπο που να αντιμετωπίζονται οι αμφιβολίες αυτές σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 6 της οδηγίας []. Αυτό γίνεται σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή.

Η εθνική αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει το τροποποιημένο σχέδιο στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει εντολή στην εθνική αρχή εξυγίανσης να γνωστοποιήσει στον διαχειριστή, εντός μιας εβδομάδας, ότι έχει πεισθεί ότι με το σχέδιο, όπως τροποποιήθηκε, αντιμετωπίζονται τα προβλήματα που του κοινοποίησε ή ότι απαιτείται περαιτέρω τροποποίηση.

Άρθρο 25

Παρακολούθηση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρακολουθεί στενά την εφαρμογή του μηχανισμού εξυγίανσης από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Για το σκοπό αυτό, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης:
 - α) συνεργάζονται και βοηθούν το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτέλεση του καθήκοντος παρακολούθησης·
 - β) παρέχουν σε τακτά χρονικά διαστήματα που καθορίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ακριβή, αξιόπιστα και πλήρη στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του μηχανισμού και των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, τα οποία είναι δυνατόν να ζητηθούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μεταξύ άλλων και για τα εξής:
 - i) τη λειτουργία και την οικονομική κατάσταση του υπό εξυγίανση ιδρύματος, του μεταβατικού ιδρύματος και του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
 - ii) τη μεταχείριση που θα είχε επιφυλαχθεί στους μετόχους και τους πιστωτές κατά την εκκαθάριση του ιδρύματος υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·
 - iii) τυχόν υπό εξέλιξη δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του υπό πτώχευση ιδρύματος, την αμφισβήτηση της απόφασης εξυγίανσης και την αποτίμηση ή που σχετίζονται με αιτήσεις αποζημίωσης που έχουν υποβληθεί από μετόχους ή πιστωτές·
 - (iv) τον διορισμό, την απόσυρση ή την αντικατάσταση αξιολογητών, διαχειριστών, λογιστών, δικηγόρων και λοιπών επαγγελματιών οι οποίοι χρειάζονται για να συνδράμουν την εθνική αρχή εξυγίανσης, και του τρόπου άσκησης των καθηκόντων τους·

- (v) οιοδήποτε άλλο θέμα το οποίο επισημαίνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης·
- (vi) τη έκταση και τον τρόπο άσκησης από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των εξουσιών που προβλέπονται γι' αυτές στο κεφάλαιο V της οδηγίας []·
- (vii) την οικονομική βιωσιμότητα, σκοπιμότητα και υλοποίηση του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 16.

Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τελική έκθεση για την εφαρμογή του μηχανισμού εξυγίανσης.

2. Βάσει των πληροφοριών που παρέχονται, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να δώσει εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης ως προς οιαδήποτε πτυχή της εφαρμογής του μηχανισμού εξυγίανσης, και ειδικότερα σχετικά με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 20 και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης-
3. Όπου ενδείκνυται προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης, η Επιτροπή, μετά από σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή με δική της πρωτοβουλία, δύναται να επανεξετάσει την απόφασή της περί του πλαισίου εξυγίανσης και να εγκρίνει τις απαραίτητες τροποποιήσεις.

Άρθρο 26

Εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης

1. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της απόφασης εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 8, ιδίως με την άσκηση ελέγχου επί των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 64 της οδηγίας [], και μεριμνώντας για τη συμμόρφωση προς τις διασφαλίσεις που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία []. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν όλες τις αποφάσεις που τους απευθύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Προς το σκοπό αυτό, κάνουν χρήση των εξουσιών τους δυνάμει της εθνικής νομοθετικής πράξης για τη μεταφορά της οδηγίας [] στο εθνικό δίκαιο και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν πλήρως το Συμβούλιο Εξυγίανσης για την άσκηση των εν λόγω εξουσιών. Οιοδήποτε μέτρο λαμβάνουν συνάδει με την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 8.

2. Σε περίπτωση που η εθνική αρχή εξυγίανσης δεν έχει εφαρμόσει απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 16, ή την έχει εφαρμόσει κατά τρόπο που δεν καθιστά δυνατή την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να δώσει εντολή σε ίδρυμα υπό εξυγίανση:
 - α) να μεταβιβάσει σε άλλο πρόσωπο συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - β) να απαιτήσει τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων που περιέχουν συμβατική ρήτρα μετατροπής, στις περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18.

3. Το υπό εξυγίανση ίδρυμα συμμορφώνεται με απόφαση που λαμβάνεται όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2. Οι αποφάσεις αυτές υπερισχύουν οποιασδήποτε προγενέστερης απόφασης που είχε εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές για το ίδιο θέμα.
4. Οι εθνικές αρχές, όταν λαμβάνουν μέτρα για ζητήματα τα οποία υπόκεινται σε απόφαση λαμβανόμενη βάσει της παραγράφου 2, συμμορφώνονται με την εν λόγω απόφαση.

Κεφάλαιο 4

Συνεργασία

Άρθρο 27

Υποχρέωση συνεργασίας

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε μέτρο που λαμβάνει προκειμένου να προετοιμάσει την εξυγίανση. Όσον αφορά τις πληροφορίες που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, τα μέλη και το προσωπικό της Επιτροπής υπόκεινται στην απαίτηση τήρησης του επαγγελματικού απόρρητου σύμφωνα με το άρθρο 79.
2. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, η ΕΚΤ και οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά. Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.
3. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης παρέμβασης και της εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 26. Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, όταν η ΕΚΤ καλεί αντιπρόσωπο του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συμμετάσχει στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [], το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο.
5. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο ο οποίος συμμετέχει στην επιτροπή εξυγίανσης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών που συστήνεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας [].
6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεργάζεται στενά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ), ιδίως όταν το ΕΤΧΣ ή ο ΕΜΣ έχουν χορηγήσει, ή ενδέχεται να χορηγήσουν, άμεση ή έμμεση χρηματοδοτική συνδρομή σε οντότητες που έχουν συσταθεί σε συμμετέχον κράτος μέλος, ιδιαίτερα στις έκτακτες περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 9.
7. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η ΕΚΤ συνάπτουν μνημόνιο συμφωνίας στο οποίο περιγράφονται οι γενικοί όροι της συνεργασίας τους δυνάμει της παραγράφου 2. Το

μνημόνιο επανεξετάζεται σε τακτική βάση και δημοσιεύεται με την επιφύλαξη της κατάλληλης επεξεργασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών.

Άρθρο 28

Ανταλλαγή πληροφοριών εντός του ΕΜΕ

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης επιφορτίζονται με το καθήκον να συνεργάζονται με καλή πίστη και έχουν την να ανταλλάσσουν πληροφορίες.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρέχει στην Επιτροπή κάθε πληροφορία σχετική με την εκπλήρωση των καθηκόντων της δυνάμει του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 29

Συνεργασία εντός του ΕΜΕ και αντιμετώπιση σε επίπεδο ομίλου

Οι παράγραφοι 4, 5, 6 και 15 του άρθρου 12 και των άρθρων 80 έως 83 της οδηγίας [], δεν εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ των εθνικών αρχών εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών. Αντ' αυτών εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 30

Συνεργασία με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη

Όταν όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη καθώς και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αντιπροσωπεύει τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών για τους σκοπούς της συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 11, 12, 15, 50 και 80 έως 83 της οδηγίας [], με την επιφύλαξη της τυχόν απαιτούμενης βάσει του παρόντος κανονισμού έγκρισης της Επιτροπής.

Άρθρο 31

Συνεργασία με τις αρχές τρίτων χωρών

Η Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, είναι αποκλειστικά αρμόδια να συνάπτουν, εξ ονόματος των εθνικών αρχών εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών, τις μη δεσμευτικές συμφωνίες συνεργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 88 παράγραφος 4 της οδηγίας [] και τις κοινοποιούν σύμφωνα με την παράγραφο 6 του εν λόγω άρθρου.

Κεφάλαιο 5

Εξουσίες έρευνας

Άρθρο 32

Αιτήσεις παροχής πληροφοριών

1. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8, 11, 16 και 17, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, είτε άμεσα είτε μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης, να απαιτεί από τα ακόλουθα νομικά ή φυσικά πρόσωπα να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων που του ανατίθενται από τον παρόντα κανονισμό:
 - α) τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2·
 - β) τους υπαλλήλους των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2·
 - γ) τρίτους στους οποίους οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 έχουν αναθέσει καθήκοντα ή δραστηριότητες·
2. Οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι διατάξεις περί επαγγελματικού απορρήτου δεν απαλλάσσουν τις εν λόγω οντότητες και τα πρόσωπα από την υποχρέωση παροχής αυτών των πληροφοριών. Η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών δεν θεωρείται ότι συνιστά παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου.
3. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποκτά πληροφορίες απευθείας από τις εν λόγω οντότητες και τα πρόσωπα, θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι σε θέση να αποκτά σε συνεχή βάση οιαδήποτε σχετική πληροφορία για το κεφάλαιο, τη ρευστότητα, τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που αφορούν ίδρυμα το οποίο υπόκειται στις εξουσίες του εξυγίανσης και η οποία έχει ουσιώδη συνάφεια για τους σκοπούς της εξυγίανσης.
5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, οι αρμόδιες αρχές και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης δύναται να συντάσσουν μνημόνιο συμφωνίας με διαδικασία που αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών.
6. Οι αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της ΕΚΤ, και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης προκειμένου να εξακριβώσουν εάν ορισμένες ή όλες οι πληροφορίες που ζητούνται είναι ήδη διαθέσιμες. Σε περίπτωση που οι εν λόγω πληροφορίες είναι διαθέσιμες, οι αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της ΕΚΤ, ή οι εθνικές αρχές εξυγίανσης παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 33

Γενικές έρευνες

1. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8, 11, 16 και 17, και με την επιφύλαξη των τυχόν άλλων όρων που καθορίζονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργεί έρευνες

σχετικά με τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 τα οποία είναι εγκατεστημένα σε συμμετέχον κράτος μέλος.

Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει το δικαίωμα:

- α) να αξιώνει την υποβολή εγγράφων·
 - β) να εξετάζει τα βιβλία και αρχεία των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 και να λαμβάνει αντίγραφα ή αποσπάσματα από τα εν λόγω βιβλία και αρχεία·
 - γ) να λαμβάνει γραπτές ή προφορικές εξηγήσεις από πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 ή εκπροσώπους τους ή μέλη του προσωπικού·
 - δ) να εξετάζει κάθε άλλο πρόσωπο που συναινεί να ερωτηθεί με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας·
2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 υπόκεινται σε έρευνες που δρομολογούνται με απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Όταν ένα πρόσωπο παρεμποδίζει τη διενέργεια της έρευνας, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης του συμμετέχοντος κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται οι σχετικές εγκαταστάσεις παρέχουν, σε συμφωνία με την εθνική νομοθεσία, την αναγκαία συνδρομή, περιλαμβανομένης της διευκόλυνσης της πρόσβασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης στους επαγγελματικούς χώρους των νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1, προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση των προαναφερόμενων δικαιωμάτων.

Άρθρο 34

Επιτόπιες επιθεωρήσεις

1. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8, 11, 16 και 17, και με την επιφύλαξη άλλων όρων που προβλέπονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, με την επιφύλαξη της προειδοποίησης των ενδιαφερόμενων εθνικών αρχών εξυγίανσης, να διενεργήσει όλες τις αναγκαίες επιτόπιες επιθεωρήσεις στους επαγγελματικούς χώρους των νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1. Οσάκις αυτό απαιτείται για την ορθή διενέργεια και αποτελεσματικότητα της επιθεώρησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργήσει επιτόπια επιθεώρηση χωρίς προειδοποίηση προς τα εν λόγω νομικά πρόσωπα.
2. Οι υπάλληλοι του Συμβουλίου Εξυγίανσης και άλλα πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από αυτό για τη διεξαγωγή επιτόπιας επιθεώρησης μπορούν να εισέρχονται σε οιοσδήποτε επαγγελματικές εγκαταστάσεις και χώρους των νομικών προσώπων που αποτελούν αντικείμενο απόφασης έρευνας η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 2 και διαθέτουν όλες τις εξουσίες που ορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1.
3. Τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 υπόκεινται σε επιτόπιες επιθεωρήσεις που δρομολογούνται με απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
4. Οι υπάλληλοι και τα λοιπά συνοδεύοντα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα ή διορισμένα από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των κρατών μελών στα οποία πρόκειται να διεξαχθεί η επιθεώρηση συνεπικουρούν ενεργά, υπό την εποπτεία και

τον συντονισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τους υπαλλήλους του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τα λοιπά εξουσιοδοτημένα από αυτό πρόσωπα. Για τον σκοπό αυτό, διαθέτουν τις εξουσίες που ορίζονται στην παράγραφο 2. Οι υπάλληλοι των εθνικών αρχών εξυγίανσης των οικείων συμμετεχόντων κρατών μελών έχουν επίσης το δικαίωμα να συμμετέχουν στις επιτόπιες επιθεωρήσεις.

5. Στην περίπτωση που υπάλληλοι και άλλα συνοδεύοντα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα ή διορισμένα από το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαπιστώνουν ότι κάποιο πρόσωπο αντιτίθεται σε επιθεώρηση που έχει διαταχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης των οικείων συμμετεχόντων κρατών μελών τους παρέχουν την αναγκαία συνδρομή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την επιθεώρηση, η εν λόγω συνδρομή περιλαμβάνει τη σφράγιση επαγγελματικών χώρων και βιβλίων ή αρχείων. Εάν οι σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης δεν διαθέτουν αυτή την εξουσία, χρησιμοποιούν την εξουσία τους για να ζητήσουν την αναγκαία συνδρομή άλλων εθνικών αρχών εξυγίανσης.

Άρθρο 35

Άδεια από δικαστική αρχή

1. Εάν, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες, απαιτείται άδεια δικαστικής αρχής για την επιτόπια επιθεώρηση που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2 ή για τη συνδρομή που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 5, ζητείται η άδεια αυτή.
2. Όταν ζητείται η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η εθνική δικαστική αρχή ελέγχει τη γνησιότητα της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης, καθώς και κατά πόσον τα σχεδιαζόμενα αναγκαστικά μέτρα δεν είναι ούτε αυθαίρετα ούτε υπερβολικά σε σχέση με το αντικείμενο της επιθεώρησης. Κατά τον έλεγχο της αναλογικότητας των εν λόγω αναγκαστικών μέτρων, η εθνική δικαστική αρχή μπορεί να ζητήσει λεπτομερείς εξηγήσεις από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ιδίως τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποπετεύεται ότι έχει διαπραχθεί παράβαση των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 26 και τη σοβαρότητα της εικαζόμενης παράβασης, καθώς και τη φύση της συμμετοχής του προσώπου στο οποίο επιβάλλονται τα αναγκαστικά μέτρα. Ωστόσο, η εθνική δικαστική αρχή του κράτους μέλους δεν επανεξετάζει την αναγκαιότητα διεξαγωγής της επιθεώρησης, ούτε ζητεί να της παρασχεθούν οι πληροφορίες του φακέλου του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Η νομιμότητα της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης υπόκειται αποκλειστικά σε επανεξέταση από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κεφάλαιο 6

Εξουσίες επιβολής κυρώσεων

Άρθρο 36

Πρόστιμα

1. Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαπιστώσει ότι οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 έχει διαπράξει εκ προθέσεως ή εξ αμελείας μια από τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει εντολή στην οικεία εθνική αρχή

εξυγίανσης να επιβάλει πρόστιμο σε βάρος της σχετικής οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 σύμφωνα με την οδηγία [].

Παράβαση από τέτοια οντότητα θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως εάν δεν υπάρχουν αντικειμενικοί παράγοντες που να αποδεικνύουν ότι η οντότητα ή τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη της ενήργησαν εσκεμμένως προκειμένου να διαπράξουν την παράβαση.

2. Τα πρόστιμα μπορούν να επιβάλλονται σε οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 για τις ακόλουθες παραβάσεις:
 - α) όταν δεν παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 32·
 - β) όταν δεν υποβάλλονται σε γενική έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 33 ή σε επιτόπιες επιθεωρήσεις και δεν παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 32·
 - γ) όταν δεν εισφέρουν στο ταμείο εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 66 ή 67·
 - δ) όταν δεν συμμορφώνονται με την απόφαση που τους απευθύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 24.
3. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης δημοσιεύουν τα πρόστιμα που επιβάλλουν σύμφωνα με την παράγραφο 1. Όταν η δημοσίευση θα μπορούσε να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης δημοσιεύουν την κύρωση χωρίς να αποκαλύπτουν την ταυτότητα των μερών.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές απευθυνόμενες προς τις εθνικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με την εφαρμογή των προστίμων και των περιοδικών χρηματικών ποινών, με σκοπό την καθιέρωση συνεκτικών, αποδοτικών και αποτελεσματικών πρακτικών και τη διασφάλιση της κοινής, ομοιόμορφης και συνεπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 37

Περιοδικές χρηματικές ποινές

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει εντολή στην οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης να επιβάλει περιοδική χρηματική ποινή όσον αφορά τη σχετική οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 σύμφωνα με την οδηγία [] προκειμένου να υποχρεώσει:
 - α) πιστωτικό ίδρυμα να συμμορφωθεί με απόφαση που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 32·
 - β) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 να παράσχει πλήρεις πληροφορίες οι οποίες έχουν απαιτηθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο·
 - γ) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 να υποβληθεί σε έρευνα και ειδικότερα να παράσχει πλήρη αρχεία, δεδομένα, διαδικασίες ή οιοδήποτε άλλο απαιτούμενο υλικό, καθώς και να συμπληρώσει και να διορθώσει άλλες πληροφορίες που παρέχονται κατά τη διάρκεια έρευνας που έχει κινηθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο·
 - δ) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 να υποβληθεί σε επιτόπια επιθεώρηση που έχει διαταχθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο.

2. Η περιοδική χρηματική ποινή είναι αποτελεσματική και αναλογική. Η περιοδική χρηματική ποινή επιβάλλεται σε καθημερινή βάση έως ότου το πιστωτικό ίδρυμα ή το εμπλεκόμενο πρόσωπο συμμορφωθεί με τις σχετικές αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ).
3. Η περιοδική χρηματική ποινή μπορεί να επιβάλλεται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης

Άρθρο 38

Νομικό καθεστώς

1. Ιδρύεται Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο είναι οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ειδική δομή αντίστοιχη με τα καθήκοντά του. Διαθέτει νομική προσωπικότητα.
2. Το Συμβούλιο έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα με βάση την εθνική νομοθεσία. Ειδικότερα, το Συμβούλιο μπορεί να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπείται από τον εκτελεστικό του διευθυντή.

Άρθρο 39

Σύνθεση

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαρτίζεται από:
 - α) τον εκτελεστικό διευθυντή·
 - β) τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή·
 - γ) ένα μέλος που διορίζεται από την Επιτροπή·
 - δ) ένα μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ·
 - ε) ένα μέλος που διορίζεται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, το οποίο εκπροσωπεί την εθνική αρχή εξυγίανσης.
2. Η θητεία του εκτελεστικού διευθυντή, του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή και των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ είναι πενταετής. Με την επιφύλαξη του άρθρου 53 παράγραφος 6, η θητεία αυτή δεν μπορεί να ανανεωθεί.
3. Η διοικητική και διαχειριστική δομή του Συμβουλίου Εξυγίανσης περιλαμβάνει:
 - α) σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 47·
 - β) εκτελεστική σύνοδο του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 51·
 - γ) εκτελεστικό διευθυντή, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 53.

Άρθρο 40

Συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενεργεί σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο, και ιδίως με τις αποφάσεις της Επιτροπής που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 41

Υποχρέωση λογοδοσίας

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.
3. Ο εκτελεστικός διευθυντής παρουσιάζει δημοσίως την εν λόγω έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
4. Κατόπιν αιτήσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής συμμετέχει σε ακρόαση για την εκτέλεση των καθηκόντων εξυγίανσης ενώπιον των αρμόδιων επιτροπών του Κοινοβουλίου.
5. Ο εκτελεστικός διευθυντής μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου, να συμμετάσχει σε ακρόαση για την εκτέλεση των καθηκόντων εξυγίανσης ενώπιον του Συμβουλίου.
6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαντά προφορικά ή γραπτώς στις ερωτήσεις που του απευθύνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, σύμφωνα με τις δικές του διαδικασίες, παρουσία εκπροσώπων από οποιαδήποτε συμμετέχοντα κράτη μέλη το νόμισμα των οποίων δεν είναι το ευρώ.
7. Κατόπιν αιτήσεως, ο εκτελεστικός διευθυντής πραγματοποιεί, κεκλεισμένων των θυρών, απόρρητες προφορικές συζητήσεις με τον πρόεδρο και τους αντιπροέδρους της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν οι εν λόγω συζητήσεις απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βάσει της Συνθήκης. Μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Εξυγίανσης συνάπτεται συμφωνία για τις λεπτομέρειες της διοργάνωσης των συζητήσεων αυτών, ώστε να εξασφαλίζεται πλήρως το απόρρητο σύμφωνα με τις υποχρεώσεις περί απορρήτου που επιβάλλονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης ως αρμόδια αρχή δυνάμει της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης.
8. Κατά τη διάρκεια ερευνών από το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεργάζεται με το Κοινοβούλιο, με την επιφύλαξη της ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και το Κοινοβούλιο συνάπτουν τους κατάλληλους διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες που αφορούν την άσκηση της δημοκρατικής λογοδοσίας και της εποπτείας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης με τον παρόντα κανονισμό. Οι διακανονισμοί αυτοί καλύπτουν, μεταξύ άλλων, την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συνεργασία σε έρευνες και την ενημέρωση για τη διαδικασία επιλογής του εκτελεστικού διευθυντή.

Άρθρο 42

Εθνικά κοινοβούλια

1. Λόγω των ειδικών καθηκόντων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών, με δικές τους διαδικασίες, μπορούν να ζητούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης να απαντήσει γραπτώς σε τυχόν παρατηρήσεις ή ερωτήματα που του υποβάλλουν σχετικά με τα καθήκοντα που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης με τον παρόντα κανονισμό.
2. Το εθνικό κοινοβούλιο ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους μπορεί να καλέσει τον εκτελεστικό διευθυντή να συμμετάσχει σε ανταλλαγή απόψεων με αντικείμενο την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος από κοινού με εκπρόσωπο της εθνικής αρχής εξυγίανσης.
3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την υποχρέωση λογοδοσίας των εθνικών αρχών εξυγίανσης ενώπιον των εθνικών κοινοβουλίων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για την εκτέλεση καθηκόντων που δεν ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης ή στην Επιτροπή με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 43

Ανεξαρτησία

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ενεργούν ανεξάρτητα και σύμφωνα με το γενικό συμφέρον.
2. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 2 ενεργούν ανεξάρτητα και αντικειμενικά προς το συμφέρον της Ένωσης συνολικά και δεν επιτρέπεται να ζητούν ούτε να λαμβάνουν οδηγίες από τα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από την κυβέρνηση οποιουδήποτε κράτους μέλους ή από οποιονδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα.

Άρθρο 44

Έδρα

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την έδρα του στις Βρυξέλλες (Βέλγιο).

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 45

Συμμετοχή στις συνόδους ολομέλειας

Όλα τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης συμμετέχουν στις συνόδους της ολομέλειας.

1. Κατά τη σύνοδο ολομέλειας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης:

- α) εγκρίνει, έως τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους, το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του για το επόμενο έτος σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1, με βάση σχέδιο που υποβάλλει ο εκτελεστικός διευθυντής και το διαβιβάζει προς ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα·
- β) εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2·
- γ) αποφασίζει σχετικά με τον εκούσιο δανεισμό μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 68, την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 72 και την δανειοδότηση του συστήματος εγγύησης καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 73·
- δ) εγκρίνει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων σχετικά με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 42. Η έκθεση αυτή περιέχει λεπτομερείς εξηγήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού·
- ε) θεσπίζει τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 61·
- στ) εγκρίνει στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης, ανάλογη προς τους κινδύνους απάτης, λαμβάνοντας υπόψη το κόστος και τα οφέλη των μέτρων που θα εφαρμοστούν·
- ζ) θεσπίζει κανόνες πρόληψης και διαχείρισης των συγκρούσεων συμφερόντων για τα μέλη του·
- η) εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό του·
- θ) σύμφωνα με την παράγραφο 2, ασκεί, όσον αφορά το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τις εξουσίες, οι οποίες ανατίθενται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, δυνάμει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, και στην αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή, δυνάμει του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό²⁵ («εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής»);
- ι) εκδίδει κατάλληλους εκτελεστικούς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων·
- ια) διορίζει υπόλογο, δυνάμει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, ο οποίος λειτουργεί υπό καθεστώς ανεξαρτησίας κατά την άσκηση των καθηκόντων του·
- ιβ) διασφαλίζει ότι δίδεται η αρμόζουσα συνέχεια στα πορίσματα και τις συστάσεις που προκύπτουν από τις εσωτερικές ή εξωτερικές εκθέσεις ελέγχου

και αξιολογήσεις, καθώς και από τις έρευνες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)·

ιγ) λαμβάνει όλες τις αποφάσεις σχετικά με τη δημιουργία και, εφόσον χρειάζεται, την τροποποίηση των εσωτερικών δομών του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

2. Κατά τη σύνοδο ολομέλειας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, απόφαση, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του άρθρου 6 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, με την οποία αναθέτει στον εκτελεστικό διευθυντή τις σχετικές εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η ανάθεση εξουσιών μπορεί να ανασταλεί. Ο εκτελεστικός διευθυντής έχει το δικαίωμα να μεταβιβάζει περαιτέρω τις εξουσίες αυτές.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας μπορεί, όταν το επιβάλλουν εξαιρετικές συνθήκες, να αποφασίσει να αναστείλει προσωρινά την ανάθεση των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής στον εκτελεστικό διευθυντή και των εξουσιών τις οποίες έχει μεταβιβάσει ο εκτελεστικός διευθυντής, και να ασκεί το ίδιο τις εν λόγω εξουσίες ή να τις αναθέσει σε μέλος του ή σε μέλος του προσωπικού, πλην του εκτελεστικού διευθυντή.

Άρθρο 47

Συνεδρίαση της συνόδου ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής συγκαλεί συνεδριάσεις της συνόδου ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
2. Το Συμβούλιο σε σύνοδο ολομέλειας πραγματοποιεί τουλάχιστον δύο τακτικές συνεδριάσεις ετησίως. Επιπλέον, συνεδριάζει με πρωτοβουλία του εκτελεστικού διευθυντή, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως του ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών του.
3. Το Συμβούλιο στη σύνοδο της ολομέλειας μπορεί να προσκαλεί παρατηρητές να παραστούν στις συνεδριάσεις του σε βάση ad hoc.
4. Το Συμβούλιο παρέχει υπηρεσίες γραμματείας στη σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου.

Άρθρο 48

Διαδικασία λήψης αποφάσεων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειας, λαμβάνει τις αποφάσεις του με απλή πλειοψηφία των μελών του. Ωστόσο, οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 στοιχείο γ) λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του.
2. Ο εκτελεστικός διευθυντής συμμετέχει στην ψηφοφορία.
3. Το Συμβούλιο εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό του. Ο εσωτερικός κανονισμός καθορίζει τις λεπτομερέστερες ρυθμίσεις για τις ψηφοφορίες, ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα μέλος μπορεί να ενεργεί για λογαριασμό άλλου, καθώς και τους κανόνες περί απαρτίας, κατά περίπτωση.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 49

Συμμετοχή στις εκτελεστικές συνόδους

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ) συμμετέχουν στις εκτελεστικές συνόδους του Συμβουλίου.
2. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης συσκέπτεται για οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 ή για όμιλο οντοτήτων εγκατεστημένο σε ένα μόνο συμμετέχον κράτος μέλος, το μέλος που έχει διοριστεί από το εν λόγω κράτος μέλος συμμετέχει επίσης στις συσκέψεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφοι 1 και 3.
3. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης συσκέπτεται για έναν διασυνοριακό όμιλο, το μέλος που έχει διοριστεί από το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τα μέλη που έχουν διοριστεί από τα κράτη μέλη, στα οποία είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική ή μια οντότητα που καλύπτεται από ενοποιημένη εποπτεία, συμμετέχουν στις συσκέψεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφοι 2 και 3.

Άρθρο 50

Καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, επικουρείται από εκτελεστική σύνοδο του Συμβουλίου.
2. Το Συμβούλιο, στην εκτελεστική σύνοδό του:
 - α) προετοιμάζει τις αποφάσεις που θεσπίζονται από το Συμβούλιο στη σύνοδο της ολομέλειάς του·
 - β) λαμβάνει όλες τις αποφάσεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.Σε αυτές περιλαμβάνονται:
 - (i) η παροχή στην Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, κάθε σχετικής πληροφορίας που επιτρέπει στην Επιτροπή να αξιολογεί και να λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 6,
 - (ii) η λήψη απόφασης σχετικά με το μέρος ΙΙ του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το Ταμείο.
3. Εφόσον αυτό απαιτείται, σε επείγουσες περιπτώσεις, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική του σύνοδο, μπορεί να λαμβάνει ορισμένες προσωρινές αποφάσεις εξ ονόματος του Συμβουλίου στη σύνοδο ολομέλειας, ιδίως για θέματα διοικητικής διαχείρισης, μεταξύ άλλων και για δημοσιονομικά θέματα.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική του σύνοδο, συνεδριάζει με πρωτοβουλία του εκτελεστικού διευθυντή ή κατόπιν αιτήσεως των μελών του.

5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο της ολομελείας του, θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου στην εκτελεστική του σύνοδο.

Άρθρο 51

Λήψη αποφάσεων

1. Όταν συσκέπτεται για μεμονωμένη οντότητα ή για όμιλο εγκατεστημένο σε ένα μόνο συμμετέχον κράτος μέλος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει τις αποφάσεις του στις εκτελεστικές συνόδους με απλή πλειοψηφία των συμμετεχόντων μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του εκτελεστικού διευθυντή.
2. Όταν συσκέπτεται για έναν διασυννοριακό όμιλο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει τις αποφάσεις του στις εκτελεστικές συνόδους με απλή πλειοψηφία των συμμετεχόντων μελών. Τα μέλη του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 2 και το μέλος που έχει διοριστεί από το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, έχουν μία ψήφο έκαστο. Τα άλλα συμμετέχοντα μέλη έχουν έκαστο δικαίωμα ψήφου ίσο με κλάσμα μίας ψήφου διαιρούμενης με τον αριθμό των εθνικών αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένη θυγατρική ή οντότητα που καλύπτεται από ενοποιημένη εποπτεία. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του εκτελεστικού διευθυντή.
3. Έως ότου επιτευχθεί ο στόχος για το επίπεδο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 65, ένα μέλος που έχει διοριστεί από κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει τη διενέργεια μίας περαιτέρω σύσκεψης του Συμβουλίου Εξυγίανσης, όταν η συζητούμενη απόφαση προσκρούει στις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του εν λόγω κράτους μέλους.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό για τις εκτελεστικές συνόδους του.

Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του συγκαλούνται από τον εκτελεστικό διευθυντή με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως δύο μελών και διεξάγονται υπό την προεδρία του εκτελεστικού διευθυντή. Το Συμβούλιο μπορεί να προσκαλεί παρατηρητές να παραστούν στις εκτελεστικές συνόδους του σε βάση ad hoc.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άρθρο 52

Διορισμός και καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διευθύνεται από εκτελεστικό διευθυντή πλήρους απασχόλησης, ο οποίος δεν κατέχει αξιώματα σε εθνικό επίπεδο.
2. Ο Εκτελεστικός Διευθυντής είναι αρμόδιος για τα εξής:
 - α) προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου, κατά τις συνόδους ολομελείας και κατά τις εκτελεστικές συνόδους, καθώς και σύγκληση και διεξαγωγή των συνεδριάσεών του υπό την προεδρία του·
 - β) όλα τα θέματα προσωπικού·

- γ) θέματα που αφορούν την τρέχουσα διαχείριση·
 - δ) εκτέλεση του προϋπολογισμού του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 3·
 - ε) διοίκηση του Συμβουλίου·
 - στ) υλοποίηση του ετήσιου προγράμματος εργασίας του Συμβουλίου·
 - ζ) κάθε έτος ο εκτελεστικός διευθυντής συντάσσει σχέδιο έκθεσης, η οποία περιλαμβάνει μία ενότητα για τις δραστηριότητες εξυγίανσης του Συμβουλίου και μία για τα οικονομικά και διοικητικά θέματα.
3. Ο εκτελεστικός διευθυντής επικουρείται από αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή.
- Ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής ασκεί τα καθήκοντα του εκτελεστικού διευθυντή κατά την απουσία του.
4. Ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής διορίζονται με κριτήριο τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις για τραπεζικά και χρηματοπιστωτικά θέματα, την πείρα σχετικά με την εποπτεία και ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα.
5. Μετά από ακρόαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, η Επιτροπή προτείνει κατάλογο υποψηφίων στο Συμβούλιο για τον διορισμό του εκτελεστικού διευθυντή και του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή. Το Συμβούλιο διορίζει τον εκτελεστικό διευθυντή και τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή μετά από ακρόαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
6. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 40 παράγραφος 2, η θητεία του πρώτου αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή που διορίζεται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού είναι τριετής· η θητεία αυτή μπορεί να ανανεωθεί μία φορά για διάστημα πέντε ετών. Ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους έως τον διορισμό των διαδόχων τους.
7. Ο εκτελεστικός διευθυντής ή ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής των οποίων η θητεία έχει παραταθεί δεν συμμετέχουν σε άλλη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση στο τέλος της συνολικής περιόδου.
8. Εάν ο εκτελεστικός διευθυντής ή ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής δεν πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων τους ή έχουν κριθεί ένοχοι για σοβαρό παράπτωμα, το Συμβούλιο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από ακρόαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να παύσει τον εκτελεστικό διευθυντή ή τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή από τα καθήκοντά του.

Άρθρο 53

Ανεξαρτησία

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Όταν συμμετέχουν στις συζητήσεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής δεν επιτρέπεται να ζητούν ούτε να λαμβάνουν οδηγίες από

τα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης, αλλά εκφράζουν τη γνώμη τους και ψηφίζουν ανεξάρτητα. Στις εν λόγω συζητήσεις και διαδικασίες λήψης αποφάσεων ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής δεν τελεί υπό τον έλεγχο του εκτελεστικού διευθυντή.

2. Ούτε τα κράτη μέλη ούτε οποιοσδήποτε άλλος δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας επιτρέπεται να επιδιώκουν να επηρεάσουν τον εκτελεστικό διευθυντή και τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.
3. Σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 78 παράγραφος 6, ο εκτελεστικός διευθυντής και ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής, μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία, εξακολουθούν να δεσμεύονται από την υποχρέωση να συμπεριφέρονται με ακεραιότητα και διακριτικότητα σε σχέση με την αποδοχή ορισμένων θέσεων ή ευεργετημάτων.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 54

Πόροι

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναλαμβάνει να διαθέσει τους αναγκαίους χρηματικούς και ανθρώπινους πόρους για την άσκηση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 55

Προϋπολογισμός

1. Για κάθε οικονομικό έτος, που αντιστοιχεί στο ημερολογιακό έτος, καταρτίζονται και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του προβλέψεις για όλα τα έσοδα και τις δαπάνες του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
2. Ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης πρέπει να είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.
3. Ο προϋπολογισμός απαρτίζεται από δύο μέρη: το Μέρος I για τη διοίκηση του Συμβουλίου και το Μέρος II για το Ταμείο.

Άρθρο 56

Μέρος I του προϋπολογισμού για τη διοίκηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Τα έσοδα του μέρους I του προϋπολογισμού προέρχονται από τις ετήσιες εισφορές που είναι αναγκαίες για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α).

2. Οι δαπάνες του μέρους I του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, τις δαπάνες προσωπικού, τις αμοιβές, τις διοικητικές δαπάνες, τις δαπάνες υποδομής, τις δαπάνες επαγγελματικής επιμόρφωσης και τις λειτουργικές δαπάνες.

Άρθρο 57

Μέρος II του προϋπολογισμού για το Ταμείο

1. Τα έσοδα του μέρους II του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) εισφορές που καταβάλλονται από τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 62, πλην της ετήσιας εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
 - β) δάνεια που λαμβάνονται από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 1·
 - γ) δάνεια που λαμβάνονται από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σύμφωνα με το άρθρο 69·
 - δ) αποδόσεις από τις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις των ποσών που έχει στην κατοχή του το Ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 70.
2. Οι δαπάνες του μέρους II του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) δαπάνες για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 71·
 - β) επενδύσεις σύμφωνα με το άρθρο 70·
 - γ) τόκους που καταβάλλονται για τα δάνεια που έχουν ληφθεί από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 1·
 - δ) τόκους που καταβάλλονται για τα δάνεια που έχουν ληφθεί από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σύμφωνα με το άρθρο 69.

Άρθρο 58

Κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού

1. Έως τις 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει εκτίμηση των εσόδων και δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το επόμενο οικονομικό έτος και τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, προς έγκριση, το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους.
2. Ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης εγκρίνεται από τη σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης βάσει της κατάστασης προβλέψεων. Εφόσον κριθεί αναγκαίο, αναπροσαρμόζεται δεόντως.
3. Ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης εκτελείται από τον εκτελεστικό διευθυντή.

Άρθρο 59

Λογιστικοί και λοιποί έλεγχοι

1. Στο Συμβούλιο Εξυγίανσης δημιουργείται σύστημα εσωτερικού ελέγχου, ο οποίος πρέπει να ασκείται τηρώντας τα σχετικά διεθνή πρότυπα. Ο εσωτερικός ελεγκτής,

που διορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, είναι υπεύθυνος έναντι αυτού για την εξακρίβωση της ορθής λειτουργίας των συστημάτων και διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού του Συμβουλίου.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής συμβουλεύει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ως προς την αντιμετώπιση των κινδύνων, διατυπώνοντας ανεξάρτητα τη γνώμη του σχετικά με την ποιότητα των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εκδίδοντας συστάσεις για τη βελτίωση των όρων εκτέλεσης των πράξεων και για την προώθηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.
3. Η ευθύνη για την εφαρμογή συστημάτων και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου που είναι κατάλληλα για την εκτέλεση των καθηκόντων του βαρύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 60

Απόδοση λογαριασμών και απαλλαγή

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής ενεργεί ως διατάκτης.
2. Έως την 1η Μαρτίου του επόμενου οικονομικού έτους, ο υπόλογος του Συμβουλίου Εξυγίανσης διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς στο Ελεγκτικό Συνέδριο.
3. Έως τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το προηγούμενο οικονομικό έτος.
4. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τους προσωρινούς λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει με δική του ευθύνη τους οριστικούς λογαριασμούς και τους διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειάς του προς έγκριση.
5. Έως την 1η Ιουλίου μετά τη λήξη κάθε οικονομικού έτους, ο εκτελεστικός διευθυντής διαβιβάζει τους οριστικούς λογαριασμούς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.
6. Ο εκτελεστικός διευθυντής αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του έως τις 30 Σεπτεμβρίου.
7. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έως τις 15 Νοεμβρίου του επόμενου έτους.
8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, απαλλάσσει τον εκτελεστικό διευθυντή από την ευθύνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.
9. Ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν αιτήσεως του τελευταίου, κάθε πληροφορία που απαιτείται όσον αφορά τους λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 61

Δημοσιονομικοί κανόνες

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ένωσης και την Επιτροπή, θεσπίζει εσωτερικές δημοσιονομικές διατάξεις, οι οποίες καθορίζουν ιδίως τη διαδικασία κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού του.

Στο βαθμό που αυτό συμβιβάζεται με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του Συμβουλίου Εξυγίανσης, οι δημοσιονομικές διατάξεις βασίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό πλαίσιο ο οποίος εκδίδεται για οργανισμούς που δημιουργούνται δυνάμει της ΣΛΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 208 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης²⁶.

Άρθρο 62

Εισφορές

1. Οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 συνεισφέρουν στον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τις εισφορές που εκδίδονται βάσει της παραγράφου 5. Οι εισφορές περιλαμβάνουν τα εξής:
 - α) ετήσιες εισφορές που απαιτούνται για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών·
 - β) ετήσιες εκ των προτέρων εισφορές, οι οποίες απαιτούνται για την επίτευξη του επιπέδου-στόχου χρηματοδότησης του Ταμείου που αναφέρεται στο άρθρο 65 και υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 66·
 - γ) έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές, που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 67.
2. Τα ποσά των εισφορών καθορίζονται σε τέτοιο επίπεδο ώστε να διασφαλίζεται ότι τα έσοδα από αυτές επαρκούν καταρχήν για να ισοσκελίζεται κάθε έτος ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης και να εκτελούνται οι αποστολές του Ταμείου.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει, σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5, τις εισφορές που οφείλονται από κάθε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, με απόφαση που απευθύνεται στην ενδιαφερόμενη οντότητα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει κανόνες διαδικασίας, υποβολής εκθέσεων και λοιπούς κανόνες, που εξασφαλίζουν ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και έγκαιρα.
4. Τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τις εισφορές σύμφωνα με το άρθρο 82, προκειμένου:
 - α) να καθορίζει τον τύπο των εισφορών και τους λόγους για τους οποίους οφείλονται, τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το ποσό των εισφορών, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καταβάλλονται·
 - β) να εξειδικεύει τους κανόνες καταχώρισης, λογιστικής, υποβολής εκθέσεων και τους λοιπούς κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 οι οποίοι είναι αναγκαίοι για να διασφαλίζεται ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και έγκαιρα·

²⁶

EE L 298 της 26.10.2012, σ. 1.

- γ) να καθορίζει το σύστημα εισφορών για τα ιδρύματα τα οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας μετά τη στιγμή που το Ταμείο έχει φθάσει στο επίπεδο στόχου·
- δ) να καθορίζει τις ετήσιες εισφορές που απαιτούνται για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης προτού καταστεί πλήρως λειτουργικό.

Άρθρο 63

Μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης

1. Για να διευκολυνθεί η καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999, το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσχωρεί, μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την ημέρα που τέθηκε σε λειτουργία, στη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και θεσπίζει τις κατάλληλες διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλο το προσωπικό του Συμβουλίου, χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της συμφωνίας αυτής.
2. Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την εξουσία ελέγχου, βάσει παραστατικών και επιτόπιου ελέγχου, επί των δικαιούχων, εργολάβων και υπεργολάβων που έλαβαν κονδύλια της Ένωσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
3. Η OLAF μπορεί να διενεργεί έρευνες, συμπεριλαμβανομένων επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, με σκοπό να διαπιστωθεί αν υπάρχει απάτη, διαφθορά ή άλλη παράνομη ενέργεια εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε σχέση με σύμβαση που χρηματοδοτείται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 και στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96.

Κεφάλαιο 2

Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης Τραπεζών

ΤΜΗΜΑ Ι

ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Άρθρο 64

Γενικές διατάξεις

1. Ιδρύεται Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης Τραπεζών.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί το Ταμείο μόνο για να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης που ορίζονται στο μέρος II, τίτλος Ι και σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις αρχές που διέπουν την εξυγίανση, που περιλαμβάνονται στα άρθρα 12 και 13. Σε καμία περίπτωση δεν ευθύνεται ο προϋπολογισμός της Ένωσης για έξοδα ή ζημιές του Ταμείου.

3. Ιδιοκτήτης του Ταμείου είναι το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 65

Επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης

1. Εντός περιόδου το πολύ 10 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/EK.
2. Κατά την αρχική χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι εισφορές στο Ταμείο που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 66 και εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 62 κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά, έως ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος, εκτός εάν, ανάλογα με τις περιστάσεις, μπορεί να επισπευσθεί η καταβολή τους, λαμβανομένων υπόψη των ευνοϊκών συνθηκών της αγοράς ή των αναγκών χρηματοδότησης.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να παρατείνει την αρχική χρονική περίοδο για διάστημα το πολύ τεσσάρων ετών στην περίπτωση που το Ταμείο προβεί σε σωρευτικές εκταμιεύσεις που υπερβαίνουν το 0,5 % του συνολικού ποσού που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
4. Εάν, μετά την αρχική χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα μειωθούν κάτω του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην παράγραφο 1, εισπράττονται εισφορές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 66 έως ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Όταν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα είναι κατώτερα από το ήμισυ του επιπέδου-στόχου, οι ετήσιες εισφορές δεν μπορεί να είναι κατώτερες από το ένα τέταρτο του επιπέδου-στόχου.
5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 82 για να διευκρινίσει τα εξής:
 - α) τα κριτήρια για την χρονική κατανομή των εισφορών στο Ταμείο που υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2·
 - β) τις περιστάσεις υπό τις οποίες η καταβολή των εισφορών είναι δυνατό να επισπευσθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2·
 - γ) τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του αριθμού των ετών παράτασης της αρχικής περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με την παράγραφο 3·
 - δ) τα κριτήρια για τον καθορισμό των ετήσιων εισφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 66

Εισφορές εκ των προτέρων

1. Η ατομική εισφορά κάθε ιδρύματος εισπράττεται τουλάχιστον ετησίως και υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεών του, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Προσαρμόζεται ανάλογα με το προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 94 παράγραφος 7 της οδηγίας [].

2. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος χρηματοδότησης που καθορίζεται στο άρθρο 65, μπορεί να περιλαμβάνουν αναλήψεις πληρωμών οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, στην απόλυτη διάθεση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και προοριζόμενα για αποκλειστική χρήση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 71 παράγραφος 1. Το μερίδιο των εν λόγω αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών δεν υπερβαίνει το 30% του συνολικού ποσού των εισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 82 για να διευκρινίσει τα εξής:
 - α) τη μέθοδο υπολογισμού των ατομικών εισφορών που αναφέρονται στην παράγραφο 1·
 - β) την ποιότητα των εξασφαλίσεων που καλύπτουν τις αναλήψεις πληρωμών της παραγράφου 2·
 - γ) τα κριτήρια υπολογισμού του μεριδίου των αναλήψεων πληρωμών που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 67

Έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές

1. Εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα δεν επαρκούν για την κάλυψη των ζημιών, δαπανών ή άλλων εξόδων τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συγκεντρώνει σύμφωνα με το άρθρο 62 έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών, προκειμένου να καλυφθούν τα επιπλέον ποσά. Οι εν λόγω έκτακτες εισφορές κατανέμονται μεταξύ των ιδρυμάτων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 66.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να απαλλάξει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, ένα ίδρυμα από την υποχρέωση να καταβάλει εκ των υστέρων εισφορές σύμφωνα με την παράγραφο 1, εάν το άθροισμα των πληρωμών που αναφέρονται στο άρθρο 66 και στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου θα έθετε σε κίνδυνο τον διακανονισμό των απαιτήσεων άλλων πιστωτών από το εν λόγω ίδρυμα. Η απαλλαγή αυτή δεν παραχωρείται για περίοδο μεγαλύτερη των 6 μηνών, αλλά μπορεί να ανανεωθεί κατόπιν αιτήσεως του ιδρύματος.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 82 για τον καθορισμό των περιστάσεων και προϋποθέσεων, υπό τις οποίες μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ενδέχεται να απαλλαγεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από τις εκ των υστέρων εισφορές κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Άρθρο 68

Εκούσιος δανεισμός μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να υποβάλει αίτηση για να δανειστεί για το Ταμείο από όλες τις άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, στην περίπτωση που:
 - α) τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 66 δεν αρκούν για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου,
 - β) δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στις έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 67,
 - γ) δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στα εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 69 υπό εύλογους όρους.
2. Οι εν λόγω χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης αποφασίζουν επί του αιτήματος αυτού σύμφωνα με το άρθρο 97 της οδηγίας []. Οι όροι του δανεισμού υπόκεινται στους όρους του άρθρου 97 παράγραφος 3 στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας [].

Άρθρο 69

Εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συνομολογεί για το Ταμείο δάνεια ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, εάν στα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 66 και 67 δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση ή εάν αυτά δεν αρκούν για την κάλυψη των εξόδων που συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου.
2. Ο δανεισμός ή οι άλλες μορφές στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να καλυφθούν πλήρως σύμφωνα με το άρθρο 62 έως τη λήξη του δανείου.
3. Τα έξοδα που συνεπάγεται η χρήση των δανειοληπτικών πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, πρέπει να βαρύνουν το ίδιο το Συμβούλιο Εξυγίανσης και όχι τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Άρθρο 70

Επενδύσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διοικεί το Ταμείο και μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να εκτελεί ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διοίκηση του Ταμείου.
2. Τα ποσά που εισπράττονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση ή από μεταβατικό ίδρυμα, οι τόκοι και άλλα κέρδη επί των επενδύσεων και οποιαδήποτε άλλα κέρδη είναι προς όφελος μόνο του Ταμείου.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης επενδύει τα ποσά που βρίσκονται στην κατοχή του Ταμείου σε χρεόγραφα των συμμετεχόντων κρατών μελών ή διακυβερνητικών

οργανισμών ή σε στοιχεία ενεργητικού υψηλής ρευστότητας και υψηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης. Οι επενδύσεις πρέπει να διαφοροποιούνται επαρκώς από γεωγραφική άποψη. Η απόδοση των επενδύσεων αυτών είναι προς όφελος του Ταμείου.

4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες για τη διοίκηση του Ταμείου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 82.

ΤΜΗΜΑ 3

ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Άρθρο 71

Αποστολή του Ταμείου

1. Εντός του πλαισίου που αποφασίζεται από την Επιτροπή, κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιήσει το Ταμείο για τους ακόλουθους σκοπούς:
 - α) να εγγυάται τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του υπό εξυγίανση ιδρύματος, των θυγατρικών του, ενός μεταβατικού ιδρύματος ή ενός φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
 - β) να παρέχει δάνεια στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, στις θυγατρικές του, σε μεταβατικό ίδρυμα ή σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
 - γ) να αγοράζει περιουσιακά στοιχεία του υπό εξυγίανση ιδρύματος·
 - δ) να εισφέρει κεφάλαια σε μεταβατικό ίδρυμα ή σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
 - ε) να καταβάλει αποζημίωση στους μετόχους ή τους πιστωτές, εάν, μετά από αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 5, έχουν λάβει λιγότερα, για την εξόφληση των πιστώσεών τους, από όσα θα είχαν λάβει, κατόπιν αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 16, σε εκκαθάριση με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·
 - στ) να καταβάλει συνεισφορά στο υπό εξυγίανση ίδρυμα αντί της συνεισφοράς που θα καταβαλλόταν με την απομείωση ορισμένων πιστωτών, όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα και η αρχή εξυγίανσης αποφασίσει να εξαιρέσει ορισμένους πιστωτές από το πεδίο εφαρμογής της διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3·
 - ζ) να επιλέγει οποιονδήποτε συνδυασμό των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως στ).
2. Το Ταμείο μπορεί να χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ζ) επίσης όσον αφορά τον αγοραστή στο πλαίσιο του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων.
3. Το Ταμείο δεν χρησιμοποιείται άμεσα για την απορρόφηση των ζημιών ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή για την ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2. Στην περίπτωση που η χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης για τους

σκοπούς της παραγράφου 1 έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα να μετακυλισθεί στο Ταμείο μέρος των ζημιών ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2, εφαρμόζονται οι αρχές που διέπουν τη χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης και προβλέπονται στο άρθρο 24.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν μπορεί να διατηρεί στην κατοχή του το κεφάλαιο που έχει εισφερθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο στ) για χρονικό διάστημα άνω των 5 ετών.

Άρθρο 72

Αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σε περίπτωση εξυγίανσης ομίλου στην οποία συμμετέχουν ιδρύματα από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη

Σε περίπτωση εξυγίανσης ομίλου με τη συμμετοχή ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφενός, και ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε ένα ή περισσότερα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφετέρου, το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 98 της οδηγίας [].

Άρθρο 73

Χρήση συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης και εφόσον οι ενέργειες αυτές διασφαλίζουν ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται για τα ποσά που ορίζονται στο άρθρο 99 παράγραφοι 1 και 4 της οδηγίας [].
2. Ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα την παράγραφο 1 πληροί τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 17.
3. Πριν από τη λήψη απόφασης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, για το ποσό κατά το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 39 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας [], το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαβουλεύεται με το ενδιαφερόμενο σύστημα εγγύησης καταθέσεων, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος.
4. Σε περίπτωση που οι πόροι ενός συστήματος εγγύησης καταθέσεων δεν επαρκούν για την κάλυψη των ποσών που πρέπει να πληρωθούν στους καταθέτες και δεν είναι αμέσως διαθέσιμοι άλλοι πόροι από το οικείο συμμετέχον κράτος μέλος, το Ταμείο μπορεί να δανείσει τους αναγκαίους πόρους στο εν λόγω σύστημα εγγύησης καταθέσεων, εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι του άρθρου 10 της οδηγίας 94/19/EK.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 74

Προνόμια και ασυλίες

Το πρωτόκολλο (αριθ. 7) περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στο προσωπικό του.

Άρθρο 75

Γλώσσες

1. Ο κανονισμός αριθ. 1 του Συμβουλίου²⁷ εφαρμόζεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει σχετικά με το εσωτερικό γλωσσικό καθεστώς του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αποφασίσει ποιες από τις επίσημες γλώσσες θα πρέπει να χρησιμοποιεί κατά τη διαβίβαση εγγράφων στα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συμφωνήσει με κάθε εθνική αρχή εξυγίανσης σχετικά με τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες συντάσσονται τα έγγραφα που αποστέλλονται στις εθνικές αρχές εξυγίανσης ή λαμβάνονται από αυτές.
5. Οι μεταφραστικές υπηρεσίες που απαιτούνται για τη λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης παρέχονται από το Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 76

Προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, καθώς και οι κανόνες που θεσπίζονται με συμφωνία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, εφαρμόζονται στο προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του εκτελεστικού διευθυντή και του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συμφωνία με την Επιτροπή, εκδίδει τους κατάλληλους εκτελεστικούς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

²⁷ ΕΕ 17 της 6.10.1958, σ. 385.

Άρθρο 77

Ανταλλαγή προσωπικού

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιεί αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες ή άλλο προσωπικό που δεν έχει προσληφθεί από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας εκδίδει κατάλληλη απόφαση για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την ανταλλαγή και απόσπαση στο Συμβούλιο προσωπικού από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών και μεταξύ αυτών.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συγκροτεί εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης αποτελούμενα από προσωπικό των εθνικών αρχών εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Άρθρο 78

Ευθύνη του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Η συμβατική ευθύνη του Συμβουλίου Εξυγίανσης διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην οικεία σύμβαση.
2. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφαινεται δυνάμει τυχόν ρήτρας διαιτησίας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση που συνάπτει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
3. Στην περίπτωση της εξωσυμβατικής ευθύνης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με τις κοινές γενικές αρχές της νομοθεσίας σχετικά με την ευθύνη των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, αποκαθιστά τις ζημίες που προξενεί το ίδιο ή το προσωπικό του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και ιδίως των λειτουργιών εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων πράξεων και παραλείψεων για την υποστήριξη διαδικασίας εξυγίανσης στην αλλοδαπή.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καλύπτει την αποζημίωση στην οποία μια εθνική αρχή εξυγίανσης έχει καταδικασθεί από εθνικό δικαστήριο ή την οποία έχει, σε συμφωνία με το Συμβούλιο Εξυγίανσης, δεσμευθεί να καταβάλει βάσει εξώδικου συμβιβασμού και η οποία είναι συνέπεια πράξης ή παράλειψης της εν λόγω εθνικής αρχής εξυγίανσης στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας εξυγίανσης βάσει του παρόντος κανονισμού, εκτός εάν η εν λόγω πράξη ή παράλειψη συνιστά παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, του παρόντος κανονισμού, απόφασης της Επιτροπής ή απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή αποτελεί πρόδηλο και σοβαρό σφάλμα εκτίμησης.
5. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να εκδικάζει κάθε διαφορά που συνδέεται με τις παραγράφους 3 και 4. Αξιώσεις στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης παραγράφονται μετά πέντε έτη από την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος.
6. Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι του Συμβουλίου Εξυγίανσης διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

Επαγγελματικό απόρρητο και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, το προσωπικό του Συμβουλίου και το προσωπικό που υπηρετεί με ανταλλαγή ή απόσπαση από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και εκτελεί καθήκοντα εξυγίανσης, ακόμη και μετά τη λήξη της υπηρεσιακής τους σχέσης, υπόκεινται στις απαιτήσεις του επαγγελματικού απορρήτου σύμφωνα με το άρθρο 339 της ΣΛΕΕ και τις οικείες διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που παρέχουν οιαδήποτε υπηρεσία, αμέσως ή εμμέσως, σε μόνιμη βάση ή περιστασιακά, σχετική με την εκτέλεση των καθηκόντων του, υπόκεινται σε αντίστοιχες απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου.
3. Προς εκπλήρωση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξουσιοδοτείται, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στη σχετική ενωσιακή νομοθεσία, να ανταλλάσσει πληροφορίες με εθνικές ή ευρωπαϊκές αρχές και όργανα, στις περιπτώσεις όπου η ενωσιακή νομοθεσία επιτρέπει στις εθνικές αρμόδιες αρχές να γνωστοποιούν πληροφορίες στις εν λόγω οντότητες ή στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν αυτή τη γνωστοποίηση βάσει της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας.

Άρθρο 80

Διαφάνεια

1. Στα έγγραφα τα οποία έχει στην κατοχή του το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸.
2. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της πρώτης συνεδρίασής του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001.
3. Οι αποφάσεις που λαμβάνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά από προσφυγή στην αρχή προσφυγών, εφόσον αυτή προβλέπεται, υπό τους όρους των άρθρων 228 και 263 ΣΛΕΕ αντιστοίχως.
4. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από το Συμβούλιο Εξυγίανσης διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις

²⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

²⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

εθνικές αρχές εξυγίανσης διέπεται από την οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰.

Άρθρο 81

Κανόνες ασφαλείας για την προστασία των διαβαθμισμένων και των ευαίσθητων μη διαβαθμισμένων πληροφοριών

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει τις αρχές ασφαλείας που περιλαμβάνονται στους κανόνες ασφάλειας της Επιτροπής σχετικά με την προστασία των Διαβαθμισμένων Πληροφοριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUCI) και των ευαίσθητων μη διαβαθμισμένων πληροφοριών, που καθορίζονται στο παράρτημα της απόφασης 2001/844/EK, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ. Η εφαρμογή των αρχών ασφαλείας περιλαμβάνει την εφαρμογή διατάξεων που έχουν σχέση με την ανταλλαγή, την επεξεργασία και την αποθήκευση πληροφοριών αυτού του είδους.

³⁰

Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

ΜΕΡΟΣ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 82

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση ισχύει για αόριστη διάρκεια από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 88.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 62 παράγραφος 5, στο άρθρο 65 παράγραφος 5, στο άρθρο 66, στο άρθρο 67 παράγραφος 3 και στο άρθρο 70 παράγραφος 4 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται σε αυτήν. Η εν λόγω απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.
4. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 5, το άρθρο 65 παράγραφος 5, το άρθρο 66 παράγραφος 3, το άρθρο 67 παράγραφος 3 και το άρθρο 70 παράγραφος 4 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν διατυπώσουν αντιρρήσεις εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να εγείρουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 83

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και στη συνέχεια ανά πενταετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην παρακολούθηση του δυνητικού αντίκτυπου στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η έκθεση αξιολογεί:
 - α) τη λειτουργία του ΕΜΕ και των επιπτώσεων των δραστηριοτήτων εξυγίανσης στα συμφέροντα της Ένωσης ως συνόλου και στη συνοχή και την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών επιπτώσεων στις δομές των εθνικών τραπεζικών συστημάτων εντός της Ένωσης και όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας και των ρυθμίσεων ανταλλαγής πληροφοριών εντός του ΕΜΕ, μεταξύ ΕΜΕ και ΕΕΜ, καθώς και μεταξύ του

ΕΜΕ και των εθνικών αρχών εξυγίανσης και των αρμόδιων εθνικών αρχών των μη συμμετεχόντων κρατών μελών,

- β) την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων περί ανεξαρτησίας και λογοδοσίας,
 - γ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών,
 - δ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και τα αποτελέσματα του ΕΜΕ στα συγκεκριμένα κράτη μέλη.
2. Η έκθεση διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η Επιτροπή υποβάλλει συνοδευτικές προτάσεις, κατά περίπτωση.

Άρθρο 84

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, το σημείο 2) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2) ως «αρμόδιες αρχές» νοούνται:
- (i) οι αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο σημείο 40 του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και στην οδηγία 2007/64/ΕΚ και όπως αναφέρονται στην οδηγία 2009/110/ΕΚ,
 - (ii) όσον αφορά τις οδηγίες 2002/65/ΕΚ και 2005/60/ΕΚ, οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πιστωτικών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων με τις απαιτήσεις των οδηγιών αυτών,
 - (iii) όσον αφορά τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων, οι φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ ή, στην περίπτωση που τη λειτουργία του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων διαχειρίζεται ιδιωτική εταιρεία, η δημόσια αρχή που έχει την εποπτεία των συστημάτων αυτών δυνάμει αυτής της οδηγίας· και
 - (iv) όσον αφορά το άρθρο 62 παράγραφος 5, το άρθρο 65 παράγραφος 5, το άρθρο 66 παράγραφος 3, το άρθρο 67 παράγραφος 4 και το άρθρο 70 παράγραφος 4, οι αρχές εξυγίανσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας και το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης που ιδρύεται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
2. Στο άρθρο 25 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:
- «1α. Η Αρχή μπορεί να διοργανώνει και να διεξάγει αξιολογήσεις από ομοτίμους της ανταλλαγής πληροφοριών και των κοινών δραστηριοτήτων του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στον κανονισμό ΕΜΕ και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στον ΕΜΕ για την εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων, με στόχο να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα και η συνέπεια των αποτελεσμάτων. Προς τον σκοπό αυτόν, η Αρχή αναπτύσσει μεθόδους που θα καταστήσουν δυνατή την αντικειμενική εκτίμηση και τη σύγκριση.»

3. Στο άρθρο 40 παράγραφος 6, προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Προκειμένου να ενεργεί στο πλαίσιο του άρθρου 62 παράγραφος 5, του άρθρου 65 παράγραφος 5, του άρθρου 66 παράγραφος 3, του άρθρου 67 παράγραφος 4 και του άρθρου 70 παράγραφος 4, ο εκτελεστικός διευθυντής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Εξυγίανσης παρίσταται ως παρατηρητής στο συμβούλιο εποπτών.»

Άρθρο 85

Αντικατάσταση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης

Από την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 88 δεύτερο εδάφιο, το Ταμείο θεωρείται η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών βάσει του τίτλου VII της οδηγίας [].

Άρθρο 86

Συμφωνία για την έδρα και συνθήκες λειτουργίας

1. Οι αναγκαίες διευθετήσεις όσον αφορά τη στέγαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης στο κράτος μέλος υποδοχής και τις εγκαταστάσεις που πρέπει να θέσει στη διάθεσή του το εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και οι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος υποδοχής για τον εκτελεστικό διευθυντή, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας, το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τα μέλη των οικογενειών τους, ορίζονται σε συμφωνία για την έδρα μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και του κράτους μέλους υποδοχής, η οποία συνάπτεται μετά από τη λήψη έγκρισης του Συμβουλίου Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας και το αργότερο εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
2. Το κράτος μέλος υποδοχής του Συμβουλίου Εξυγίανσης εξασφαλίζει τις καλύτερες δυνατές συνθήκες για τη λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πολύγλωσσης και ευρωπαϊκού πνεύματος σχολικής εκπαίδευσης και των κατάλληλων συγκοινωνιακών συνδέσεων.

Άρθρο 87

Έναρξη των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα τεθεί σε πλήρη λειτουργία έως την 1η Ιανουαρίου 2015.
2. Η Επιτροπή είναι υπεύνη για την εγκατάσταση και την αρχική λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης, έως ότου αυτό αποκτήσει τη λειτουργική ικανότητα εκτέλεσης του προϋπολογισμού του. Για τον σκοπό αυτό:
 - α) έως ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο εκτελεστικός διευθυντής μετά τον διορισμό του από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 53, η Επιτροπή μπορεί να ορίσει έναν υπάλληλο της Επιτροπής για να ενεργεί ως προσωρινός εκτελεστικός διευθυντής και να ασκεί τα καθήκοντα του εκτελεστικού διευθυντή·
 - β) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 47 παράγραφος 1 σημείο (i) και έως την έκδοση της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2, ο

προσωρινός εκτελεστικός διευθυντής ασκεί τις εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής·

- γ) η Επιτροπή μπορεί να προσφέρει συνδρομή στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, ιδίως με την απόσπαση υπαλλήλων της Επιτροπής για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του οργανισμού υπό την ευθύνη του προσωρινού εκτελεστικού διευθυντή ή του εκτελεστικού διευθυντή·
 - δ) η Επιτροπή εισπράττει τις ετήσιες εισφορές που αναφέρονται στο άρθρο 62 παράγραφος 5 στοιχείο δ) για λογαριασμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης.
3. Ο προσωρινός εκτελεστικός διευθυντής μπορεί να εγκρίνει όλες τις πληρωμές που καλύπτονται από πιστώσεις εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και μπορεί να συνάπτει συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων για την πρόσληψη προσωπικού.

Άρθρο 88

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 7 έως 23 και τα άρθρα 25 έως 38 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2015.

Το άρθρο 24 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2018.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Στόχος(-οι)
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις
- 1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Διατάξεις για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενη επίπτωση στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσεως
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συνεισφορές τρίτων
- 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης και ενιαίου ταμείου εξυγίανσης τραπεζών

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ³¹

Εσωτερική αγορά – Χρηματοπιστωτικές αγορές

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση**³²

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **την παράταση υφιστάμενης δράσης**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **τη μετατροπή δράσης σε νέα δράση**

1.4. Στόχος(οι)

1.4.1. *Ο (Οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής τον(τους) οποίο(-ους) αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία*

- Ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών, με παράλληλη διατήρηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού.
- Διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης στις τράπεζες, διασφάλιση της συνέχειας των βασικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αποφυγή μετάδοσης των προβλημάτων.
- Ελαχιστοποίηση των απωλειών για την κοινωνία στο σύνολό της, και ιδίως για τους φορολογουμένους, προστασία των καταθετών, και μείωση του ηθικού κινδύνου.

1.4.2. *Ειδικός(οί) στόχος(οι) και δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ*

Δεδομένων των γενικών στόχων ανωτέρω, επιδιώκονται οι κατωτέρω ειδικοί στόχοι:

Προετοιμασία και πρόληψη:

- αύξηση της ετοιμότητας των εποπτικών αρχών και των τραπεζών για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης και
- πραγματική δυνατότητα εξυγίανσης όλων των τραπεζών

Έγκαιρη παρέμβαση:

- βελτίωση των ρυθμίσεων έγκαιρης παρέμβασης των εποπτικών αρχών.

Εξυγίανση τραπεζών:

- διασφάλιση της εξυγίανσης των τραπεζών που υπόκεινται σε έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό με τρόπο έγκαιρο και αξιόπιστο.

³¹

ΔΒΔ: διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

³²

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

- εξασφάλιση της ασφάλειας του δικαίου για τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την εξυγίανση των τραπεζών.

Χρηματοδότηση:

- δημιουργία ενιαίου ταμείου εξυγίανσης τραπεζών το οποίο θα μπορεί να απορροφά με αποτελεσματικότητα γεωγραφικά ασύμμετρες ζημιές στο τραπεζικό σύστημα της Ένωσης·
- εξασφάλιση ότι η εξυγίανση των τραπεζών που χρεοκοπούν θα καλύπτεται πλήρως από εισφορές των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, μετά τη διάσωσή της με ίδια μέσα των μετόχων και των πιστωτών της.

1.4.3. Αναμενόμενο(-α) αποτέλεσμα(-τα) και επιπτώσεις

- Ρήξη του βρόχου αρνητικής ανάδρασης μεταξύ των κυρίαρχων κρατών και των τραπεζών τους.
- Παροχή, σε όλες τις επιχειρήσεις στο σύνολο της τραπεζικής ένωσης, δίκαιων συνθηκών και πρόσβασης σε τραπεζική χρηματοδότηση.
- Ελαχιστοποίηση των ζημιών για τους καταθέτες, τις κυβερνήσεις και τους φορολογουμένους λόγω της ανάκαμψης και της εξυγίανσης μεγάλων και συστημικά σημαντικών τραπεζών.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

- Διαφορές επιτοκίων των μακροπρόθεσμων κρατικών ομολόγων μεταξύ των κρατών μελών.
- Αριθμός τραπεζών που βρίσκονται σε διαδικασία εξυγίανσης.
- Κόστος της εξυγίανσης τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων των εκταμιεύσεων από ένα ενιαίο ταμείο εξυγίανσης.
- Μεταβολές του μεριδίου του χρέους που προσφέρεται για διάσωση με ίδια μέσα στις τράπεζες.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Όπως αναφέρεται στο Σχέδιο στρατηγικής της Επιτροπής για μια βαθιά και ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση και στην έκθεση των τεσσάρων Προέδρων το 2012, ένα ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο ή «τραπεζική ένωση» αποτελεί ζωτικής σημασίας στοιχείο των μέτρων πολιτικής ώστε η Ευρώπη να επανέλθει σε πορεία οικονομικής ανάκαμψης και ανάπτυξης. Οι μη συντονισμένες εθνικές αντιδράσεις στην πτώχευση τραπεζών έχουν εντείνει τον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της χορήγησης δανείων και της χρηματοδότησης. Κατά συνέπεια, η διαβίβαση της κοινής νομισματικής πολιτικής παρεμποδίζεται και η απομόνωση πιστωτικών ιδρυμάτων θέτει σε κίνδυνο τη χορήγηση δανείων προς τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές.

Αυτό είναι ιδιαίτερα επιζήμιο εντός της ζώνης του ευρώ. Δεδομένου ότι υπάρχει πολύ μικρό περιθώριο χρησιμοποίησης νομισματικών εργαλείων για την αντιμετώπιση των αδυναμιών του τραπεζικού τομέα, η εξάρτηση από τους εθνικούς δημοσιονομικούς πόρους για τη διαχείριση των πτωχεύσεων των τραπεζών εξακολουθεί να συνδέει τις τράπεζες και τα κράτη σε έναν βρόχο αρνητικής ανάδρασης. Οι επιχειρήσεις στα κράτη μέλη με μειωμένη εκτιμώμενη δυνατότητα

διάσωσης προβληματικών τραπεζών στο έδαφός τους αντιμετωπίζουν σοβαρό ανταγωνιστικό μειονέκτημα. Επιπλέον, όπως φάνηκε κατά την κρίση, τα προβλήματα σε ορισμένα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ μπορούν να εξαπλωθούν ταχέως μέσω αμφιβολιών και οικονομικών δεσμών με άλλα τα οποία οι αγορές θεωρούν ευάλωτα σε παρόμοιους κινδύνους.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέφερε στα συμπεράσματά του τον Δεκέμβριο του 2012, ότι «σε ένα πλαίσιο στο οποίο η εποπτεία των τραπεζών μεταβιβάζεται ουσιαστικά σε έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό, θα απαιτηθεί η σύσταση ενός ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης, με τις απαραίτητες εξουσίες ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε τράπεζα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μπορεί να εξυγιαίνεται με τα κατάλληλα μέσα».

Η ταχεία πρόοδος προς την κατεύθυνση της τραπεζικής ένωσης είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της ανάπτυξης στη ζώνη του ευρώ. Ως εκ τούτου, βασιζόμενη στο ισχυρό ρυθμιστικό πλαίσιο που είναι κοινό για τα 28 μέλη της εσωτερικής αγοράς (ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ακολούθησε μια περιεκτική προσέγγιση και πρότεινε έναν χάρτη πορείας προς την τραπεζική ένωση με διαφορετικά μέσα και μέτρα, που θα είναι δυνητικά ανοικτός για όλα τα κράτη μέλη αλλά, σε κάθε περίπτωση, θα περιλαμβάνει τα 17 κράτη μέλη που βρίσκονται εντός της ζώνης του ευρώ.

Το πρώτο βήμα, ο ενιαίος εποπτικός μηχανισμός (EEM) για τις τράπεζες της ζώνης του ευρώ και αυτές των κρατών μελών που επιθυμούν να προσχωρήσουν, παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να ασκεί σημαντικές εποπτικές λειτουργίες επί των εν λόγω τραπεζών.

Μια άλλη βασική πτυχή της τραπεζικής ένωσης, η πρόταση οδηγίας για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών) που εκδόθηκε το 2012 είναι επί του παρόντος υπό διαπραγμάτευση από τους συννομοθέτες. Η οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών θα θεσπίσει τους κανόνες για τον τρόπο με τον οποίο θα διενεργείται η εξυγίανση σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά και θα χορηγήσει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης εξουσίες και διαδικασίες που θα επιτρέπουν την εξυγίανση των τραπεζών.

Σε συμφωνία με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η ολοκλήρωση της ένωσης των τραπεζικών αγορών απαιτεί έναν μηχανισμό εξυγίανσης για ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ ώστε να είναι δυνατή η αντιμετώπιση των τραπεζών που βρίσκονται σε δυσχερή θέση και, ως εκ τούτου, η διαχείριση του κινδύνου μετάδοσης προκειμένου να διασφαλίζεται η χρηματοοικονομική σταθερότητα της ζώνης του ευρώ προς όφελος όλης της εσωτερικής αγοράς.

Σύμφωνα με το Σχέδιο στρατηγικής της Επιτροπής του 2012, ο μακροπρόθεσμος στόχος είναι η δημιουργία μιας τραπεζικής Ένωσης για τις τράπεζες σε κάθε κράτος μέλος. Η άμεση εποπτεία από την ΕΚΤ, σε συνδυασμό με τη σύσταση ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης για τις τράπεζες και αποτελεσματικών και ισχυρών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων σε κάθε κράτος μέλος θα συμβάλει στη διατήρηση της εμπιστοσύνης στην βιώσιμη σταθερότητα της Ένωσης.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της παρέμβασης της ΕΕ

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5.3 της ΣΕΕ, στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση θα πρέπει να παρεμβαίνει μόνον εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι

της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Μόνον η δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να εξασφαλίσει ότι οι αφερέγγυες τράπεζες θα εξυγιαίνονται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις και σύμφωνα με ένα ενιαίο σύνολο κανόνων για τη βελτίωση της λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και της εσωτερικής αγοράς. Παρά την εις βάθος ολοκλήρωση του τραπεζικού τομέα της Ένωσης, οι ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των αποφάσεων εξυγίανσης που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα अपαράδεκτους κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Το ενιαίο νόμισμα καθιστά αναγκαστική την ενιαία εποπτεία και εξυγίανση των τραπεζών για τη ζώνη του ευρώ προκειμένου να αποφευχθεί ο καταστρεπτικός οικονομικός κατακερματισμός. Ένας ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης θα είναι αποτελεσματικότερος από ένα δίκτυο εθνικών αρχών εξυγίανσης, ιδίως όσον αφορά τους διασυννοριακούς τραπεζικούς ομίλους για τους οποίους η ταχύτητα και ο συντονισμός είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί το κόστος και να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη. Ένας τέτοιος μηχανισμός θα επιτρέπει επίσης σημαντικές οικονομίες κλίμακας και θα αποτρέπει τις αρνητικές εξωτερικές συνέπειες που θα μπορούσαν να προκύψουν από καθαρά εθνικές αποφάσεις.

1.5.3. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα

Το πρώτο βήμα, ο ενιαίος εποπτικός μηχανισμός (EEM) για τις τράπεζες της ζώνης του ευρώ και αυτές των κρατών μελών που επιθυμούν να προσχωρήσουν, παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να ασκεί σημαντικές εποπτικές λειτουργίες επί των εν λόγω τραπεζών.

Μια άλλη βασική πτυχή της τραπεζικής ένωσης, η πρόταση οδηγίας για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών) που εκδόθηκε το 2012 είναι επί του παρόντος υπό διαπραγμάτευση από τους συννομοθέτες. Η οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών θα θεσπίσει τους κανόνες για τον τρόπο με τον οποίο θα διενεργείται η εξυγίανση σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά και θα χορηγήσει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης εξουσίες και διαδικασίες που θα επιτρέπουν την εξυγίανση των τραπεζών.

Σε συμφωνία με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η ολοκλήρωση της ένωσης των τραπεζικών αγορών απαιτεί έναν μηχανισμό εξυγίανσης για ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ ώστε να είναι δυνατή η αντιμετώπιση των τραπεζών που βρίσκονται σε δυσχερή θέση και, ως εκ τούτου, η διαχείριση του κινδύνου μετάδοσης προκειμένου να διασφαλίζεται η χρηματοοικονομική σταθερότητα της ζώνης του ευρώ προς όφελος όλης της εσωτερικής αγοράς.

Σύμφωνα με το Σχέδιο στρατηγικής της Επιτροπής του 2012, ο μακροπρόθεσμος στόχος είναι η δημιουργία μιας τραπεζικής Ένωσης για τις τράπεζες σε κάθε κράτος μέλος. Η άμεση εποπτεία από την ΕΚΤ, σε συνδυασμό με έναν ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης για τις τράπεζες και αποτελεσματικά και ισχυρά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων σε όλα τα κράτη μέλη θα συμβάλει στη διατήρηση της εμπιστοσύνης στην βιώσιμη σταθερότητα της Ένωσης.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις

- ☐ Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**
 - ☐ Πρόταση/Πρωτοβουλία με ισχύ από την [HH/MM]EEEE μέχρι την [HH/MM]EEEE
 - ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE μέχρι το EEEE
- ☒ Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**
 - Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2014 μέχρι το τέλος του 2014,
 - και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενος(οι) τρόπος(οι) διαχείρισης³³

- ☐ Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή
 - ☐ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης·
 - ☒ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς.
- ☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη
- ☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση εκτελεστικών καθηκόντων σε:
 - ☐ τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει·
 - ☐ διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)·
 - ☐ την ΕΤΕ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων·
 - ☒ οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 208 και 209 του δημοσιονομικού κανονισμού·
 - ☐ οργανισμούς δημοσίου δικαίου·
 - ☐ οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας στον βαθμό που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
 - ☐ οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
 - ☐ πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ δυνάμει του Τίτλου V της ΣΕΕ, και προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.
 - *Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

³³

Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Το άρθρο 47 του κανονισμού επιβάλλει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να είναι υπόλογο έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και, μεταξύ άλλων, να υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. *Κίνδυνος(οι) που έχει(ουν) εντοπιστεί*

Η πρόταση δεν αναμένεται να προκαλέσει νέους κινδύνους όσον αφορά τη νόμιμη, οικονομική, αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων του προϋπολογισμού.

Εντούτοις, η εσωτερική διαχείριση των κινδύνων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ιδιαίτερη φύση του μηχανισμού χρηματοδότησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Σε αντίθεση με πολλούς άλλους οργανισμούς που έχουν συστήσει οι Κοινότητες, οι υπηρεσίες που παρέχει το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Δεύτερον, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα είναι υπεύθυνο για την εξασφάλιση της διαχείρισης του ενιαίου ταμείου εξυγίανσης τραπεζών. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αναπτυχθεί και να καθιερωθεί μια σειρά διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου.

2.2.2. *Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα εσωτερικού ελέγχου που έχει καθοριστεί*

Το πλαίσιο και οι κανόνες εσωτερικού ελέγχου θα πρέπει να ακολουθούν το πρότυπο που εφαρμόζεται από άλλες αρχές που έχουν συσταθεί από την Επιτροπή, εκτός από τη διαχείριση του ενιαίου ταμείου εξυγίανσης τραπεζών, η οποία θα απαιτήσει την κατάρτιση ειδικού συνόλου κανόνων.

2.2.3. *Εκτιμώμενο κόστος και όφελος των ελέγχων και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος*

Οι εσωτερικοί έλεγχοι θα είναι ενσωματωμένα στις διαδικασίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης που συνδέονται με την απαλλαγή από την ευθύνη του και την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται. Το κόστος των εν λόγω διαδικασιών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα οφέλη τους από την αποφυγή ουσιαστών σφαλμάτων.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Για τους σκοπούς της καταπολέμησης της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) εφαρμόζονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης χωρίς περιορισμό.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσχωρεί στη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και θεσπίζει αμέσως τις κατάλληλες διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται στο σύνολο του προσωπικού του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Οι αποφάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση, καθώς και οι συμφωνίες και εκτελεστικές πράξεις που απορρέουν από αυτές, προβλέπουν ρητά ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο και η OLAF μπορούν να διεξάγουν, εφόσον είναι αναγκαίο, επιτόπιους ελέγχους μεταξύ των αποδεκτών των κονδυλίων που εκταμιεύονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για τη διάθεση των εν λόγω κονδυλίων.

Τα άρθρα 58 – 63 του κανονισμού για τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ορίζουν τις διατάξεις για την εκτέλεση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τους εφαρμοστέους δημοσιονομικούς κανόνες.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Η ανάλυση που ακολουθεί παρέχει μια εκτίμηση του συνολικού κόστους για το Συμβούλιο Εξυγίανσης και τη διοίκησή του (εφεξής – το Συμβούλιο Εξυγίανσης), καθώς και για την Επιτροπή, από την παρούσα πρόταση.

Οι δαπάνες του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα χρηματοδοτούνται πλήρως από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό εξυγίανσης. Περίπου 6000 τράπεζες της Ευρωζώνης, επιπλέον των ετήσιων εισφορών στο ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών, θα πληρώνουν πάγιο ποσοστό του ποσού αυτού για την πλήρη κάλυψη των δημοσιονομικών εξόδων του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Το ποσοστό της εισφοράς μαζί με τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα εγκρίνεται σε ετήσια βάση. Το ποσοστό εισφοράς για τη χρηματοδότηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα αναπροσαρμόζεται κάθε έτος ώστε να διασφαλίζεται ισοσκελισμένος προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα εκτελεί καθήκοντα σχετικά με την προετοιμασία και την εκτέλεση εξυγιάσεων και τις συνεισφορές στο ταμείο εξυγίανσης και τη διαχείρισή του. Όσον αφορά την προετοιμασία των αποφάσεων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα καταρτίζει ή θα επανεξετάζει σχέδια εξυγίανσης, θα συμμετέχει σε διασυννοριακά σώματα εξυγίανσης, και θα προετοιμάζει την πραγματοποίηση της εξυγίανσης. Για σημαντικό αριθμό ιδρυμάτων και ομίλων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συνεργασία με την εποπτεύουσα αρχή (της εξυγίανσης) και με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, θα πρέπει να καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης, τα οποία θα προβλέπουν τις ενέργειες εξυγίανσης που θα μπορούν να πραγματοποιηθούν όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση, και τουλάχιστον σε ετήσια βάση θα επανεξετάζει και, ενδεχομένως, θα επικαιροποιεί τα σχέδια. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων και των ομίλων, και να αντιμετωπίζει τυχόν πιθανά ουσιαστικά εμπόδια για τη δυνατότητα εξυγίανσης.

Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης για τις άλλες οντότητες και ομάδες, τα οποία το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να επανεξετάζει. Σε περίπτωση που ένας όμιλος περιλαμβάνει και άλλες οντότητες, πέραν αυτών που είναι εγκατεστημένες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπεί τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης. Τα σώματα εξυγίανσης συγκροτούνται προκειμένου να διασφαλίζουν τη συνεργασία και τον συντονισμό μεταξύ των σχετικών αρχών και να εκτελούν, μεταξύ άλλων, καθήκοντα σχετικά με την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης και την πραγματοποίηση της εξυγίανσης.

Στην περίπτωση που η Επιτροπή έχει αποφασίσει να θέσει μια οντότητα υπό εξυγίανση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα παρακολουθεί την εκτέλεση της εξυγίανσης και επίσης θα αξιολογεί τη σκοπιμότητα του σχεδίου αναδιοργάνωσης της οντότητας.

Όσον αφορά το Ταμείο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να επιβάλλει την καταβολή ετήσιων εισφορών σε σχεδόν 6.000 ιδρύματα, θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η βάση της εισφοράς στις μεμονωμένες τράπεζες προσδιορίζεται ορθώς, ότι οι εισφορές καταβάλλονται εγκαίρως και ότι τα μη καταβληθέντα ποσά όντως ανακτώνται. Προς τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα διεξάγει

επιθεωρήσεις των τραπεζικών αρχείων. Το ποσό που θα εισπράττεται και θα υπόκειται σε διαχείριση θα υπερβαίνει το ήμισυ του ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να διαχειρίζεται χρηματικούς πόρους κατά τρόπο ώστε οι κίνδυνοι να είναι χαμηλοί και να είναι δυνατό, εάν χρειάζεται, να καθίστανται ταχέως διαθέσιμοι οι πόροι ώστε να χρηματοδοτείται η εξυγίανση. Αυτό συνεπάγεται μια εμπεριστατωμένη, μακροπρόθεσμη επενδυτική στρατηγική, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το είδος, τη γεωγραφία και τις ημερομηνίες λήξης των επενδύσεων. Φυσικά, αυτές οι βασικές λειτουργίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να υποστηρίζονται από τα λειτουργικά καθήκοντα του προσωπικού, που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την τεχνολογία των πληροφοριών και των επικοινωνιών.

Κύριες παραδοχές

Εκτιμώμενη δομή προσωπικού και δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης:

- Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναμένεται να έχει πλήρη δυναμικότητα στο τέλος του πρώτου έτος λειτουργίας του, πράγμα που σημαίνει ότι όλα τα μέλη του προσωπικού πρέπει να προσληφθούν κατά το πρώτο έτος: Η επίπτωση στον προϋπολογισμό υπολογίζεται σε 50 % για το πρώτο έτος και 100 % από το δεύτερο έτος λειτουργίας και ύστερα.
- Δεδομένης της έλλειψης εθνικών αρχών εξυγίανσης με σημαντικό ιστορικό στην Ευρώπη, η εκτίμηση των αναγκών για ανθρώπινους πόρους για το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει ληφθεί μέσω συγκριτικής αξιολόγησης των καθηκόντων του Συμβουλίου Εξυγίανσης με εκείνα του ομοσπονδιακού οργανισμού των ΗΠΑ για την ασφάλιση των καταθέσεων (FDIC) – βλέπε πίνακα 1 κατωτέρω.
- Όσον αφορά τις καλυπτόμενες καταθέσεις και το στοχευόμενο μέγεθος των ταμείων εξυγίανσης, τα ποσά είναι συγκρίσιμα μεταξύ των ΗΠΑ και της ζώνης του ευρώ, ενώ τα τραπεζικά περιουσιακά στοιχεία στο πλαίσιο ενός μηχανισμού εξυγίανσης είναι σημαντικά υψηλότερα στη ζώνη του ευρώ απ' ό,τι στις ΗΠΑ.
- Για τα γενικά έξοδα, η σύγκριση έγινε με τις Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές (EEA). Ωστόσο, δεδομένου ότι το μερίδιο των γενικών εξόδων στις EEA είναι υψηλότερο από εκείνο που εκτιμήθηκε με τη συγκριτική αξιολόγηση με τον FDIC, χρησιμοποιήθηκε το δεύτερο, δηλαδή το πιο συντηρητικό ποσοστό του 11,5%. Περαιτέρω παραδοχές και διευκρινίσεις σχετικά με τη συγκριτική αξιολόγηση με τον FDIC παρατίθενται παρακάτω στον πίνακα 1. Το 2012 ο FDIC είχε 7.476 ΙΠΑ.
- Δεδομένου ότι ο FDIC έχει ευρύτερη εντολή από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μόνο τα αρμόδια τμήματα του FDIC έχουν ληφθεί υπόψη για τη συγκριτική αξιολόγηση.
- Βάσει της συγκριτικής αξιολόγησης, ο αριθμός του απαιτούμενου προσωπικού εκτιμάται σε 309. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο FDIC έχει κατά 21 % μη μόνιμους υπαλλήλους. Υπό την πλέον συντηρητική παραδοχή ότι σε ένα σενάριο στο οποίο δεν θα υπήρχε κρίση ο FDIC θα είχε μείνει μόνο με μόνιμο προσωπικό, το στοχευόμενο μέγεθος του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα περιοριζόταν κατά 75 άτομα σε 244 σε μια κατάσταση στην οποία δεν υπάρχει κρίση. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει επαρκή ευελιξία ώστε να προσλαμβάνει πρόσθετο προσωπικό ή να αναθέτει το φόρτο εργασίας του σε εξωτερικούς φορείς.
- Προτείνεται η ακόλουθη κατανομή του προσωπικού:
 - 80% μόνιμοι υπάλληλοι (68% AD και 12% AST)·
 - 10% αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες·
 - 10% συμβασιούχοι υπάλληλοι.

- Θα εφαρμόζεται ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, πράγμα που αντικατοπτρίζεται στη χρησιμοποιούμενη κλίμακα αποδοχών:
 - μέσο ετήσιο κόστος μονίμου υπαλλήλου: 131.000 ευρώ·
 - μέσο ετήσιο κόστος αποσπασμένου εθνικού εμπειρογνώμονα: 78.000 ευρώ·
 - μέσο ετήσιο κόστος συμβασιούχου υπαλλήλου: 70.000 ευρώ.

Εκτός από τον μισθό, στο κόστος αυτό περιλαμβάνονται έμμεσα κόστη, όπως αυτά που αφορούν κτίρια, κατάρτιση, πληροφορική και κοινωνικές/ιατρικές υποδομές.

- Λαμβάνοντας υπόψη ότι επί του παρόντος η τοποθεσία του Συμβουλίου Εξυγίανσης δεν είναι γνωστή, έχει εφαρμοστεί μισθολογικός συντελεστής διόρθωσης 1. Η διαφορετική τοποθεσία του Συμβουλίου Εξυγίανσης είναι πιθανό να απαιτήσει την επαναξιολόγηση του κόστους.
- Οι λοιπές δαπάνες προσωπικού και διοίκησης καθώς και οι λειτουργικές δαπάνες έχουν εκτιμηθεί με βάση συγκριτική ανάλυση με την τρέχουσα δομή των δαπανών των ΕΕΑ.
- Οι λειτουργικές δαπάνες αναμένεται ότι θα ανέρχονται στο 25 % του συνόλου των δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, κυρίως για την ανάπτυξη και συντήρηση των συστημάτων πληροφόρησης, τη δημιουργία σχέσης και κοινής εποπτικής νοοτροπίας με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού μηχανισμού εξυγίανσης, όπου θα πρέπει να υπάρχει στενή και ουσιαστική σχέση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης που συμμετέχουν κυρίως στην εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης.
- Η δομή του εκτιμώμενου κόστους του Συμβουλίου Εξυγίανσης παρουσιάζεται συνοπτικά στον κατωτέρω πίνακα 2.

Πίνακας 1. Εκτίμηση του απαιτούμενου προσωπικού του Συμβουλίου Εξυγίανσης με βάση τη δομή και τη στελέχωση του ομοσπονδιακού οργανισμού των ΗΠΑ για την ασφάλιση των καταθέσεων

	FDIC ¹	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ
Χαρακτηριστικά		
Αριθμός τραπεζών	7.181 ²	6.008 ³
Σύνολο ενεργητικού	\$14.451 (δισ, 2012)	€29.994 (δισ, 2011)
Σύνολο καλυπτόμενων καταθέσεων	\$6.027 (δισ, Μάρτιος 2013)	€5.514 (δισ, 2011)
Στοχευόμενο μέγεθος ταμείου	\$81 (δισ)	€55 (δισ)
Προβληματικά ιδρύματα 2008-2012	465	90 ⁴
Προσωπικό		
Σύνολο υπαλλήλων (ΙΠΑ, 2012· % στην έδρα)	7.476 (28,6%)	
α) Υπάλληλοι Τμήματος εξυγιάσεων και αναγκαστικής διαχείρισης (ΙΠΑ, 2012)	1.428	82 (εκτίμηση) ⁵
β) Υπάλληλοι Χρηματοπιστωτικού τμήματος (ΙΠΑ, 2012)	176	88 (εκτίμηση) ⁶
γ) Υπάλληλοι Γραφείου πολύπλοκων	148	74 (εκτίμηση) ⁷

ιδρυμάτων (ΙΠΑ, 2012)		
δ) Υπάλληλοι Νομικού τμήματος (ΙΠΑ, 2012 / % του συνόλου των υπαλλήλων)	716 / 9,6%	30 / 9.6% (εκτίμηση) ⁸
ε) Συνολικός αριθμός υπαλλήλων των σχετικών τμημάτων (ΙΠΑ, 2012) (άθροισμα των α, β, γ, δ)	2.468	274
στ) Υπάλληλοι με άλλα λειτουργικά καθήκοντα (ΤΠ, επικοινωνίες, κ.λπ.) (αριθμός/% του συνόλου των υπαλλήλων)	863 / 11,5%	35 / 11,5% (εκτίμηση)
ζ) Συνολικός αριθμός υπαλλήλων Συμβουλίου Εξυγίανσης (άθροισμα των ε και στ)		309 (εκτίμηση)
η) Μη μόνιμοι υπάλληλοι (% του συνόλου των υπαλλήλων, 2012)	21% ⁹	21%
θ) Συνολικός αριθμός μόνιμων υπαλλήλων Συμβουλίου Εξυγίανσης		244 (εκτίμηση)
¹ Πηγή: www.fdic.gov. ² Αριθμός μελών Ταμείου ασφάλισης καταθέσεων, 2012. ³ Αριθμός πιστωτικών ιδρυμάτων στην ΕΕ-17 τον Ιανουάριο του 2013. Πηγή: ΕΚΤ. ⁴ Πηγή: «Στοιχεία και αριθμοί για τις κρατικές ενισχύσεις στα κράτη μέλη της ΕΕ, επικαιροποίηση 2012». Ο πραγματικός αριθμός των προβληματικών ιδρυμάτων στη ζώνη του ευρώ είναι υψηλότερος, επειδή δεν περιλαμβάνονται τα ιδρύματα που έχουν χρεοκοπήσει, αλλά δεν έχουν λάβει κρατική ενίσχυση. ⁵ Γίνεται αποδεκτό ότι το 20% των υπαλλήλων συμμετέχουν σε εξυγιάνσεις και το 80% σε υποθέσεις αναγκαστικής διαχείρισης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα συμμετέχει μόνο σε εξυγιάνσεις. Με βάση την κατανομή μεταξύ του κεντρικού και του περιφερειακού επιπέδου στον FDIC, έγινε αποδεκτό ότι το 28,6% των υπαλλήλων που συμμετέχουν σε εξυγιάνσεις θα εργάζεται στο κεντρικό επίπεδο του Συμβουλίου Εξυγίανσης και το 71,4% θα εργάζεται σε εθνικό επίπεδο. Πρόκειται για συντηρητική παραδοχή δεδομένου ότι η πρόταση προβλέπει ότι όλα τα καθήκοντα που συνδέονται με την εξυγίανση θα παραμείνουν σε επίπεδο Συμβουλίου Εξυγίανσης, ενώ μόνο η εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης θα διεξάγεται σε εθνικό επίπεδο και θα παρακολουθείται κεντρικά. ⁶ Τα καθήκοντα του Χρηματοπιστωτικού τμήματος του FDIC εκτελούνται σε κεντρικό επίπεδο. Το τμήμα αυτό δεν συμμετέχει μόνο στην είσπραξη των εισφορών και τη διαχείριση του ταμείου, αλλά και σε πιο γενικές δραστηριότητες, όπως ο έλεγχος, οι χρηματοπιστωτικές πράξεις και ο χρηματοοικονομικός σχεδιασμός. Για το λόγο αυτό, θεωρείται ότι το 50 % του αριθμού των υπαλλήλων του Χρηματοπιστωτικού τμήματος του FDIC θα πρέπει να βρίσκεται στο κεντρικό επίπεδο του Συμβουλίου Εξυγίανσης για τη διαχείριση των εισφορών και του ταμείου. ⁷ Ο σχεδιασμός της εξυγίανσης των μεγάλων τραπεζών της ζώνης του ευρώ είναι αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει τη δυνατότητα να ζητήσει από τις εθνικές αρχές να υποβάλουν ένα προσχέδιο του σχεδίου εξυγίανσης. Για το λόγο αυτό, γίνεται αποδεκτό ότι το 50 % των υπαλλήλων θα εργάζεται στο κεντρικό επίπεδο του Συμβουλίου Εξυγίανσης. ⁸ Το νομικό τμήμα του FDIC δεν εμπλέκεται μόνο στις εξυγιάνσεις και τις υποθέσεις αναγκαστικής διαχείρισης και στη διαχείριση του ταμείου, αλλά επίσης, για παράδειγμα, στις εποπτικές αρμοδιότητες του FDIC. Για το λόγο αυτό, το ποσοστό των υπαλλήλων του νομικού τμήματος ως προς το σύνολο των υπαλλήλων χρησιμοποιείται για να εκτιμηθεί ο αριθμός των υπαλλήλων που είναι αναγκαίοι για το Συμβούλιο Εξυγίανσης. ⁹ Το ποσοστό των μη μόνιμων υπαλλήλων υπολογίστηκε με βάση το συνολικό αριθμό των υπαλλήλων		

Πίνακας 2. Δομή του εκτιμώμενου κόστους του Συμβουλίου Εξυγίανσης με βάση 309 υπαλλήλους

Ποσά σε εκατ. ευρώ	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Δαπάνες προσωπικού (συμπεριλαμβανομένων μισθών και επιδομάτων και συναφών δαπανών, όπως π.χ. δαπάνες για κτίρια και έπιπλα και δαπάνες ΤΠ)	18	37	38	38	39	40	41
Άλλο κόστος ανθρωπίνων πόρων (κόστος προσλήψεων, δαπάνες αποστολών, λοιπές δαπάνες εξωτερικού προσωπικού (προσωρινοί εργαζόμενοι, εξωτερικοί πάροχοι υπηρεσιών) ...)	3	3	3	3	3	3	3
Μερικό σύνολο δαπανών για ανθρώπινους πόρους και συναφών δαπανών	22	40	41	42	43	43	44
Διοικητικές δαπάνες (τηλεπικοινωνίες, δαπάνες πληροφόρησης και δημοσίευσης, έξοδα συνεδριάσεων και άλλα)	3	5	5	5	5	5	5
Μερικό σύνολο διοικητικών δαπανών	3	5	5	5	5	5	5
Λοιπές δαπάνες (διακυβέρνηση, σχέδια ΤΠ, επαφές με αρμόδιες ευρωπαϊκές αρχές και αρχές τρίτων χωρών, κοινά έργα και συναντήσεις εργασίας με εθνικές αρχές εξυγίανσης και άλλους σχετικούς φορείς, κ.λπ.)							
Μερικό σύνολο λοιπών δαπανών	8	16	16	16	16	17	17
Σύνολο δαπανών	33	61	62	63	64	65	66

Ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών:

1. Το στοχευόμενο μέγεθος του ενιαίου ταμείου εξυγίανσης τραπεζών ορίζεται στο 1 % των καλυπτόμενων καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα των συμμετεχόντων κρατών μελών. Με βάση τα στοιχεία του 2011 για τις τράπεζες, το εκτιμώμενο στοχευόμενο μέγεθος του ταμείου θα είναι περίπου 55 δισεκατομμύρια ευρώ.
2. Οι συμμετέχουσες τράπεζες θα καταβάλλουν το σταθμισμένο με βάση τον κίνδυνο μερίδιό τους στο ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών για περίοδο 10 ετών. Έτσι, η ετήσια

συσσώρευση κεφαλαίων εξυγίανσης αναμένεται ότι θα ανέλθει σε περίπου 5,5 δισ. ευρώ, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι επιστροφές και οι πιθανές εκροές.

3. Σε απόλυτα μεγέθη, οι μεγαλύτερες τράπεζες θα καταβάλλουν τις μεγαλύτερες εισφορές στο ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών. Χονδρικά, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το προφίλ κινδύνου των τραπεζών, οι εκτιμήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής με βάση τα στοιχεία για το 2011 δείχνουν ότι οι 17 μεγαλύτερες ευρωπαϊκές τράπεζες θα καλύπτουν περίπου το 40 % του συνόλου των εισφορών των τραπεζών για το ταμείο.
4. Όσον αφορά τη διαχείριση του ταμείου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εκτίμηση του κόστους για το Συμβούλιο Εξυγίανσης περιλάμβανε μόνο το κόστος το σχετικό με το ανθρώπινο δυναμικό. Οι άλλες δαπάνες, όπως οι επενδυτικές δαπάνες, έγινε αποδεκτό ότι θα αφαιρούνται απευθείας από το Ταμείο.

Δημοσιονομικές επιπτώσεις σε επίπεδο Επιτροπής:

5. Εκτιμάται ότι η προσωρινή διάθεση 15 θέσεων ειδικευμένων σε θέματα ανθρωπίνων πόρων, δημοσιονομικά θέματα και άλλα διοικητικά θέματα σχετικά με την σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα είναι αναγκαία σε επίπεδο Επιτροπής για το πρώτο έτος λειτουργίας (2014) για την κατάρτιση και την συνοδεία της φάσης εκκίνησης (που εκτιμάται ότι θα διαρκέσει 6 μήνες) του Συμβουλίου Εξυγίανσης, για το οποίο γίνεται αποδεκτό ότι θα εδρεύει στις Βρυξέλλες. Η παρακάτω χρηματοοικονομική αξιολόγηση μπορεί να μεταβληθεί ανάλογα με την τοποθεσία που θα επιλεγεί για το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
6. Αρχής γενομένης από το 2015, εκτιμάται ότι 10 θέσεις θα είναι αναγκαίες εντός της Επιτροπής για την εκτέλεση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί από τον κανονισμό, ιδίως την κατάρτιση των αποφάσεων εξυγίανσης. Αυτό θα αποτελέσει αντικείμενο απόφασης κατά την ετήσια διαδικασία του προϋπολογισμού.

3.1. Τομέας(είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

Εκτιμάται ότι θα είναι αναγκαίες 15 θέσεις σε επίπεδο Επιτροπής για το πρώτο έτος λειτουργίας (2014) για την κατάρτιση και την συνοδεία της φάσης εκκίνησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Αρχής γενομένης από το 2015, 10 θέσεις θα είναι αναγκαίες εντός της Επιτροπής για την εκτέλεση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί σύμφωνα με τον κανονισμό, ιδίως την κατάρτιση των αποφάσεων εξυγίανσης.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

Σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αριθμός	[...][Τομέας]
---	----------------	------------------------

ΓΔ: <.....>			Έτος N ³⁴	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφαίνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)								
	Πληρωμές	(2)								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)								
	Πληρωμές	(2α)								
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ³⁵										
Αριθμός γραμμής του		(3)								

³⁴ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

³⁵ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

προϋπολογισμού										
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ <....>	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+ 1α +3								
	Πληρωμές	=2+ 2α +3								

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <....> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4 + 6								
	Πληρωμές	=5 + 6								

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	5	Διοικητικές δαπάνες							
---	---	---------------------	--	--	--	--	--	--	--

Σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ΣΥΝΟΛΟ
Επιτροπή									
• Ανθρώπινοι πόροι		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Άλλες διοικητικές δαπάνες – έξοδα αποστολών		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
ΣΥΝΟΛΟ Επιτροπής	Πιστώσεις	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τον ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων Σύνολο πληρωμών)	=	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---	--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαisiού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Πληρωμές	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματά ↓			Έτος Ν		Έτος Ν+1		Έτος Ν+2		Έτος Ν+3		Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Είδος ³⁶	Μέσο κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Αριθμ	Κόστος	Συνολικός αριθμ	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ³⁷																		
- Αποτέλεσμα																		
- Αποτέλεσμα																		
- Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον																		

³⁶ Αποτελέσματα θα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (παράδειγμα: αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ οδών που θα κατασκευαστούν, κ.λπ.).

³⁷ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικός(-οί) στόχος(-οι)...

ειδικό στόχο αριθ. 1																	
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2																	
- Αποτέλεσμα																	
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																	
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																	

3.2.3. *Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα*

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται ανωτέρω

Σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N ³⁸	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφαίνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	--------

•

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
TOMEAS 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Μερικό σύνολο του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

•

Εκτός του TOMEA 5³⁹ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ
Ανθρώπινοι πόροι	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ
Μερικό σύνολο εκτός του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ	ΜΔΣ

•

ΣΥΝΟΛΟ	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, κατά περίπτωση, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών.

³⁸

Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

³⁹

Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)							
XX 01 01 01 (έδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)							
XX 01 05 01 (έμμεση έρευνα)							
10 01 05 01 (άμεση έρευνα)							
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: (ΠΠΑ)⁴⁰							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT από το «συνολικό κονδύλιο»)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT και JED στις αντιπροσωπείες)							
XX 01 04 yy ⁴¹	- στην έδρα						
	- σε αντιπροσωπείες						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - έμμεση έρευνα)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - άμεση έρευνα)							
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)							
ΣΥΝΟΛΟ	15	10	10	10	10	10	10

XX είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Βλέπε περιγραφή παραπάνω
Εξωτερικό προσωπικό	

⁴⁰ CA = Συμβασιούχος υπάλληλος, LA= Τοπικός υπάλληλος, SNE= Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας, INT= Προσωρινό προσωπικό οργανισμού, JED= Νέος εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία.

⁴¹ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «BA»).

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με τον ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός, με προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁴².

Να εξηγηθεί η ανάγκη, με προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων μερών στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Να προσδιοριστεί ο φορέας συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

⁴²

Βλ. σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας (για την περίοδο 2007 – 2013).

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα διάφορα έσοδα

Σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Αντίκτυπος της πρότασης /πρωτοβουλίας ⁴³						
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
Άρθρο								

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(ούν) η(οι) γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού του αντικτύπου στα έσοδα.

⁴³

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης) τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25% για έξοδα είσπραξης.